Presented by
Mr. G. B. Bakshi Tanjore

(Diglott Edition.)

THE GOSPEL OF JOHN.

யோவான் எழுதின சுவிசேஷம்.

இங்கிலீஷும் தமிழும்.

MADRAS AUXILIARY

TO THE

BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY.

THE GOSPEL OF JOHN.

CHAPTER I.

IN the beginning was the Word, and the Word was
with God, and the Word was God.
2 The same was in the beginning with God.
3 All things were made by him; and without him was
not any thing made that was made.
4 In him was life; and the life was the light of
men.
5 And the light shineth in darkness; and the darkness
comprehended it not.
6 ¶ There was a man sent from God, whose name *was*
John.
7 The same came for a witness, to bear witness of the
Light, that all *men* through him might believe.
8 He was not that Light, but *was sent* to bear witness
of that Light.
9 *That* was the true Light, which lighteth every man
that cometh into the world.
10 He was in the world ...

யோவான் எழுதின சுவிசேஷம்.

1. அதிகாரம்.

ஆதியிலே வார்த்தை இருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனி
டத்திலிருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனாயிருந்தது.
2 அவர் ஆதியிலே தேவனோடிருந்தார்.
3 சகலமும் அவர்மூலமாய் உண்டாயிற்று; உண்டானதொன்
றும் அவராலேயல்லாமல் உண்டாகவில்லை.
4 அவருக்குள் ஜீவன் இருந்தது, அந்த ஜீவன் மனுஷருக்கு
ஒளியாயிருந்தது.
5 அந்த ஒளி இருளிலே பிரகாசிக்கிறது; இருளானது அதைப்
பற்றிக்கொள்ளவில்லை.
6 ¶ தேவனால் அனுப்பப்பட்ட ஒரு மனுஷன் இருந்தான்,
அவன் பேர் யோவான்.
7 அவன் தன்னால் எல்லாரும் விசுவாசிக்கும்படி அந்த ஒளி
யைக்குறித்துச் சாட்சிகொடுக்க சாட்சியாக வந்தான்.
8 அவன் அந்த ஒளியல்ல, அந்த ஒளியைக்குறித்துச் சாட்சி
கொடுக்க வந்தவனாயிருந்தான்.
9 ¶ உலகத்திலே வந்து எந்த மனுஷனையும் பிரகாசிப்பிக்கிற
ஒளியே அந்த மெய்யான ஒளி.
10 அவர் உலகத்தில் இருந்தார், உலகம் அவர் மூலமாய் உண்
டாயிற்று, உலகமோ அவரை அறியவில்லை.

11 He came unto his own, and his own received him not.

12 But as many as received him, to them gave he power to become the sons of God, *even* to them that believe on his name:

13 Which were born, not of blood, nor of the will o the flesh, nor of the will of man, but of God.

14 And the Word was made flesh, and dwelt among us (and we beheld his glory, the glory as of the only begotten of the Father,) full of grace and truth.

15 ¶ John bare witness of him, and cried, saying, This was he of whom I spake, He that cometh after me is preferred before me: for he was before me.

16 And of his fulness have all we received, and grace for grace.

17 For the law was given by Moses, *but* grace and truth came by Jesus Christ.

18 No man hath seen God at any time; the only begotten Son, which is in the bosom of the Father he hath declared *him*.

19 ¶ And this is the record of John, when the Jews sent priests and Levites from Jerusalem to ask him Who art thou?

14 And found in the temple those that sold oxen and
sheep and doves, and the changers of money sitting:
15 And when he had made a scourge of small cords
he drove them all out of the temple, and the sheep, an
the oxen; and poured out the changers' money, an
over threw the tables;
16 And said unto them that sold doves, Take the
things hence; make not my Father's house an house
merchandise.
17 And his disciples remembered that it was writt
The zeal of thine house hath eaten me up.

18 Then answered the Jews and said unto him, W
sign shewest thou unto us, seeing that thou doest t
things?
19 Jesus answered and said unto them, Destroy
temple, and in three days I will raise it up.

20 Then said the Jews, Forty and six years wa
temple in building, and wilt thou rear it up in three da

21 But he spake of the temple of his body.

22 When therefore he was risen from the dead,
disciples remembered that he had said this unto th
and they believed the scripture, and the word wl
Jesus had said.

5 அவருடைய தாய் வேலைக்காரரை நோக்கி: அவர் உங்களுக்கு
என்ன சொல்லுகிறாரோ, அதின்படி செய்யுங்கள் என்றாள்.
6 யூதருடைய சுத்திகரிக்கும் முறைமையின்படியே, ஒவ்
வொன்று இரண்டு மூன்று குடம் தண்ணீர் கொள்ளத்தக்க ஆறு
கற்சாடிகள் அங்கே வைத்திருந்தது.
7 இயேசு வேலைக்காரரை நோக்கி: ஜாடிகளிலே தண்ணீர் நிரப்
புங்கள் என்றார்; அவர்கள் அவைகளை நிறைய நிரப்பினார்கள்.
8 அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் இப்பொழுது மொண்டு,
பந்திவிசாரிப்புக்காரனிடத்தில் கொண்டுபோங்கள் என்றார்; அவர்
கள் கொண்டுபோனார்கள்.
9 ¶ அந்தத் திராட்சரசம் எங்கேயிருந்து வந்ததென்று தண்
ணீரை மொண்ட வேலைக்காரருக்குத் தெரிந்ததேயன்றி பந்திவிசா
ரிப்புக்காரனுக்குத் தெரியாததினால், அவன் திராட்சரசமாய் மாறின
தண்ணீரை ருசிபார்த்தபோது, மணவாளனை அழைத்து:
10 எந்த மனுஷனும் முன்பு நல்ல திராட்சரசத்தைக் கொடுத்து,
ஜனங்கள் திருப்தியடைந்தபின்பு, ருசிகுறைந்ததைக் கொடுப்பான்,
நீரோ நல்ல ரசத்தை இதுவரைக்கும் வைத்திருந்தீரே என்றான்.

இவ்விதமாக இயேசு இந்த முதலாம் அற்புதத்தைக் கலி
லேயாவிலுள்ள கானாஊரிலே செய்து, தம்முடைய மகிமையை
வெளிப்படுத்தினார்; அவருடைய சீஷர்கள் அவரிடத்தில் விசுவா
சமுள்ளவர்களானார்கள்.
2 ¶ அதன்பின்பு அவரும் அவருடைய தாயாரும் அவருடைய
சகோதரரும் அவருடைய சீஷரும் கப்பர்நகூமுக்குப் போய்,
அங்கே சிலநாள் தங்கினார்கள்.
3 ¶ பின்பு யூதருடைய பஸ்காபண்டிகை சமீபமாயிருந்தது; அப்
பொழுது இயேசு எருசலேமுக்குப் போய்,

5 His mother saith unto the servants, Whatsoever h
saith unto you, do *it*.
6 And there were set there six waterpots of stone, aft
the manner of the purifying of the Jews, containing tw
or three firkins apiece.
7 Jesus saith unto them, Fill the waterpots with wat
And they filled them up to the brim.
8 And he saith unto them, Draw out now, and bear u
the governor of the feast. And they bare *it*.

9 When the ruler of the feast had tasted the wa
that was made wine, and knew not whence it was: (l
the servants which drew the water knew;) the govern
of the feast called the bridegroom,
10 And saith unto him, Every man at the beginni
doth set forth good wine; and when men have well drun
then that which is worse: *but* thou hast kept the go
wine until now.
11 This beginning of miracles did Jesus in Cana
Galilee, and manifested forth his glory; and his discip
believed on him.

12 ¶ After this he went down to Capernaum, he, a
his mother, and his brethren, and his disciples: and th
continued there not many days.
13 ¶ And the Jews' passover was at hand, and Je
went up to Jerusalem,

47 ¶ இயேசு நாத்தான்வேலைத் தம்மிடத்தில் வரக்கண்டு அவ
னைக் குறித்து: இதோ, கபடற்ற உத்தம இஸ்ரவேலன் என்றார்.
48 அதற்கு நாத்தான்வேல்: நீர் என்னை எப்படி அறிவீர் என்
றான். இயேசு அவனை நோக்கி: பிலிப்பு உன்னை அழைக்கிற
தற்கு முன்னே, நீ அத்திமரத்தின் கீழிருக்கும்போது உன்னைக்
கண்டேன் என்றார்.
49 அதற்கு நாத்தான்வேல்: ரபீ, நீர் தேவனுடைய குமாரன்,
இஸ்ரவேலின் ராஜா என்றான்.
50 ¶ இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: அத்திமரத்தின்கீழே
உன்னைக் கண்டேன் என்று நான் உனக்குச் சொன்னதினாலேயா
விசுவாசிக்கிறாய்; இதிலும் பெரிதானவைகளைக் காண்பாய் என்றார்.
51 பின்னும், அவர் அவனை நோக்கி: வானம் திறந்திருக்கிறதை
யும், தேவதூதர்கள் மனுஷகுமாரனிடத்திலிருந்து ஏறுகிறதையும்
இறங்குகிறதையும் நீங்கள் இதுமுதல் காண்பீர்கள் என்று மெய்
யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.

2. அதிகாரம்.

மூன்றாம் நாளிலே கலிலேயாவிலுள்ள கானாஊரிலே ஒரு
கலியாணம் நடந்தது; இயேசுவின் தாயும் அங்கே யிருந்தாள்.
2 இயேசுவும் அவருடைய சீஷரும் அந்தக் கலியாணத்துக்கு
அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.
3 ¶ திராட்சரசங் குறைவுபட்டபோது, இயேசுவின் தாய் அவ
ரை நோக்கி: அவர்களுக்குத் திராட்சரசம் இல்லை என்றாள்.
4 அதற்கு இயேசு: ஸ்திரீயே, எனக்கும் உனக்கும் என்ன,
என் வேளை இன்னும் வரவில்லை என்றார்.

47 Jesus saw Nathanael coming to him, and saith
him, Behold an Israelite indeed, in whom is no guile!

48 Nathanael saith unto him, Whence knowest thou me
Jesus answered and said unto him, Before that Phili
called thee, when thou wast under the fig tree, I sa
thee.

49 Nathanael answered and saith unto him, Rabb
thou art the Son of God; thou art the King of Israel.

50 Jesus answered and said unto him, Because I sa
unto thee, I saw thee under the fig tree, believest tho
thou shalt see greater things than these.

51 And he saith unto him, Verily, verily, I say u
you, Hereafter ye shall see heaven open, and the ang
of God ascending and descending upon the Son of ma

CHAPTER II.

AND the third day there was a marriage in Ca
of Galilee; and the mother of Jesus was there:

2 And both Jesus was called, and his disciples, to th
marriage.

3 And when they wanted wine, the mother of Jesu
saith unto him, They have no wine.

4 Jesus saith unto her, Woman, what have I to do wi
thee? mine hour is not yet come.

39 அவர்: வந்து பாருங்கள் என்றார். அவர்கள் வந்து அவர்
ங்கியிருந்த இடத்தைக் கண்டு, அன்றையத்தினம் அவரிடத்தில்
ங்கினார்கள். அப்பொழுது ஏறக்குறையப் பத்துமணி வேளையா
ருந்தது.

40 ¶ யோவான் சொன்னதைக் கேட்டு, அவருக்குப் பின்சென்ற
ரண்டுபேரில் ஒருவன் சீமோன் பேதுருவின் சகோதரனாகிய
ந்திரேயா என்பவன்.

41 அவன் முதலாவது தன் சகோதரனாகிய சீமோனைக் கண்டு:
சியாவைக் கண்டோம் என்று சொன்னான்; மேசியா என்பதற்
கிறிஸ்து என்று அர்த்தமாம்.

42 பின்பு, அவனை இயேசுவினிடத்தில் கூட்டிக்கொண்டுவந்
ன். இயேசு அவனைப் பார்த்து: நீ யோனாவின் மகனாகிய
மோன், நீ கேபா என்னப்படுவாய் என்றார்; கேபா என்பதற்
பேதுரு என்று அர்த்தமாம்.

43 ¶ மறுநாளிலே இயேசு கலிலேயாவுக்குப் போக மனதா
ருந்து, பிலிப்புவைக் கண்டு: நீ எனக்குப் பின்சென்று வா
ன்றார்.

44 பிலிப்பென்பவன் அந்திரேயா பேதுரு என்பவர்களுடைய
ராகிய பெத்சாயிதா பட்டணத்தான்.

45 ¶ பிலிப்பு நாத்தான்வேலைக் கண்டு: நியாயப்பிரமாணத்திலே
மோசேயும் தீர்க்கதரிசிகளும் எழுதியிருக்கிறவரைக் கண்டோம்;
வர் யோசேப்பின் குமாரனும் நாசரேத்தூரானுமாகிய இயேசுவே
ன்றான்.

46 அதற்கு நாத்தான்வேல்: நாசரேத்திலிருந்து யாதொரு நன்மை
ண்டாகக்கூடுமா என்றான் அதற்குப் பிலிப்பு: வந்துபார்
ன்றான்

39 He saith unto them, Come and see. They cam
and saw where he dwelt, and abode with him that day
for it was about the tenth hour.

40 One of the two which heard John *speak*, an
followed him, was Andrew, Simon, Peter's brother.

41 He first findeth his own brother Simon, and sait
unto him, We have found the Messias, which is, bein
interpreted, the Christ.
42 And he brought him to Jesus. And when Jes
beheld him, he said, Thou art Simon the son of Jon
thou shalt be called Cephas, which is by interpretatio
A stone.
43 ¶ The day following Jesus would go forth i
Galilee, and findeth Philip, and saith unto him, Follow m

44 Now Philip was of Bethsaida, the city of Andre
and Peter.
45 Philip findeth Nathanael, and saith unto him
We have found him, of whom Moses in the law, and th
prophets, did write, Jesus of Nazareth, the son of Joseph

46 And Nathanael said unto him, Can there any goo
thing come out of Nazareth? Philip saith unto him
Come and see.

30 எனக்குப்பின் ஒருவர் வருகிறார், அவர் எனக்கு முன்னிருந்த
டியால் என்னிலும் மேன்மையுள்ளவரென்று நான் சொன்னேனே,
அவர் இவர்தான்.
31 நானும் இவரை அறியாதிருந்தேன்; இவர் இஸ்ரவேலுக்கு
வெளிப்படும் பொருட்டாக, நான் ஜலத்தினாலே ஞானஸ்நானங்
கொடுக்கவந்தேன் என்றான்.
32 ¶ பின்னும் யோவான் சாட்சியாகச் சொன்னது: ஆவியா
னவர் புறாவைப்போல வானத்திலிருந்திறங்கி, இவர்மேல் தங்கி
யதைக் கண்டேன்.
33 நானும் இவரை அறியாதிருந்தேன்; ஆனாலும் ஜலத்தினால்
ஞானஸ்நானங் கொடுக்கும்படி என்னை அனுப்பினவர்: ஆவியான
வர் இறங்கி யார்மேல் தங்குவதை நீ காண்பாயோ, அவரே பரி
சுத்த ஆவியினால் ஞானஸ்நானங்கொடுக்கிறவர் என்று எனக்குச்
சொல்லியிருந்தார்.
34 அந்தப்படியே நான் கண்டு, இவரே தேவனுடைய குமாரன்
என்று சாட்சிகொடுத்துவருகிறேன் என்றான்.
35 ¶ மறுநாளிலே யோவானும் அவனுடைய சீஷரில் இரண்டு
பேரும் நிற்கும்போது,
36 இயேசு நடந்துபோகிறதை அவன் கண்டு: இதோ, தேவ
ஆட்டுக்குட்டி என்றான்.
37 அவன் அப்படிச் சொன்னதை அவ்விரண்டு சீஷருங்
கேட்டு, இயேசுவுக்குப் பின்சென்றார்கள்.
38 ¶ இயேசு திரும்பி, அவர்கள் பின்செல்லுகிறதைக் கண்டு:
என்ன தேடுகிறீர்கள் என்றார். அதற்கு அவர்கள்: ரபீ, நீர் எங்கே
தங்கியிருக்கிறீர் என்று கேட்டார்கள்; ரபீ என்பதற்குப் போதகரே
என்று அர்த்தமாம்.

30 This is he of whom I said, After me cometh a ma
which is preferred before me: for he was before me.

31 And I knew him not: but that he should be mad
manifest to Israel, therefore am I come baptizing wit
water.

32 And John bare record, saying, I saw the Spir
descending from heaven like a dove, and it abo
upon him.

33 And I knew him not: but he that sent me to bapti
with water, the same said unto me, Upon whom th
shalt see the Spirit descending, and remaining on hi
the same is he which baptizeth with the Holy Ghost.

34 And I saw, and bare record that this is the Son
God.

35 ¶ Again the next day after John stood, and t
of his disciples;

36 And looking upon Jesus as he walked, he sait
Behold the Lamb of God!

37 And the two disciples heard him speak, and th
followed Jesus.

38 Then Jesus turned, and saw them following, an
saith unto them, What seek ye? They said unto hin
Rabbi, (which is to say, being interpreted, Master,) whe
dwellest thou?

20 அவன் மறுதலியாமல் அறிக்கையிட்டதுமன்றி, நான் கிறிஸ்து
ல்லை என்றும் அறிக்கையிட்டான்.
21 அப்பொழுது அவர்கள்: பின்னை யார்? நீர் எலியாவா என்று
கேட்டார்கள். அதற்கு: நான் அவன் அல்ல என்றான். நீர் தீர்க்கதரி
சியானவரா என்று கேட்டார்கள். அதற்கும்: அல்ல என்றான்.
22 அவர்கள் பின்னும் அவனை நோக்கி: நீர் யார்? எங்களை
அனுப்பினவர்களுக்கு நாங்கள் உத்தரவு சொல்லும்படிக்கு, உம்
மைக்குறித்து என்ன சொல்லுகிறீர் என்று கேட்டார்கள்.
23 அதற்கு அவன்: கர்த்தருக்கு வழியைச் செவ்வை பண்ணுங்
கள் என்று ஏசாயா தீர்க்கதரிசி சொன்னபடியே, நான் வனாந்தரத்
திலே கூப்பிடுகிறவனுடைய சத்தமாயிருக்கிறேன் என்றான்.
24 ¶ அனுப்பப்பட்டவர்கள் பரிசேயராயிருந்தார்கள்.
25 அவர்கள் அவனை நோக்கி: நீர் கிறிஸ்துவுமல்ல, எலியாவு
மல்ல, தீர்க்கதரிசியானவருமல்லவென்றால், ஏன் ஞானஸ்நானங்
கொடுக்கிறீர் என்று கேட்டார்கள்.
26 யோவான் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: நான் ஜலத்தி
னாலே ஞானஸ்நானங் கொடுக்கிறேன்; நீங்கள் அறியாதிருக்கிற
ஒருவர் உங்கள் நடுவிலே நிற்கிறார்.
27 அவர் எனக்குப் பின்வந்தும் என்னிலும் மேன்மையுள்ளவர்;
அவருடைய பாதரட்சையின் வாரை அவிழ்ப்பதற்கும் நான் பாத்
திரனல்ல என்றான்.
28 இவைகள் யோர்தானுக்கு அக்கரையில் யோவான் ஞானஸ்
நானங்கொடுத்த பெத்தாபராவிலே நடந்தன.
29 ¶ மறுநாளிலே யோவான் இயேசுவைத் தன்னிடத்தில் வரக்
கண்டு: இதோ, உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்துதீர்க்கிற தேவ
ஆட்டுக்குட்டி.

20 And he confessed, and denied not; but confessed
I am not the Christ.

21 And they asked him, What then? Art thou Elias
And he saith, I am not. Art thou that prophet? An
he answered, No.

22 Then said they unto him, Who art thou? tha
we may give an answer to them that sent us. Wha
sayest thou of thyself?

23 He said, I *am* the voice of one crying in th
wilderness, Make straight the way of the Lord, as sai
the prophet Esaias.

24 And they which were sent were of the Pharisees.

25 And they asked him, and said unto him, Wh
baptizest thou then, if thou be not that Christ, nor Elias
neither that prophet?

26 John answered them, saying, I baptize with wate
but there standeth one among you, whom ye know not;

27 He it is, who coming after me is preferred befor
me, whose shoe's latchet I am not worthy to unloose.

28 These things were done in Bethabara beyon
Jordan, where John was baptizing.

29 ¶ The next day John seeth Jesus coming unt
him, and saith, Behold the Lamb of God, which taketl
away the sin of the world.

11 அவர் தமக்குச் சொந்தமானதிலே வந்தார், அவருக்குச்
சொந்தமானவர்களோ அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

12 அவருடைய நாமத்தின்மேல் விசுவாசமுள்ளவர்களாய் அவ
ரை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் எத்தனைபேர்களோ, அத்தனை பேர்க
ளும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும்படி, அவர்களுக்கு அதிகாரங்
கொடுத்தார்.

13 அவர்கள், இரத்தத்தினாலாவது மாம்சசித்தத்தினாலாவது புரு
ஷனுடைய சித்தத்தினாலாவது பிறவாமல், தேவனாலே பிறந்தவர்கள்.

14 அந்த வார்த்தை மாம்சமாகி, கிருபையினாலும் சத்தியத்தினா
லும் நிறைந்தவராய், நமக்குள்ளே வாசம்பண்ணினார்; அவருடைய
மகிமையைக் கண்டோம்; அது பிதாவுக்கு ஒரேபேறானவருடைய
மகிமைக்கு ஏற்ற மகிமையாகவே இருந்தது.

15 ¶ யோவான் அவரைக்குறித்துச் சாட்சிகொடுத்து: எனக்குப்
பின்வருகிறவர் எனக்கு முன்னிருந்தவர், ஆகையால் அவர் என்னி
லும் மேன்மையுள்ளவர் என்று நான் சொல்லியிருந்தேனே, அவர்
இவர்தான் என்று சத்தமிட்டுக் கூறினான்.

16 ¶ அவருடைய பரிபூரணத்தினால் நாம் எல்லாரும் கிருபை
யின்மேல் கிருபைபெற்றோம்

17 எப்படியெனில் நியாயப்பிரமாணம் மோசேயின் மூலமாய்க்
கொடுக்கப்பட்டது, கிருபையும் சத்தியமும் இயேசுகிறிஸ்துவின்
மூலமாய் உண்டாயின.

18 தேவனை ஒருவனும் ஒருக்காலும் கண்டதில்லை, பிதாவின்
மடியிலிருக்கிற ஒரேபேறான குமாரனே அவரை வெளிப்படுத்தினார்.

19 ¶ எருசலேமிலிருந்து யூதர்கள் ஆசாரியரையும் லேவியரை
யும் யோவானிடத்தில் அனுப்பி: நீர் யார் என்று கேட்டபொழுது,

14 தேவாலயத்திலே ஆடுகள் மாடுகள் புறாக்களாகிய இவைகளை
ற்கிறவர்களையும், காசுக்காரர் உட்கார்ந்திருக்கிறதையும் கண்டு,
15 கயிற்றினால் ஒரு சவுக்கை உண்டுபண்ணி, அவர்கள் யாவ
யும் ஆடுமாடுகளையும் தேவாலயத்துக்குப் புறம்பே துரத்திவிட்டு,
சுக்காரருடைய காசுகளைக் கொட்டி, பலகைகளைக் கவிழ்த்துப்
ாட்டு,
6 புறா விற்கிறவர்களைநோக்கி: இவைகளை இவ்விடத்திலிருந்து
த்துக்கொண்டுபோங்கள்; என் பிதாவின் வீட்டை வியாபார
ாக்காதிருங்கள் என்றார்.
7 ¶ அப்பொழுது: உம்முடைய வீட்டைக்குறித்து உண்டான
ிவைராக்கியம் என்னைப் பட்சித்தது என்று எழுதியிருக்கிறதை
ருடைய சீஷர்கள் நினைவுகூர்ந்தார்கள்.
8 ¶ அப்பொழுது யூதர்கள் அவரை நோக்கி: நீர் இவைகளைச்
்கிறீரே, இதற்கு என்ன அடையாளத்தை எங்களுக்குக் காண்
கிறீர் என்று கேட்டார்கள்.
9 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: இந்த ஆலயத்தை
த்துப்போடுங்கள், மூன்றுநாளைக்குள்ளே இதை எழுப்புவேன்
றார்.
0 அப்பொழுது யூதர்கள்: இந்த ஆலயத்தைக் கட்ட நாற்பத்
வருஷம் சென்றதே, நீர் இதை மூன்றுநாளைக்குள்ளே எழுப்
ரோ என்றார்கள்.
1 அவரோ தம்முடைய சரீரமாகிய ஆலயத்தைக்குறித்துப்
சினார்.
2 அவர் இப்படிச் சொன்னதை அவர் மரித்தோரிலிருந்தெழுந்த
பு அவருடைய சீஷர்கள் நினைவுகூர்ந்து, வேதவாக்கியத்தை
இயேசு சொன்ன வசனத்தையும் விசுவாசித்தார்கள்.

23 ¶ Now when he was in Jerusalem at the passove
in the feast *day*, many believed in his name, when th
saw the miracles which he did.

24 But Jesus did not commit himself unto the
because he knew all *men*,

25 And needed not that any should testify of ma
for he knew what was in man.

CHAPTER III.

THERE was a man of the Pharisees, named Nicodem
a ruler of the Jews:

2 The same came to Jesus by night, and said unto h
Rabbi, we know that thou art a teacher come from G
for no man can do these miracles that thou doest, exc
God be with him.

3 Jesus answered and said unto him, Verily, ver
I say unto thee, Except a man be born again, he can
see the kingdom of God.

4 Nicodemus saith unto him, How can a man be b
when he is old? can he enter the second time into
mother's womb, and be born?

5 Jesus answered, Verily, verily, I say unto tl
Except a man be born of water and *of* the Spirit,
cannot enter into the kingdom of God.

23 ¶ பஸ்காபண்டிகையிலே அவர் எருசலேமிலிருக்கையில்,
வர் செய்த அற்புதங்களை அநேகர் கண்டு, அவருடைய நாமத்
ல் விசுவாசம் வைத்தார்கள்.
24 அப்படியிருந்தும், இயேசு எல்லாரையும் அறிந்திருந்தபடி
ல், அவர்களை நம்பி இணங்கவில்லை.
25 மனுஷருள்ளத்திலிருப்பதை அவர் அறிந்திருந்தபடியால்,
மனுஷரைக்குறித்து ஒருவரும் அவருக்குச் சாட்சிகொடுக்க வேண்
தாயிருக்கவில்லை.

3. அதிகாரம்.

பூதருக்குள்ளே அதிகாரியான நிக்கொதேமு என்னப்பட்ட
ரிசயன் ஒருவன் இருந்தான்.
அவன் இராக்காலத்திலே இயேசுவினிடத்தில் வந்து: ரபீ, நீர்
னிடத்திலிருந்து வந்த போதகர் என்று அறிந்திருக்கிறோம்,
னனில் ஒருவனும் தன்னுடனே தேவன் இராவிட்டால் நீர்
பகிற இப்படிப்பட்ட அற்புதங்களைச் செய்யமாட்டான் என்

¶ இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: ஒருவன் மறுபடியும்
வாவிட்டால் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக் காணமாட்டான் என்று
யாகவே மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.
¶ அதற்கு நிக்கொதேமு: ஒரு மனுஷன் முதிர்வயதாயிருக்
யில் எப்படிப் பிறப்பான்? அவன் தன் தாயின் கர்ப்பத்தில்
ண்டாந்தரம் பிரவேசித்துப் பிறக்கக்கூடுமோ என்றான்.
¶ இயேசு பிரதியுத்தரமாக: ஒருவன் ஜலத்தினாலும் ஆவியி
ும் பிறவாவிட்டால் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க
டான் என்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லு
றன்.

6 That which is born of the flesh is flesh ; and that whic
is born of the Spirit is spirit.
7 Marvel not that I said unto thee, Ye must be bo
again.
8 The wind bloweth where it listeth, and thou heard
the sound thereof, but canst not tell whence it com
and whither it goeth : so is every one that is born of
Spirit.

9 Nicodemus answered and said unto him, How
these things be?
10 Jesus answered and said unto him, Art tho
master of Israel, and knowest not these things?
11 Verily, verily, I say unto thee, We speak that
do know, and testify that we have seen; and ye rece
not our witness.

12 If I have told you earthly things, and ye beli
not, how shall ye believe, if I tell you *of* heavenly thin

13 And no man hath ascended up to heaven, but
that came down from heaven, *even* the Son of man wh
is in heaven.
14 ¶ And as Moses lifted up the serpent in the wil
ness, even so must the Son of man be lifted up:
15 That whosoever believeth in him should not pe
but have eternal life.

6 மாம்சத்தினால் பிறப்பது மாம்சமாயிருக்கும், ஆவியினால் பிறப்
து ஆவியாயிருக்கும்.
7 நீங்கள் மறுபடியும் பிறக்கவேண்டும் என்று நான் உனக்குச்
ான்னதைக்குறித்து அதிசயப்படவேண்டாம்.
8 காற்றானது தனக்கு இஷ்டமான இடத்திலே வீசுகிறது, அதின்
தத்தைக் கேட்கிறாய், ஆகிலும் அது இன்ன இடத்திலிருந்து
ுகிறதென்றும், இன்ன இடத்துக்குப் போகிறதென்றும் உனக்
தெரியாது; ஆவியினால் பிறந்தவன் எவனோ அவனும் அப்ப
ய இருக்கிறான் என்றார்.
9 ¶ அதற்கு நிக்கொதேமு: இவைகள் எப்படி ஆகும் என்றான்.

10 ¶ இயேசு அவனை நோக்கி: நீ இஸ்ரவேலில் போதகனாயிருந்
இவைகளை அறியாமலிருக்கிறாயா?
11 மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன்,
ங்கள் அறிந்திருக்கிறதைச் சொல்லி, நாங்கள் கண்டதைச்குறித்
் சாட்சிகொடுக்கிறோம்; நீங்களோ எங்கள் சாட்சியை ஏற்றுக்
ாள்ளுகிறதில்லை.
12 பூமிக்கடுத்த காரியங்களை நான் உங்களுக்குச் சொல்லியும்
கள் விசுவாசிக்கவில்லையே, பரமகாரியங்களை உங்களுக்குச்
ால்வேனானால் எப்படி விசுவாசிப்பீர்கள்?
13 பரலோகத்திலிருந்து இறங்கினவரும் பரலோகத்தில் இருக்
வருமான மனுஷகுமாரனேயல்லாமல் பரலோகத்துக்கு ஏறின
் ஒருவனுமில்லை.
14 சர்ப்பமானது மோசேயினால் வனாந்தரத்திலே உயர்த்தப்பட்
ுபோல மனுஷகுமாரனும்,
15 தன்னை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போ
மல் நித்தியஜீவனை அடையும்படிக்கு, உயர்த்தப்படவேண்டும்.

16 ¶ For God so loved the world, that he gave hi
only begotten Son, that whosoever believeth in hi
should not perish, but have everlasting life.

17 For God sent not his Son into the world to conden
the world; but that the world through him might
saved.

18 ¶ He that believeth on him is not condemned: l
he that believeth not is condemned already, because
hath not believed in the name of the only begotten S
of God.

19 And this is the condemnation, that light is co
into the world, and men loved darkness rather th
light, because their deeds were evil.

20 For every one that doeth evil hateth the lig
neither cometh to the light, lest his deeds should
reproved.

21 But he that doeth truth cometh to the light, t
his deeds may be made manifest, that they are wroug
in God.

22 ¶ After these things came Jesus and his discip
into the land of Judæa; and there he tarried with the
and baptized.

16 ¶ தேவன், தம்முடைய ஒரேபேருன குமாரனை விசுவாசிக்
வன் எவனே அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்தியஜீவனை அடை
படிக்கு, அவரைத் தந்தருளி, இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்பு
ர்ந்தார்.

17 உலகத்தை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கும்படி தேவன் தம்
டைய குமாரனை உலகத்தில் அனுப்பாமல், அவராலே உலகம்
ட்சிக்கப்படுவதற்காகவே அவரை அனுப்பினர்.

18 அவரை விசுவாசிக்கிறவன் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்
ான்: விசுவாசியாதவனே, தேவனுடைய ஒரேபேருன குமார
டைய நாமத்தில் விசுவாசமுள்ளவனாயிராதபடியினால், அவன்
கினைத்தீர்ப்புக்குட்பட்டாயிற்று.

19 ஒளியானது உலகத்திலே வந்திருந்தும் மனுஷருடைய கிரி
கள் பொல்லாதவைகளாயிருக்கிறபடியினால் அவர்கள் ஒளி
பார்க்கிலும் இருளை விரும்புகிறதே அந்த ஆக்கினைத்தீர்ப்
குக் காரணமாயிருக்கிறது.

20 பொல்லாங்குசெய்கிற எவனும் ஒளியைப் பகைக்கிருன்,
கிரிகைகள் கண்டிக்கப்படாதபடிக்கு, ஒளியினிடத்தில் வரா
க்கிருன்.

21 சத்தியத்தின்படி செய்கிறவனே, தன் கிரியைகள் தேவனுக்
ளாய்ச் செய்யப்படுகிறதென்று வெளியாகும்படிக்கு, ஒளியினி
தில் வருகிருன் என்றுர்.

22 ¶ இவைகளுக்குப் பின்பு, இயேசுவும் அவருடைய சீஷரும்
தயாதேசத்திற்கு வந்தார்கள்; அங்கே அவர் அவர்களோடே சஞ்
த்து, ஞானஸ்நானங் கொடுத்துவந்தார்.

32 And what he hath seen and heard, that he testifietl
and no man receiveth his testimony.

33 He that hath received his testimony hath set
his seal that God is true.

34 For he whom God hath sent speaketh the wor
of God: for God giveth not the Spirit by measu
unto him.

35 The Father loveth the Son, and hath given
things into his hand.

36 He that believeth on the Son hath everlasting lif
and he that believeth not the Son shall not see li
but the wrath of God abideth on him.

CHAPTER IV.

WHEN therefore the Lord knew how the Pharise
had heard that Jesus made and baptized m
disciples than John,

2 (Though Jesus himself baptized not, but his disciple

3 He left Judæa, and departed again into Galilee.

4 And he must needs go through Samaria.

5 Then cometh he to a city of Samaria, which is call
Sychar, near to the parcel of ground that Jacob ga
to his son Joseph.

32 தாம் கண்டதையும் கேட்டதையும் சாட்சியாகச் சொல்லு
ர்; அவருடைய சாட்சியை ஒருவனும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிற
லை.
33 அவருடைய சாட்சியை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன் தேவன்
ிய முள்ளவரென்று முத்திரைபோட்டு நிச்சயப்படுத்துகிறான்.
34 தேவனால் அனுப்பப்பட்டவர் தேவனுடைய வார்த்தைகளைப்
சுகிறார்; தேவன் அவருக்குத் தமது ஆவியை அளவில்லாமல்
டுத்திருக்கிறார்.
35 பிதாவானவர் குமாரனில் அன்பாயிருந்து எல்லாவற்றையும்
ர் கையில் ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிறார்.
36 குமாரனிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் நித்தியஜீவனை
டயவனாயிருக்கிறான்; குமாரனை விசுவாசியாதவனோ ஜீவனைக்
ணபதில்லை, தேவனுடைய கோபம் அவன்மேல் நிலைநிற்கும்
றான்.

4. அதிகாரம்.

யோவானைப்பார்க்கிலும் இயேசு அநேகம்பேரைச் சீஷராக்கி
னஸ்நானங் கொடுக்கிறாரென்று பரிசேயர் கேள்விப்பட்டதாகக்
தர் அறிந்தபோது,
யூதேயாவை விட்டு மறுபடியுங் கலிலேயாவுக்குப் போனார்.
இயேசு தாமே ஞானஸ்நானங் கொடுக்கவில்லை, அவருடைய
ர்கள் கொடுத்தார்கள்.
அவர் சமாரியாநாட்டின் வழியாய்ப் போகவேண்டியதாயிருந்த
யால்,
யாக்கோபு தன் குமாரனாகிய யோசேப்புக்குக் கொடுத்த நிலத்
த அருகே இருந்த சமாரியாவிலுள்ள சீகார் என்னப்பட்ட
நக்கு வந்தார்.

6 Now Jacob's well was there. Jesus therefoı being wearied with *his* journey, sat thus on the wel *and* it was about the sixth hour.

7 There cometh a woman of Samaria to draw wate Jesus saith unto her, Give me to drink.

8 (For his disciples were gone away unto the c to buy meat.)

9 Then saith the woman of Samaria unto him, How i that thou, being a Jew, askest drink of me, which a woman of Samaria? for the Jews have no dealiı with the Samaritans.

10 Jesus answered and said unto her, If thou knew the gift of God, and who it is that saith to thee, Give to drink; thou wouldest have asked of him, and would have given thee living water.

11 The woman saith unto him, Sir, thou hast nothi to draw with, and the well is deep: from when then hast thou that living water?

12 Art thou greater than our father Jacob, wh gave us the well, and drank thereof himself, a his children, and his cattle?

13 Jesus answered and said unto her, Whosoe drinketh of this water shall thirst again:

அங்கே யாக்கோபுடைய கிணறு இருந்தது; இயேசு பிரயா
த்தினால் இளைப்படைந்தவராய் அந்தக் கிணற்றினருகே உட்
ந்தார்; அப்பொழுது ஏறக்குறைய ஆறும்மணி வேளையாயிருந்தது.
7 ¶ அவருடைய சீஷர்கள் போஜனபதார்த்தங்களைக் கொள்
ம்படி ஊருக்குள்ளே போயிருந்தார்கள்.
8 அப்பொழுது சமாரியா நாட்டாளாகிய ஒரு ஸ்திரீ தண்ணீர்
ாள்ள வந்தாள். இயேசு அவளை நோக்கி: தாகத்துக்குத் தா
ன்றார்.
9 யூதர்கள் சமாரியருடனே சம்பந்தங் கலவாதவர்களானபடி
ல், சமாரியா ஸ்திரீ அவரை நோக்கி: நீர் யூதனாயிருக்க, சமாரியா
திரீயாகிய என்னிடத்தில், தாகத்துக்குத் தா என்று எப்படிக் கேட்
ிரம் என்றாள்.
10 ¶ இயேசு அவளுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: நீ தேவனுடைய
வயும், தாகத்துக்குத் தா என்று உன்னிடத்தில் கேட்கிறவர்
ன்னார் என்பதையும் அறிந்திருந்தாயானால், நீயே அவரிடத்தில்
ட்டிருப்பாய், அவர் உனக்கு ஜீவத்தண்ணீரைக் கொடுத்திருப்
ர் என்றார்.
11 ¶ அதற்கு அந்த ஸ்திரீ: ஆண்டவரே, மொண்டுகொள்ள உம்
டத்தில் பாத்திரமில்லையே, கிணறும் ஆழமாயிருக்கிறதே, பின்னை
ங்கேயிருந்து உமக்கு ஜீவத்தண்ணீர் உண்டாகும்.
12 இந்தக் கிணற்றை எங்களுக்குத் தந்த நம்முடைய பிதா
கிய யாக்கோபைப்பார்க்கிலும் நீர் பெரியவரோ? அவரும் அவர்
ர்ளைகளும் அவர் மிருக ஜீவன்களும் இதிலே குடித்ததுண்டே
ன்றாள்.
13 ¶ இயேசு அவளுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: இந்தத் தண்ணீரைக்
டிக்கிறவனுக்கு மறுபடியும் தாகமுண்டாகும்.

14 But whosoever drinketh of the water that I sha give him shall never thirst; but the water that I sha give him shall be in him a well of water springing u into everlasting life.

15 The woman saith unto him, Sir, give me this wate that I thirst not, neither come hither to draw.

16 Jesus saith unto her, Go, call thy husband, an come hither.

17 The woman answered and said, I have no husban Jesus said unto her, Thou hast well said, I have husband:

18 For thou hast had five husbands; and he who thou now hast is not thy husband: in that saidst th truly.

19 The woman saith unto him, Sir, I perceive th thou art a prophet.

20 Our fathers worshipped in this mountain; an ye say, that in Jerusalem is the place where men ough to worship.

21 Jesus saith unto her, Woman, believe me, the ho cometh, when ye shall neither in this mountain, n yet at Jerusalem, worship the Father.

22 Ye worship ye know not what: we know wh we worship: for salvation is of the Jews.

4 நான் கொடுக்கும் தண்ணீரைக் குடிக்கிறவனுக்கோ ஒருக்
ும் தாகமுண்டாகாது; நான் அவனுக்குக் கொடுக்கும் தண்
அவனுக்குள்ளே நித்தியஜீவகாலமாய் ஊறுகிற நீரூற்றாயிருக்
என்றார்.
5 ¶ அந்த ஸ்திரீ அவரை நோக்கி: ஆண்டவரே, எனக்குத்
முண்டாகாமலும், நான் இங்கே மொண்டுகொள்ள வராமலு
க்கும்படி அந்தத் தண்ணீரை எனக்குத் தரவேண்டும் என்றாள்.
6 ¶ இயேசு அவளை நோக்கி: நீ போய், உன் புருஷனை இங்கே
ழைத்துக்கொண்டுவா என்றார்.
7 அதற்கு அந்த ஸ்திரீ: எனக்குப் புருஷன் இல்லை என்றாள்.
இயேசு அவளை நோக்கி: எனக்குப் புருஷன் இல்லையென்று
சான்னது சரிதான்.
8 எப்படியெனில், ஐந்து புருஷர் உனக்கிருந்தார்கள், இப்
ழுது உனக்கிருக்கிறவன் உனக்குப் புருஷன் அல்ல, இதை
ளபடி சொன்னாய் என்றார்.
9 அப்பொழுது அந்த ஸ்திரீ அவரை நோக்கி: ஆண்டவரே,
தீர்க்கதரிசி என்று காண்கிறேன்.
0 எங்கள் பிதாக்கள் இந்த மலையிலே தொழுதுகொண்டுவந்
கள்; நீங்கள் எருசலேமிலிருக்கிற ஸ்தலத்திலே தொழுது
ள்ளவேண்டும் என்கிறீர்களே என்றாள்.
1 ¶ அதற்கு இயேசு: ஸ்திரீயே, நான் சொல்லுகிறதை நம்பு,
கள் இந்த மலையிலும் எருசலேமிலும் மாத்திரமல்ல, எங்கும்
வைத் தொழுதுகொள்ளுங்காலம் வருகிறது.
2 நீங்கள் அறியாததைத் தொழுதுகொள்ளுகிறீர்கள்; நாங்கள்
ந்திருக்கிறதைத் தொழுதுகொள்ளுகிறோம்; ஏனென்றால் இரட்
பு யூதர்கள் வழியாய் வருகிறது.

23 But the hour cometh, and now is, when the tr
worshippers shall worship the Father in spirit and
truth: for the Father seeketh such to worship him.

24 God *is* a Spirit: and they that worship him mu
worship *him* in spirit and in truth.

25 The woman saith unto him, I know that Mess
cometh, which is called Christ: when he is come, he w
tell us all things.
26 Jesus saith unto her, I that speak unto thee am

27 ¶ And upon this came his disciples, and marvell
that he talked with the woman: yet no man said, Wh
seekest thou? or, Why talkest thou with her?

28 The woman then left her waterpot, and we
her way into the city, and saith to the men,
29 Come, see a man, which told me all things th
ever I did: is not this the Christ?

30 Then they went out of the city, and came unto h

31 ¶ In the meanwhile his disciples prayed h
saying, Master, eat.

3 உண்மையாய்த் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்கள் பிதாவை ஆவி
ாடும் உண்மையோடும் தொழுதுகொள்ளுங் காலம் வரும், அது
பொழுதே வந்திருக்கிறது; தம்மைத் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்
இப்படிப்பட்டவர்களா யிருக்கும்படி பிதாவானவர் விரும்பு
ர்.

4 தேவன் ஆவியாயிருக்கிறார், அவரைத் தொழுதுகொள்ளுகிற
ள் ஆவியோடும் உண்மையோடும் அவரைத் தொழுதுகொள்ள
ண்டும் என்றார்.

5 ¶ அந்த ஸ்திரீ அவரை நோக்கி: கிறிஸ்து என்னப்படுகிற
சியா வருகிறார் என்று அறிவேன், அவர் வரும்போது எல்லா
றையும் நமக்கு அறிவிப்பார் என்றாள்.

6 அதற்கு இயேசு: உன்னுடனே பேசுகிற நானே அவர்
றார்.

7 ¶ அத்தருணத்தில் அவருடைய சீஷர்கள் வந்து, அவர் ஸ்திரீ
னே பேசுகிறதைப்பற்றி ஆச்சரியப்பட்டார்கள். ஆகிலும்
ன தேடுகிறீரென்றாவது, ஏன் அவளுடனே பேசுகிறீரென்றா
ட ஒருவனும் கேட்கவில்லை.

8 ¶ அப்பொழுது அந்த ஸ்திரீ, தன் குடத்தை வைத்துவிட்டு,
ருக்குள்ளே போய், ஜனங்களை நோக்கி:

9 நான் செய்த எல்லாவற்றையும் ஒரு மனுஷன் எனக்குச்
ன்னார்; அவரை வந்து பாருங்கள்; அவர் கிறிஸ்துதானோ
றாள்.

0 அப்பொழுது அவர்கள் ஊரிலிருந்து புறப்பட்டு அவரிடத்
வந்தார்கள்.

1 ¶ இப்படி நடக்கையில் சீஷர்கள் அவரை நோக்கி: ரபீ,
ஜனம்பண்ணும் என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள்.

32 But he said unto them, I have meat to eat that
:now not of.

33 Therefore said the disciples one to another, H
ny man brought him *ought* to eat?

34 Jesus saith unto them, My meat is to do the
: him that sent me, and to finish his work.

35 Say not ye, There are yet four months, and t
meth harvest? behold, I say unto you, Lift up y
es, and look on the fields; for they are white alre
harvest.

36 And he that reapeth receiveth wages, and gathe
iit unto life eternal: that both he that soweth and
at reapeth may rejoice together.

37 And herein is that saying true, One soweth, a
other reapeth.

38 I sent you to reap that whereon ye bestowed
oour: other men laboured, and ye are entered
eir labours.

39 ¶ And many of the Samaritans of that city belie
him for the saying of the woman, which testi
told me all that ever I did.

40 So when the Samaritans were come unto
y besought him that he would tarry with them
abode there two days.

32 அதற்கு அவர்: நான் புசிப்பதற்கு நீங்கள் அறியாத ஒரு
ாஜனம் எனக்கு உண்டு என்றார்.
33 அப்பொழுது சீஷர்கள் ஒருவரையொருவர் பார்த்து: யாரா
ு அவருக்குப் போஜனம் கொண்டுவந்திருப்பானோ என்றார்
.
34 ¶ இயேசு அவர்களை நோக்கி: நான் என்னை அனுப்பினவ
டைய சித்தத்தின்படி செய்து அவருடைய கிரியையை முடிப்
து என்னுடைய போஜனமாயிருக்கிறது.
35 அறுப்புக்காலம் வருகிறதற்கு இன்னும் நாலுமாதம் செல்லும்
று நீங்கள் சொல்லுகிறதில்லையா? இதோ, வயல்நிலங்கள் இப்
ாழுதே அறுப்புக்கு விளைந்திருக்கிறதென்று உங்கள் கண்களை
றடுத்துப்பாருங்கள் என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.
36 விதைக்கிறவனும் அறுக்கிறவனுமாகிய இருவரும் ஒருமித்
சந்தோஷப்படத்தக்கதாக, அறுக்கிறவன் கூலியை வாங்கி, நித்
ஜீவனுக்காகப் பலனைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறான்.
37 விதைக்கிறவன் ஒருவன் அறுக்கிறவன் ஒருவன் என்கிற
ய்யான வழக்கச்சொல் இதனாலே விளங்குகிறது.
38 நீங்கள் பிரயாசப்பட்டுப் பயிரிடாததை அறுக்க நான் உங்
ா அனுப்பினேன், மற்றவர்கள் பிரயாசப்பட்டார்கள், அவர்களு
டய பிரயாசத்தின் பலனை நீங்கள் பெற்றீர்கள் என்றார்.
39 ¶ நான் செய்த எல்லாவற்றையும் எனக்குச் சொன்னார்
று சாட்சிசொன்ன அந்த ஸ்திரீயினுடைய வார்த்தையினிமித்
் அந்த ஊரிலுள்ள சமாரியரில் அநேகர் அவர்மேல் விசுவாசமுள்
ர்களானார்கள்.
40 சமாரியர் அவரிடத்தில் வந்து, தங்களிடத்தில் தங்கவேண்டு
ன்று அவரை வேண்டிக்கொண்டார்கள்; அவர் இரண்டுநாள்
ங்கே தங்கினார்.

41 And many more believed because of his own wo

42 And said unto the woman, Now we believe, :
because of thy saying: for we have heard *him* ourselv
and know that this is indeed the Christ, the Savi
of the world.

43 ¶ Now after two days he departed thence, a
went into Galilee.

44 For Jesus himself testified, that a prophet hath
honour in his own country.

45 Then when he was come into Galilee, the Galilæ
received him, having seen all the things that he di
Jerusalem at the feast: for they also went unto the fe

46 So Jesus came again into Cana of Galilee, where
made the water wine. And there was a certain noblem
whose son was sick at Capernaum.

47 When he heard that Jesus was come out of Jud
into Galilee, he went unto him, and besought him that
would come down, and heal his son: for he was at t
point of death.

48 Then said Jesus unto him, Except ye see signs
wonders, ye will not believe.

1 அப்பொழுது அவருடைய உபதேசத்தினிமித்தம் இன்னும்
ாகம்பேர் விசுவாசித்து,
2 அந்த ஸ்திரீயை நோக்கி: உன் சொல்லினிமித்தம் அல்ல,
ருடைய உபதேசத்தை நாங்களே கேட்டு, அவர் மெய்யாய்க்
ஸ்துவாகிய உலகரட்சகர் என்று அறிந்து விசுவாசிக்கிறோம் என்
ள்.
3 ¶ இரண்டுநாளைக்குப்பின்பு அவர் அவ்விடம் விட்டுப் புறப்
), கலிலேயாவுக்குப் போனார்.
4 ஒரு தீர்க்கதரிசிக்குத் தன் சொந்த ஊரிலே கனமில்லையென்று
ுசு தாமே சொல்லியிருந்தார்.
5 அவர் கலிலேயாவில் வந்தபோது, எருசலேமில் பண்டிகை
அவர் செய்த எல்லாவற்றையும் பார்த்திருந்த கலிலேயர்
ளை ஏற்றுக்கொண்டார்கள்; அவர்களும் பண்டிகைக்குப் போயி
ார்கள்.
6 ¶ பின்பு, இயேசு தாம் தண்ணீரைத் திராட்சரசமாக்கின கலி
ாவிலுள்ள கானாவூருக்கு மறுபடியும் வந்தார்; அப்பொழுது
ர்நகூமிலே ராஜாவின் மனுஷரில் ஒருவனுடைய குமாரன்
தியாயிருந்தான்.
7 இயேசு யூதேயாவிலிருந்து கலிலேயாவுக்கு வந்தாரென்று
மனுஷன் கேள்விப்பட்டபோது, அவரிடத்திற்குப் போய்,
மகன் மரண அவஸ்தையாயிருந்தபடியினாலே, அவனைக் குண
ும்படிக்கு வரவேண்டுமென்று அவரை வேண்டிக்கொண்
ர்.
8 ¶ அப்பொழுது இயேசு அவனை நோக்கி: நீங்கள் அடை
ங்களையும் அற்புதங்களையும் காணாவிட்டால் விசுவாசிக்கமாட்
ன் என்றார்.

49 The nobleman saith unto him, Sir, come down
my child die.
50 Jesus saith unto him, Go thy way; thy son li
And the man believed the word that Jesus had sp
unto him, and he went his way.
51 And as he was now going down, his servants
him and told *him*, saying, Thy son liveth.

52 Then enquired he of them the hour when he be
to amend. And they said unto him, Yesterday at
seventh hour the fever left him.
53 So the father knew that *it was* at the same hour
the which Jesus said unto him, Thy son liveth: and h
self believed, and his whole house.
54 This *is* again the second miracle *that* Jesus d
when he was come out of Judæa into Galilee.

CHAPTER V.

AFTER this there was a feast of the Jews; and Je
went up to Jerusalem.
2 Now there is at Jerusalem by the sheep *market* a p
which is called in the Hebrew tongue Bethesda, hav
five porches.
3 In these lay a great multitude of impotent folk
blind, halt, withered, waiting for the moving of
water.

அதற்கு ராஜாவின் மனுஷன்: ஆண்டவரே, என் பிள்ளை
ாதற்குமுன்னே வரவேண்டும் என்றான்.
இயேசு அவனை நோக்கி: நீ போகலாம், உன் குமாரன்
த்திருக்கிறான் என்றார். அந்த மனுஷன், இயேசு சொன்ன
தையை நம்பிப்போனான்.
அவன் போகையில், அவனுடைய ஊழியக்காரர் அவனுக்கு
கொண்டு வந்து, உம்முடைய குமாரன் பிழைத்திருக்கிறான்
ு அறிவித்தார்கள்.
அப்பொழுது: எந்த மணிநேரத்தில் அவனுக்குக் குணம் உண்
ற்று என்று அவர்களிடத்தில் விசாரித்தான். அவர்கள்: நேற்று
மணிநேரத்தில் ஜுரம் அவனை விட்டது என்றார்கள்.
உன் குமாரன் பிழைத்திருக்கிறான் என்று இயேசு தன்னு
ா சொன்ன மணிநேரம் அதுவே என்று தகப்பன் அறிந்து,
றும் அவன் வீட்டாரனைவரும் விசுவாசித்தார்கள்.
¶ இயேசு யூதேயாவிலிருந்து கலிலேயாவுக்குத் திரும்பிவந்த
ு, இது அவர் செய்த இரண்டாம் அற்புதம்.

5. அதிகாரம்.

இவைகளுக்குப்பின்பு யூதருடைய பண்டிகை ஒன்று வந்தது;
பொழுது இயேசு எருசலேமுக்குப் போனார்.
எபிரெய பாஷையிலே பெதஸ்தா என்னப்பட்ட ஒரு குளம்
சலேமில் ஆட்டு வாசலினருகே இருக்கிறது, அதற்கு ஐந்து
டபங்களுண்டு.
அவைகளிலே குருடர், சப்பாணிகள், சூம்பின உறுப்புடைய
ள் முதலான வியாதிக்காரர் அநேகர் படுத்திருந்து, தண்ணீர்
ொழுது கலங்கும் என்று காத்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.

4 For an angel went down at a certain season int
pool, and troubled the water: whosoever then first
the troubling of the water stepped in was made whc
whatsoever disease he had.
5 And a certain man was there, which had an infiri
thirty and eight years.
6 When Jesus saw him lie, and knew that he had l
now a long time *in that case*, he saith unto him, V
thou be made whole?
7 The impotent man answered him, Sir, I have no m
when the water is troubled, to put me into the pool:
while I am coming, another steppeth down before me.

8 Jesus saith unto him, Rise, take up thy bed,
walk.
9 And immediately the man was made whole, and to
up his bed, and walked: and on the same day was
sabbath.
10 ¶ The Jews therefore said unto him that was cur
It is the sabbath day: it is not lawful for thee to ca
thy bed.
11 He answered them, He that made me whole,
same said unto me, Take up thy bed, and walk.

12 Then asked they him, What man is that which
unto thee, Take up thy bed, and walk?

ஏனெனில் சில சமயங்களிலே தேவதூதன் ஒருவன் அந்தக்
த்தில் இறங்கி, தண்ணீரைக் கலக்குவான்; தண்ணீர் கலங்கின
பு யார் முந்தி அதில் இறங்குவானோ அவன் எப்பேர்ப்பட்ட
திஸ்தனாயிருந்தாலும் சொஸ்தமாவான்.
¶ முப்பத்தெட்டு வருஷம் வியாதிகொண்டிருந்த ஒரு மனு
அங்கே இருந்தான்.
படுத்திருந்த அவனை இயேசு கண்டு, அவன் வெகுகாலமாய்
திஸ்தனென்று அறிந்து, அவனை நோக்கி: சொஸ்தமாகவேண்டு
ன்று விரும்புகிறாயா என்று கேட்டார்.
அதற்கு வியாதிஸ்தன்: ஆண்டவரே, தண்ணீர் கலக்கப்படும்
து என்னைக் குளத்தில் கொண்டுபோய் விடுகிறதற்கு ஒருவரு
லை, நான் போகிறதற்குள்ளே வேறொருவன் எனக்கு முந்தி
ங்கிவிடுகிறான் என்றான்.
இயேசு அவனை நோக்கி: எழுந்திரு, உன் படுக்கையை எடுத்
கொண்டு நட என்றார்.
உடனே அந்த மனுஷன் சொஸ்தமாகி, தன் . படுக்கையை
துக்கொண்டு, நடந்துபோனான்.
அந்த நாள் ஓய்வுநாளாயிருந்தது.
) ஆதலால் யூதர்கள் குணமாக்கப்பட்டவனை நோக்கி: இது
நாளாயிருக்கிறதே, படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு போகிறது
க்கு நியாயமல்ல என்றார்கள்.
! அவன் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: என்னைச் சொஸ்த
கினவர், உன் படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு நடவென்று
க்குச் சொன்னார் என்றான்.
2 அதற்கு அவர்கள்: உன் படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு நட
ன்று உன்னுடனே சொன்ன மனுஷன் யார் என்று அவனி
தில் கேட்டார்கள்.

13 And he that was healed wist not who it was
Jesus had conveyed himself away, a multitude bei
that place.

14 Afterward Jesus findeth him in the temple,
said unto him, Behold, thou art made whole : sin no r
lest a worse thing come unto thee.

15 The man departed, and told the Jews that it
Jesus, which had made him whole.

16 And therefore did the Jews persecute Jesus,
sought to slay him, because he had done these thing
the sabbath day.

17 ¶ But Jesus answered them, My Father wor
hitherto, and I work.

18 Therefore the Jews sought the more to kill
because he not only had broken the sabbath, but said
that God was his Father, making himself equal with

19 Then answered Jesus and said unto them, Ve
verily, I say unto you, The Son can do nothing of him
but what he seeth the Father do : for what things so
he doeth, these also doeth the Son likewise.

20 For the Father loveth the Son, and sheweth him
things that himself doeth : and he will shew him gre
works than these, that ye may marvel.

சொஸ்தமாக்கப்பட்டவன் அவர் இன்னரென்று அறியவி
அவ்விடத்தில் ஜனங்கள் கூட்டமாயிருந்தபடியினால் இயேசு
'யிருந்தார்.

அதற்குப் பின்பு இயேசு அவனை தேவாலயத்திலே கண்டு:
ர, நீ சொஸ்தமானாய், அதிக கேடானதொன்றும் உனக்கு வரா
இனிப் பாவஞ்செய்யாதே என்றார்.

அந்த மனுஷன் போய், தன்னைச் சொஸ்தமாக்கினவர்
சு என்று யூதர்களுக்கு அறிவித்தான்.

இயேசு இவைகளை ஓய்வுநாளில் செய்தபடியால், யூதர்கள்
ரைத் துன்பப்படுத்தி, அவரைக் கொலைசெய்ய வகைதேடினார்

இயேசு அவர்களை நோக்கி: என் பிதா இதுவரைக்கும்
ய செய்துவருகிறார், நானும் கிரியை செய்துவருகிறேன்
றார்.

11 அவர் ஓய்வுநாள் கட்டளையை மீறினதுமல்லாமல், தேவனைத்
a டைய சொந்தப்பிதா என்றுஞ் சொல்லித் தம்மை தேவனுக்குச்
க்கினபடியினாலே, யூதர்கள் அவரைக் கொலைசெய்யும்படி
ரமாய் வகைதேடினார்கள்.

¶ அப்பொழுது இயேசு அவர்களை நோக்கி. மெய்யாகவே
யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: பிதாவானவர்
யக் குமாரன் காண்கிறதெதுவோ, அதையேயன்றி, வேறொன்
பும் தாமாய்ச் செய்யமாட்டார்; அவர் எவைகளைச் செய்கிறாரோ,
வகளைக் குமாரனும் அந்தப்படியே செய்கிறார்.

0 பிதாவானவர் குமாரனிடத்தில் அன்பாயிருந்து, தாம் செய்
வைகளையெல்லாம் அவருக்குக் காண்பிக்கிறார்; நீங்கள் ஆச்ச
படத்தக்கதாக இவைகளைப்பார்க்கிலும் பெரிதான கிரியைக
ம் அவருக்குக் காண்பிப்பார்.

21 For as the Father raiseth up the dead, and qu
eneth *them*; even so the Son quickeneth whom he wi
22 For the Father judgeth no man, but hath com
ted all judgment unto the Son:

23 That all *men* should honour the Son, even as
honour the Father. He that honoureth not the
honoureth not the Father which hath sent him.

24 Verily, verily, I say unto you, He that heareth
word, and believeth on him that sent me, hath e
lasting life, and shall not come into condemnation;
is passed from death unto life.

25 Verily, verily, I say unto you, The hour is com
and now is, when the dead shall hear the voice
the Son of God: and they that hear shall live.

26 For as the Father hath life in himself; so
he given to the Son to have life in himself;

27 And hath given him authority to execute judgm
also, because he is the Son of man.

28 Marvel not at this: for the hour is coming
the which all that are in the graves shall hear
voice,

பிதாவானவர் மரித்தோரை எழுப்பி உயிர்ப்பிக்கிறதுபோல,
னும் தமக்குச் சித்தமானவர்களை உயிர்ப்பிக்கிறார்.

அன்றியும் பிதாவை கனம்பண்ணுகிறதுபோல எல்லாரும்
னையும் கனம் பண்ணும்படிக்கு, பிதாவானவர் தாமே ஒருவ
ம் நியாயத்தீர்ப்புச் செய்யாமல், நியாயத்தீர்ப்புச் செய்யும் அதி
முழுவதையும் குமாரனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிறார்.

குமாரனைக் கனம்பண்ணாதவன் அவரை அனுப்பின பிதா
ம் கனம்பண்ணாதவனாயிருக்கிறான்.

¶ என் வசனத்தைக் கேட்டு, என்னை அனுப்பினவரை விசு
கிறவனுக்கு நித்தியஜீவன் உண்டு; அவன் ஆக்கினைத் தீர்ப்
்படாமல், மரணத்தைவிட்டு நீங்கி, ஜீவனுக்குட்பட்டிருக்
r என்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லு
ன்.

மரித்தோர் தேவகுமாரனுடைய சத்தத்தைக் கேட்கும் காலம்
அது இப்பொழுதே வந்திருக்கிறது; அதைக் கேட்கிறவர்
ிழைப்பார்கள் என்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்
சால்லுகிறேன்.

ஏனெனில், பிதாவானவர் தம்மில்தாமே ஜீவனுடையவரா
ிறதுபோல, குமாரனும் தம்மில்தாமே ஜீவனுடையவராயிருக்
ு அருள்செய்திருக்கிறார்.

அவர் மனுஷகுமாரனாயிருக்கிறபடியால் நியாயத்தீர்ப்புச் செய்
்க்கு அதிகாரத்தையும் அவருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்.

இதைக்குறித்து நீங்கள் ஆச்சரியப்படவேண்டாம்; ஏனென்
ிரேதக்குழிகளிலுள்ள அனைவரும் அவருடைய சத்தத்தைக்
நங் காலம் வரும்;

29 And shall come forth; they that have done
unto the resurrection of life; and they that have
evil, unto the resurrection of damnation.
30 I can of mine own self do nothing: as I
I judge: and my judgment is just; because I see
mine own will, but the will of the Father which
sent me.
31 If I bear witness of myself, my witness is
true.
32 ¶ There is another that beareth witness of
and I know that the witness which he witnesset
me is true.
33 Ye sent unto John, and he bare witness unto
truth.
34 But I receive not testimony from man: but t
things I say, that ye might be saved.

35 He was a burning and a shining light: and ye w
willing for a season to rejoice in his light.
36 ¶ But I have greater witness than *that* of John
the works which the Father hath given me to finish,
same works that I do, bear witness of me, that
Father hath sent me.

37 And the Father himself, which hath sent
hath borne witness of me. Ye have neither heard
voice at any time, nor seen his shape.

அப்பொழுது, நன்மை செய்தவர்கள் ஜீவனை அடையும்படி
ிருக்கிறவர்களாகவும், தீமைசெய்தவர்கள் ஆக்கினையை அடை
ட எழுந்திருக்கிறவர்களாகவும் புறப்படுவார்கள்.
¶ நான் என் சுயமாய் ஒன்றுஞ் செய்கிறதில்லை; நான் கேட்
டயே நியாயந்தீர்க்கிறேன்; எனக்குச் சித்தமானதை நான்
மல், என்னை அனுப்பின பிதாவுக்குச் சித்தமானதையே நான்
றபடியால் என் தீர்ப்பு நீதியாயிருக்கிறது.
என்னைக்குறித்து நானே சாட்சிகொடுத்தால் என் சாட்சி மெய்
ாது.
என்னைக்குறித்துச் சாட்சிகொடுக்கிறவர் வேறொருவர் இருக்
அவர் என்னைக்குறித்துக் கொடுக்கிற சாட்சி மெய்யான
யென்று அறிந்திருக்கிறேன்.
¶ நீங்கள் யோவானிடத்தில் ஆளனுப்பி விசாரித்தீர்கள்,
சத்தியத்திற்கு சாட்சிகொடுத்தான்.
நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிற சாட்சி மனுஷருடைய சாட்சி
நீங்கள் இரட்சிக்கப்படுவதற்காகவே இவைகளைச் சொல்லு
ன்.
அவன் எரிந்து பிரகாசிக்கிற விளக்காயிருந்தான்; நீங்களும்
ாலம் அவன் வெளிச்சத்திலே களிகூர மனதாயிருந்தீர்கள்.
¶ யோவானுடைய சாட்சியைப்பார்க்கிலும் மேன்மையான
சி எனக்கு உண்டு; அதென்னவெனில், நான் நிறைவேற்றும்
க்குப் பிதாவானவர் எனக்குக் கற்பித்ததும் நான் செய்துவரு
மான கிரியைகளே பிதா என்னை அனுப்பினார் என்று என்னைக்
த்துச் சாட்சிகொடுக்கிறது.
என்னை அனுப்பின பிதா தாமே என்னைக்குறித்துச் சாட்சி
டுத்திருக்கிறார்; நீங்கள் ஒருக்காலும் அவர் சத்தத்தைக் கேட்டது
லை, அவர் ரூபத்தைக் கண்டதுமில்லை.

38 And ye have not his word abiding in you
whom he hath sent, him ye believe not.

39 ¶ Search the scriptures; for in them ye thin
have eternal life: and they are they which testify c

40 And ye will not come to me, that ye m
have life.

41 I receive not honour from men.

42 But I know you, that ye have not the lov
God in you.

43 I am come in my Father's name, and ye rec
me not: if another shall come in his own name,
ye will receive.

44 How can ye believe, which receive honour
of another, and seek not the honour that *cometh* fi
God only?

45 Do not think that I will accuse you to the Fat
there is *one* that accuseth you, *even* Moses, in w
ye trust.

46 For had ye believed Moses, ye would have
lieved me: for he wrote of me.

47 But if ye believe not his writings, how shal
believe my words?

புவர் அனுப்பினவரை நீங்கள் விசுவாசியாதபடியால் அவ
வசனம் உங்களில் தரித்திருக்கிறதுமில்லை.

வேதவாக்கியங்களை ஆராய்ந்துபாருங்கள்; அவைகளால்
க்கு நித்தியஜீவன் உண்டென்று எண்ணுகிறீர்களே, என்
ரித்துச் சாட்சிகொடுக்கிறவைகளும் அவைகளே.

புப்படியிருந்தும் உங்களுக்கு ஜீவன் உண்டாகும்படி என்
டில் வர உங்களுக்கு மனதில்லை.

¶ நான் மனுஷரால் மகிமையை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறதில்லை.

உங்களில் தேவ அன்பு இல்லையென்று உங்களை அறிந்திருக்
ன்.

நான் என் பிதாவின் நாமத்தினாலே வந்திருந்தும் நீங்கள்
ன ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, வேறொருவன் தன் சுயநாமத்தி
ு வந்தால் அவனை ஏற்றுக்கொள்வீர்கள்.

தேவனாலேமாத்திரம் வருகிற மகிமையைத் தேடாமல், ஒரு
லாருவர் மகிமையை ஏற்றுக்கொள்ளுகிற நீங்கள் எப்படி விசு
பீர்கள்?

¶ பிதாவினிடத்தில் நான் உங்கள்மேல் குற்றஞ்சாட்டுவேன்
ந்னையாதிருங்கள்; நீங்கள் நம்புகிற மோசேயே உங்கள்
குற்றஞ்சாட்டுவான்.

நீங்கள் மோசேயை விசுவாசித்தீர்களானால், என்னையும் விசு
ப்பீர்கள்; அவன் என்னைக்குறித்து எழுதியிருக்கிறானே.

அவன் எழுதின வாக்கியங்களை நீங்கள் விசுவாசியாமலிருந்
நான் சொல்லுகிற வசனங்களை எப்படி விசுவாசிப்பீர்கள்
ர்.

CHAPTER VI.

AFTER these things Jesus went over the sea
Galilee, which is *the sea* of Tiberias.
2 And a great multitude followed him, because th
saw his miracles which he did on them that
diseased.
3 And Jesus went up into a mountain, and
he sat with his disciples.
4 And the passover, a feast of the Jews, was

5 ¶ When Jesus then lifted up *his* eyes, and
a great company come unto him, he saith unto P
Whence shall we buy bread, that these may eat
6 And this he said to prove him: for he hi
knew what he would do.
7 Philip answered him, Two hundred pennywor
bread is not sufficient for them, that every one of
may take a little.
8 One of his disciples, Andrew, Simon Peter's bro
saith unto him,
9 There is a lad here, which hath five barley l
and two small fishes: but what are they among so m

6. அதிகாரம்.

இவைகளுக்குப்பின்பு இயேசு திபேரியாக் கடல் என்னப்பட்ட
கலிலேயாக்கடலின் அக்கரைக்குப் போனார்.
2 அவர் வியாதிக்காரரிடத்தில் செய்த அற்புதங்களைத் திரளான
ஜனங்கள் கண்டபடியால் அவருக்குப் பின்சென்றார்கள்.
3 இயேசு மலையின்மேல் ஏறி, அங்கே தம்முடைய சீஷருடனே
கூட உட்கார்ந்தார்.
4 அப்பொழுது யூதருடைய பண்டிகையாகிய பஸ்கா சமீபமா
யிருந்தது.
5 ¶ இயேசு தம்முடைய கண்களை ஏறெடுத்து, திரளான ஜனங்
கள் தம்மிடத்தில் வருகிறதைக் கண்டு, பிலிப்புவை நோக்கி: இவர்
சாப்பிடத்தக்கதாக அப்பங்களை எங்கே கொள்ளலாம் என்று
14 ..
செய்யப்போகிறதை அறிந்திருந்தும், அவனைச் சோதிக்
படிக் கேட்டார்.
லிப்பு அவருக்குப் பிரதியுத்தரமாக: இவர்களில் ஒவ்வொரு
வன், கொஞ்சங்கொஞ்சம் எடுத்துக்கொண்டாலும், இருநூறுப
ணத்து அப்பங்களும் இவர்களுக்குப் போதாதே என்றான்.
8 அப்பொழுது அவருடைய சீஷரில் ஒருவனும், சீமோன்
பேதுருவின் சகோதரனுமாகிய அந்திரேயா அவரை நோக்கி:
9 இங்கே ஒரு பையன் இருக்கிறான், அவன் கையில் ஐந்து
வாற்கோதுமை அப்பங்களும் இரண்டு மீன்களும் உண்டு, ஆனா
லும் அவைகள் இத்தனை ஜனங்களுக்கு எம்மாத்திரம் என்றான்.

10 And Jesus said, Make the men sit down. Now there was much grass in the place. So the men sat down, in number about five thousand.

11 And Jesus took the loaves; and when he had given thanks, he distributed to the disciples, and the disciples to them that were set down; and likewise of the fishes as much as they would.

12 When they were filled, he said unto his disciples, Gather up the fragments that remain, that nothing be lost.

13 Therefore they gathered *them* together, and filled twelve baskets with the fragments of the five barley loaves, which remained over and above unto them that had eaten.

[illegible] they had seen the mi[illegible]le
[illegible] of a truth that prophet [illegible] that

[illegible] perceived that [illegible]ey
[illegible] by force, to make h[illegible] a
king, he departed again into a mountain himself alo[illegible]

16 And when even was *now* come, his disc[illegible]les went down unto the sea,

17 And entered into a ship, and went over the sea toward Capernaum. And it was now dark, and Jesus was not come to them.

10 ¶ இயேசு: ஜனங்களை உட்காரவையுங்கள் என்றார். அந்த
இடம் மிகுந்த புல்லுள்ளதாயிருந்தது. பந்தியிருந்த புருஷர்கள்
ஏறக்குறைய ஐயாயிரம் பேராயிருந்தார்கள்.

11 இயேசு அந்த அப்பங்களை எடுத்து, ஸ்தோத்திரம்பண்ணி,
சீஷர்களிடத்தில் கொடுத்தார்; சீஷர்கள் பந்தியிருந்தவர்களுக்குக்
கொடுத்தார்கள்; அப்படியே மீன்களையும் அவர் எடுத்து அவர்க
ளுக்கு வேண்டியமட்டும் கொடுத்தார்.

12 ¶ அவர்கள் திருப்தியடைந்தபின்பு, அவர் தம்முடைய சீஷர்
களை நோக்கி: ஒன்றும் சேதமாய்ப் போகாதபடிக்கு மீதியான துணிக்
கைகளைச் சேர்த்துவையுங்கள் என்றார்.

13 அந்தப்படியே அவர்கள் சேர்த்து, வாற்கோதுமை அப்பங்கள்
ஐந்தில் அவர்கள் சாப்பிட்டு மீதியான துணிக்கைகளினாலே பன்
னிரண்டு கூடைகளை நிரப்பினார்கள்.

14 ¶ இயேசு செய்த அற்புதத்தை அந்த மனுஷர் கண்டு: மெய்
யாகவே இவர் உலகத்தில் வருகிறவரான தீர்க்கதரிசி என்றார்கள்.

15 ஆதலால் அவர்கள் வந்து, தம்மை ராஜாவாக்கும்படிப் பிடித்
துக்கொண்டுபோக மனதாயிருக்கிறார்களென்று இயேசு அறிந்து,
மறுபடியும் விலகி, தனியே மலையின்மேல் ஏறினார்.

16 ¶ சாயங்காலமானபோது அவருடைய சீஷர்கள் கடற்கரைக்
குப் போய்,

17 படவில் ஏறி, கடலின் அக்கரையிலுள்ள கப்பர்நகூமுக்கு
நேராய்ப் போனார்கள்; அப்பொழுது இருட்டாயிருந்தது, இயேசு
வும் அவர்களிடத்தில் வராதிருந்தார்.

18 And the sea arose by reason of a great wind that blew.

19 So when they had rowed about five and twenty or thirty furlongs, they see Jesus walking on the sea, and drawing nigh unto the ship: and they were afraid.

20 But he saith unto them, It is I; be not afraid.

21 Then they willingly received him into the ship: and immediately the ship was at the land whither they went.

22 ¶ The day following, when the people which stood on the other side of the sea saw that there was none other boat there, save that one whereinto his disciples were entered, and that Jesus went not with his disciples into the boat, but *that* his disciples were gone away alone;

23 (Howbeit there came other boats from Tiberias nigh unto the place where they did eat bread, after that the Lord had given thanks:)

24 When the people therefore saw that Jesus was not there, neither his disciples, they also took shipping, and came to Capernaum, seeking for Jesus.

25 And when they had found him on the other side of the sea, they said unto him, Rabbi, when camest thou hither?

18 பெருங்காற்று அடித்தபடியினாலே கடல் கொந்தளித்தது.

19 அவர்கள் ஏறக்குறைய மூன்று நாலு மைல்தூரம் தண்டுவலித்
துப் போனபொழுது, இயேசு கடலின்மேல் நடந்து, படவுக்குச்
சமீபமாய் வருகிறதைக் கண்டு பயந்தார்கள்.

20 அவர்களை அவர் நோக்கி: நான்தான், பயப்படாதிருங்கள் என்
றார்.

21 அப்பொழுது அவரைப் படவில் ஏற்றிக்கொள்ள மனதாயி
ருந்தார்கள்; உடனே படவு அவர்கள் போகிற கரையைப் பிடித்
தது.

22 ¶ மறுநாளில் கடலின் அக்கரையிலே நின்ற ஜனங்கள் அவ
ருடைய சீஷர் ஏறின அந்த ஒரே படவுதவிர அங்கே வேறொரு
படவும் இருந்ததில்லையென்றும், இயேசு தம்முடைய சீஷருடனே
கூடப் படவில் ஏறாமல் அவருடைய சீஷர்மாத்திரம் போனார்க
ளென்றும் அறிந்தார்கள்.

23 கர்த்தர் ஸ்தோத்திரஞ்செய்தபின்பு அவர்கள் அப்பஞ்சாப்
பிட்ட இடத்துக்குச் சமீபமாய்த் திபேரியாவிலிருந்து வேறே பட
வுகள் வந்தது.

24 அப்பொழுது இயேசுவும் அவருடைய சீஷரும் அங்கே இல்
லாததை ஜனங்கள் கண்டு, உடனே அந்தப் படவுகளில் ஏறி, இயே
சுவைத் தேடிக்கொண்டு, கப்பர்நகூமுக்கு வந்தார்கள்.

25 ¶ கடலின் அக்கரையிலே அவர்கள் அவரைக் கண்டபோது:
ரபீ, நீர் எப்பொழுது இவ்விடம் வந்தீர் என்று கேட்டார்கள்.

26 Jesus answered them and said, Verily, verily, I say unto you, Ye seek me, not because ye saw the miracles, but because ye did eat of the loaves, and were filled.

27 Labour not for the meat which perisheth, but for that meat which endureth unto everlasting life, which the Son of man shall give unto you: for him hath God the Father sealed.

28 Then said they unto him, What shall we do, that we might work the works of God?

29 Jesus answered and said unto them, This is the work of God, that ye believe on him whom he hath sent.

30 They said therefore unto him, What sign shewest thou then, that we may see, and believe thee? what dost thou work?

31 Our fathers did eat manna in the desert; as it is written, He gave them bread from heaven to eat.

32 Then Jesus said unto them, Verily, verily, I say unto you, Moses gave you not that bread from heaven; but my Father giveth you the true bread from heaven.

33 For the bread of God is he which cometh down from heaven, and giveth life unto the world.

26 ¶ இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: நீங்கள் அற்புதங்
களைக் கண்டதினால் அல்ல, நீங்கள் அப்பம் புசித்துத் திருப்தியான
தினாலேயே என்னைத் தேடுகிறீர்கள் என்று மெய்யாகவே மெய்யா
கவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

27 அழிந்துபோகிற போஜனத்திற்காக அல்ல, நித்திய ஜீவன்
வரைக்கும் நிலைநிற்கிற போஜனத்திற்காகவே கிரியை நடப்பியுங்
கள்; அதை மனுஷகுமாரன் உங்களுக்குக் கொடுப்பார்; அவரைப்
பிதாவாகிய தேவன் முத்திரித்திருக்கிறார் என்றார்.

28 ¶ அப்பொழுது அவர்கள் அவரை நோக்கி: தேவனுக்கேற்ற
கிரியைகளை நடப்பிக்கும்படி நாங்கள் ஏன்ன செய்யவேண்டும்
என்றார்கள்.

29 இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: அவர் அனுப்பின
வரை நீங்கள் விசுவாசிப்பதே தேவனுக்கேற்ற கிரியையாயிருக்கி
றது என்றார்.

30 ¶ அதற்கு அவர்கள்: அப்படியானால் உம்மை விசுவாசிக்
கும்படிக்கு நாங்கள் காணத்தக்கதாக நீர் என்ன அடையாளத்தைக்
காண்பிக்கிறீர்? என்னத்தை நடப்பிக்கிறீர்?

31 வானத்திலிருந்து அவர்களுக்கு அப்பத்தைப் புசிக்கக் கொடுத்
தார் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, நம்முடைய பிதாக்கள் வனாந்தரத்
தில் மன்னாவைப் புசித்தார்களே என்றார்கள்.

32 இயேசு அவர்களை நோக்கி: வானத்திலிருந்து வந்த அப்பத்
தை மோசே உங்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை; என் பிதாவோ வானத்
திலிருந்து வந்த மெய்யான அப்பத்தை உங்களுக்குக் கொடுக்கிறார்
என்று, மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

33 வானத்திலிருந்திறங்கி, உலகத்துக்கு ஜீவனைக் கொடுக்கிற
அப்பமே தேவன் அருளிய அப்பம் என்றார்.

34 Then said they unto him, Lord, evermore give us this bread.

35 And Jesus said unto them, I am the bread of life: he that cometh to me shall never hunger; and he that believeth on me shall never thirst,

36 But I said unto you, That ye also have seen me, and believe not.

37 All that the Father giveth me shall come to me; and him that cometh to me I will in no wise cast out.

38 For I came down from heaven, not to do mine own will, but the will of him that sent me.

39 And this is the Father's will which hath sent me, that of all which he hath given me I should lose nothing, but should raise it up again at the last day.

40 And this is the will of him that sent me, that every one which seeth the Son, and believeth on him, may have everlasting life: and I will raise him up at the last day.

41 The Jews then murmured at him, because he said, I am the bread which came down from heaven.

42 And they said, Is not this Jesus, the son of Joseph, whose father and mother we know? how is it then that he saith, I came down from heaven?

34 அப்பொழுது அவர்கள் அவரை நோக்கி: ஆண்டவரே, இந்த
அப்பத்தை எப்பொழுதும் எங்களுக்குத் தரவேண்டும் என்றார்கள்.

35 ¶ இயேசு அவர்களை நோக்கி: ஜீவஅப்பம் நானே, என்னி
டத்தில் வருகிறவன் ஒருக்காலும் பசியடையான், என்னிடத்தில்
விசுவாசமாயிருக்கிறவன் ஒருக்காலும் தாகமடையான்.

36 நீங்கள் என்னைக் கண்டிருந்தும் விசுவாசியாமலிருக்கிறீர்கள்
என்று உங்களுக்குச் சொன்னேன்.

37 பிதாவானவர் எனக்குக் கொடுக்கிற யாவும் என்னிடத்தில்
வரும்; என்னிடத்தில் வருகிறவனை நான் புறம்பே தள்ளுவதில்லை.

38 என் சித்தத்தின்படியல்ல, என்னை அனுப்பினவருடைய சித்
தத்தின்படி செய்யவே நான் வானத்திலிருந்திறங்கிவந்தேன்.

39 அவர் எனக்குத் தந்தவைகளில் ஒன்றையும் நான் இழந்துபோ
காமல், கடைசிநாளில் அவைகளை எழுப்புவதே என்னை அனுப்
பின பிதாவின் சித்தமாயிருக்கிறது.

40 குமாரனைக் கண்டு, அவரிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன்
எவனோ, அவன் நித்தியஜீவனை அடைவதும், நான் அவனைக் கடை
சிநாளில் எழுப்புவதும், என்னை அனுப்பினவருடைய சித்தமாயி
ருக்கிறது என்றார்.

41 ¶ நான் வானத்திலிருந்துவந்த அப்பம் என்று அவர் சொன்
னதினிமித்தம் யூதர்கள் அவரைக் குறித்து முறுமுறுத்து:

42 இவன் யோசேப்பின் குமாரனாகிய இயேசு அல்லவா, இவ
னுடைய தகப்பனையும் தாயையும் அறிந்திருக்கிறோமே; அப்படியி
ருக்க, நான் வானத்திலிருந்திறங்கிவந்தேன் என்று இவன் எப்படிச்
சொல்லுகிறான் என்றார்கள்.

43 Jesus therefore answered and said unto them, Murmur not among yourselves.

44 No man can come to me, except the Father which hath sent me draw him: and I will raise him up at the last day.

45 It is written in the prophets, And they shall be all taught of God. Every man therefore that hath heard, and hath learned of the Father, cometh unto me.

46 Not that any man hath seen the Father, save he which is of God, he hath seen the Father.

47 Verily, verily, I say unto you, He that believeth on me hath everlasting life.

48 I am that bread of life.

49 Your fathers did eat manna in the wilderness, and are dead.

50 This is the bread which cometh down from heaven, that a man may eat thereof, and not die.

51 I am the living bread which came down from heaven: if any man eat of this bread, he shall live for ever: and the bread that I will give is my flesh, which I will give for the life of the world.

52 The Jews therefore strove among themselves, saying, How can this man give us *his* flesh to eat?

43 ¶ இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: உங்களுக்குள்ளே முறுமுறுக்கவேண்டாம்.

44 என்னை அனுப்பின பிதா ஒருவனை இழுத்துக்கொள்ளாவிட்டால் அவன் என்னிடத்தில் வரமாட்டான்; கடைசிநாளில் நான் அவனை எழுப்புவேன்.

45 எல்லாரும் தேவனாலே போதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள் என்று தீர்க்கதரிசிகளின் ஆகமத்தில் எழுதியிருக்கிறதே; ஆகையால் பிதாவினிடத்தில் கேட்டுக் கற்றுக்கொள்ளுகிறவன் எவனும் என்னிடத்தில் வருகிறான்.

46 தேவனிடத்தினின்று வந்தவரேதவிர வேறொருவரும் பிதாவைக் கண்டதில்லை, இவரே பிதாவைக் கண்டவர்.

47 ¶ என்னிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவனுக்கு நித்தியஜீவன் உண்டென்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

48 ஜீவ அப்பம் நானே.

49 உங்கள் பிதாக்கள் வனாந்தரத்திலே மன்னாவைப் புசித்திருந்தும் மரித்தார்கள்.

50 இதிலே புசிக்கிறவன் மரியாமலிருக்கும்படி வானத்திலிருந்திறங்கின அப்பம் இதுவே.

51 நானே வானத்திலிருந்திறங்கின ஜீவ அப்பம்; இந்த அப்பத்தைப் புசிக்கிறவன் என்றென்றைக்கும் பிழைப்பான்; நான் கொடுக்கும் அப்பம் உலகத்தின் ஜீவனுக்காக நான் கொடுக்கும் என் மாம்சமே என்றார்.

52 ¶ அப்பொழுது யூதர்கள்: இவன் தன்னுடைய மாம்சத்தை எப்படி நமக்குப் புசிக்கக் கொடுப்பான் என்று தங்களுக்குள்ளே வாக்குவாதம் பண்ணினார்கள்.

53 Then Jesus said unto them, Verily, verily, I say unto you, Except ye eat the flesh of the Son of man, and drink his blood, ye have no life in you.

54 Whoso eateth my flesh, and drinketh my blood, hath eternal life; and I will raise him up at the last day.

55 For my flesh is meat indeed, and my blood is drink indeed.

56 He that eateth my flesh, and drinketh my blood, dwelleth in me, and I in him.

57 As the living Father hath sent me, and I live by the Father: so he that eateth me, even he shall live by me.

58 This is that bread which came down from heaven: not as your fathers did eat manna, and are dead: he that eateth of this bread shall live for ever.

59 These things said he in the synagogue, as he taught in Capernaum.

60 Many therefore of his disciples, when they had heard *this*, said, This is an hard saying; who can hear it?

61 When Jesus knew in himself that his disciples murmured at it, he said unto them, Doth this offend you?

53 ¶ அதற்கு, இயேசு அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் மனுஷகுமா
ரனுடைய மாம்சத்தைப புசியாமலும், அவருடைய இரத்தத்தைப்
பானம்பண்ணாமலும் இருந்தால் உங்களுக்குள்ளே ஜீவனில்லை
என்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.
54 என் மாம்சத்தைப் புசித்து, என் இரத்தத்தைப் பானம்பண்
ணுகிறவனுக்கு நித்தியஜீவன் உண்டு; நான் அவனைக் கடைசிநா
ளில் எழுப்புவேன்.
55 என் மாம்சம் மெய்யான போஜனமாயிருக்கிறது, என் இரத்
தம் மெய்யான பானமாயிருக்கிறது.
56 என் மாம்சத்தைப் புசித்து, என் இரத்தத்தைப் பானம்பண்ணு
கிறவன் என்னிலே நிலைத்திருக்கிறான், நானும் அவனிலே நிலைத்
திருக்கிறேன்.
57 ஜீவனுள்ள பிதா என்னை அனுப்பினதுபோலவும், நான்
பிதாவினால் பிழைத்திருக்கிறதுபோலவும், என்னைப் புசிக்கிறவனும்
என்னாலே பிழைப்பான்.
58 வானத்திலிருந்திறங்கின அப்பம் இதுவே; இது உங்கள்
பிதாக்கள் புசித்த மன்னாவைப்போலல்ல, அவர்கள் மரித்தார்களே;
இந்த அப்பத்தைப் புசிக்கிறவனோ என்றென்றைக்கும் பிழைப்பான்
என்றார்.
59 ¶ கப்பர்நகூமிலுள்ள ஜெபஆலயத்திலே அவர் உபதேசிக்கை
யில் இவைகளைச் சொன்னார்.
60 ¶ அவருடைய சீஷரில் அநேகர் இவைகளைக் கேட்ட
பொழுது, இது கடினமான உபதேசம், யார் இதைக் கேட்பார்கள்
என்றார்கள்.
61 ¶ சீஷர்கள் அதைக்குறித்து முறுமுறுக்கிறார்களென்று
இயேசு தமக்குள்ளே அறிந்து, அவர்களை நோக்கி: இது உங்களுக்கு
இடறலாயிருக்கிறதோ?

62 *What* and if ye shall see the Son of man ascend up where he was before?

63 It is the spirit that quickeneth; the flesh profiteth nothing: the words that I speak unto you, *they* are spirit, and *they* are life.

64 But there are some of you that believe not. For Jesus knew from the beginning who they were that believed not, and who should betray him.

65 And he said, Therefore said I unto you, that no man can come unto me, except it were given unto him of my Father.

66 ¶ From that *time* many of his disciples went back, and walked no more with him.

67 Then said Jesus unto the twelve, Will ye also go away?

68 Then Simon Peter answered him, Lord, to whom shall we go? thou hast the words of eternal life.

69 And we believe and are sure that thou art that Christ, the Son of the living God.

70 Jesus answered them, Have not I chosen you twelve, and one of you is a devil?

71 He spake of Judas Iscariot *the son* of Simon: for he it was that should betray him, being one of the twelve.

62 மனுஷகுமாரன் தாம் முன்னிருந்த இடத்திற்கு ஏறிப்போ
கிறதை நீங்கள் காண்பீர்களானால் எப்படியிருக்கும்?
63 ஆவியே உயிர்ப்பிக்கிறது, மாம்சமானது ஒன்றுக்கும் உத
வாது; நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிற வசனங்கள் ஆவியாயும்
ஜீவனாயும் இருக்கிறது.
64 ¶ ஆகிலும் உங்களில் விசுவாசியாதவர்கள் சிலர் உண்டு என்
றார்; விசுவாசியாதவர்கள் இன்னாரென்றும், தம்மைக் காட்டிக்
கொடுப்பவன் இன்னானென்றும் ஆதிமுதலாக இயேசு அறிந்திருந்த
படியால், அவர் பின்னும்:
65 ஒருவன் என் பிதாவின் அருளைப் பெறாவிட்டால் என்னிடத்
திற்கு வரமாட்டான் என்று இதினிமித்தமே உங்களுக்குச் சொன்
னேன் என்றார்.
66 ¶ அதுமுதல் அவருடைய சீஷரில் அநேகர் அவருடனே
கூட நடவாமல் பின்வாங்கிப்போனார்கள்.
67 அப்பொழுது இயேசு பன்னிருவரையும் நோக்கி: நீங்களும்
போய்விட மனதாயிருக்கிறீர்களோ என்றார்.
68 சீமோன்பேதுரு அவருக்குப் பிரதியுத்தரமாக: ஆண்டவரே,
யாரிடத்தில் போவோம், நித்திய ஜீவவசனங்கள் உம்மிடத்தில்
உண்டே.
69 நீர் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று
நாங்கள் விசுவாசித்தும் அறிந்தும் இருக்கிறோம் என்றான்.
70 இயேசு அவர்களை நோக்கி: பன்னிருவராகிய உங்களை நான்
தெரிந்துகொள்ளவில்லையா? உங்களுக்குள்ளும் ஒருவன் பிசாசா
யிருக்கிறான் என்றார்.
71 சீமோனின் குமாரனாகிய யூதாஸ்காரியோத்து பன்னிருவரி
லொருவனாயிருந்தும், தம்மைக் காட்டிக்கொடுக்கப்போகிறவனாயி
ருந்தபடியினால் அவனைக்குறித்து இப்படிச் சொன்னார்.

CHAPTER VII.

AFTER these things Jesus walked in Galilee: for he would not walk in Jewry, because the Jews sought to kill him.
2 Now the Jews' feast of tabernacles was at hand.
3 His brethren therefore said unto him, Depart hence, and go into Judæa, that thy disciples also may see the works that thou doest.
4 For *there is* no man *that* doeth any thing in secret, and he himself seeketh to be known openly. If thou do these things, shew thyself to the world.
5 For neither did his brethren believe in him.

6 Then Jesus said unto them, My time is not yet come: but your time is alway ready.
7 The world cannot hate you; but me it hateth, because I testify of it, that the works thereof are evil.

8 Go ye up unto this feast: I go not up yet unto this feast; for my time is not yet full come.

9 When he had said these words unto them, he abode *still* in Galilee.
10 ¶ But when his brethren were gone up, then went he also up unto the feast, not openly, but as it were in secret.

7. அதிகாரம்.

இவைகளுக்குப்பின்பு, யூதர்கள் இயேசுவைக் கொலைசெய்ய வகைதேடினபடியால், அவர் யூதேயாவிலே சஞ்சரிக்க மனதில்லாமல் கலிலேயாவிலே சஞ்சரித்துவந்தார்.

2 ¶ யூதருடைய கூடாரப்பண்டிகை சமீபமாயிருந்தது.

3 அப்பொழுது அவருடைய சகோதரர் அவரை நோக்கி: நீர் செய்கிற கிரியைகளை உம்முடைய சீஷர்களும் பார்க்கும்படி, இவ்விடம் விட்டு யூதேயாவுக்குப் போம்.

4 பிரபலமாயிருக்க விரும்புகிற எவனும் அந்தரங்கத்திலே ஒன்றையும் செய்யமாட்டான்; நீர் இப்படிப்பட்டவைகளைச் செய்தால் உலகத்துக்கு உம்மை வெளிப்படுத்தும் என்றார்கள்.

5 அவருடைய சகோதரரும் அவரை விசுவாசியாதபடியால் இப்படிச் சொன்னார்கள்.

6 ¶ இயேசு அவர்களை நோக்கி: என் வேளை இன்னும் வரவில்லை, உங்கள் வேளையோ எப்பொழுதும் ஆயத்தமாயிருக்கிறது.

7 உலகம் உங்களைப் பகைக்கமாட்டாது; அதின் கிரியைகள் பொல்லாதவைகளாயிருக்கிறதென்று நான் சாட்சிகொடுக்கிறபடியினாலே அது என்னைப் பகைக்கிறது.

8 நீங்கள் இந்தப் பண்டிகைக்குப் போங்கள்; என் வேளை இன்னும் வராதபடியால் நான் இந்தப் பண்டிகைக்கு இப்பொழுது போகிறதில்லை என்றார்.

9 ¶ இவைகளை அவர்களுடனே சொல்லி, பின்னுங் கலிலேயாவிலே தங்கினார்.

10 அவருடைய சகோதரர் போனபின்பு, அவர் வெளியரங்கமாய்ப் போகாமல் அந்தரங்கமாய்ப் பண்டிகைக்குப் போனார்.

11 Then the Jews sought him at the feast, and said, Where is he?

12 And there was much murmuring among the people concerning him: for some said, He is a good man: others said, Nay; but he deceiveth the people.

13 Howbeit no man spake openly of him for fear of the Jews.

14 ¶ Now about the midst of the feast Jesus went up into the temple, and taught.

15 And the Jews marvelled, saying, How knoweth this man letters, having never learned?

16 Jesus answered them, and said, My doctrine is not mine, but his that sent me.

17 If any man will do his will, he shall know of the doctrine, whether it be of God, or *whether* I speak of myself.

18 He that speaketh of himself seeketh his own glory: but he that seeketh his glory that sent him, the same is true, and no unrighteousness is in him.

19 Did not Moses give you the law, and *yet* none of you keepeth the law? Why go ye about to kill me?

11 ¶ பண்டிகையிலே யூதர்கள் அவரைத் தேடி: அவர் எங்கே
யிருக்கிறார் என்றார்கள்.

12 ஜனங்களுக்குள்ளே அவரைக்குறித்து முறுமுறுப்புண்டா
யிற்று. சிலர்: அவர் நல்லவர் என்றார்கள். வேறு சிலர்: அப்படி
யல்ல, அவன் ஜனங்களை வஞ்சிக்கிறவன் என்று சொல்லிக்
கொண்டார்கள்.

13 ஆனாலும் யூதருக்குப் பயந்திருந்ததினாலே, ஒருவனும் அவ
ரைக் குறித்துத் தாராளமாய்ப் பேசவில்லை.

14 ¶ பாதிப்பண்டிகையானபோது, இயேசு தேவாலயத்துக்குப்
போய், உபதேசம்பண்ணினார்.

15 அப்பொழுது யூதர்கள்: இவர் கல்லாதவராயிருந்தும் வேத
எழுத்துக்களை எப்படி அறிந்திருக்கிறார் என்று ஆச்சரியப்பட்டார்
கள்.

16 ¶ இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: என் உபதேசம்
என்னுடையதாயிராமல், என்னை அனுப்பினவருடையதாயிருக்
கிறது.

17 அவருடைய சித்தத்தின்படி செய்ய மனதுள்ளவனெவனோ
அவன் இந்த உபதேசம் தேவனால் உண்டாயிருக்கிறதோ, நான்
சுயமாய்ப் பேசுகிறேனோ என்று அறிந்துகொள்ளுவான்.

18 சுயமாய்ப் பேசுகிறவன் தன் சுயமகிமையைத் தேடுகிறான்,
தன்னை அனுப்பினவரின் மகிமையைத் தேடுகிறவனோ உண்மை
யுள்ளவனாயிருக்கிறான், அவனிடத்தில் அநீதியில்லை.

19 மோசே நியாயப்பிரமாணத்தை உங்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை
யா? அப்படியிருந்தும் உங்களில் ஒருவனும் அந்த நியாயப்பிர
மாணத்தின்படி நடக்கிறதில்லை; நீங்கள் என் என்னைக் கொலை
செய்யத் தேடுகிறீர்கள் என்றார்.

20 The people answered and said, Thou hast a devil: who goeth about to kill thee?

21 Jesus answered and said unto them, I have done one work, and ye all marvel.

22 Moses therefore gave unto you circumcision; (not because it is of Moses, but of the fathers;) and ye on the sabbath day circumcise a man.

23 If a man on the sabbath day receive circumcision, that the law of Moses should not be broken; are ye angry at me, because I have made a man every whit whole on the sabbath day?

24 Judge not according to the appearance, but judge righteous judgment.

25 Then said some of them of Jerusalem, Is not this he, whom they seek to kill?

26 But, lo, he speaketh boldly, and they say nothing unto him. Do the rulers know indeed that this is the very Christ?

27 Howbeit we know this man whence he is: but when Christ cometh, no man knoweth whence he is.

28 Then cried Jesus in the temple as he taught, saying, Ye both know me, and ye know whence I am: and I am not come of myself, but he that sent me is true, whom ye know not.

20 ¶ ஜனங்கள் அவருக்குப் பிரதியுத்தரமாக: நீ பிசாசுபிடித்த
வன்; உன்னைக் கொலைசெய்யத் தேடுகிறவன் யார் என்றார்கள்.
21 இயேசு அவர்களை நோக்கி: ஒரே கிரியையைச் செய்தேன்,
அதைக்குறித்து எல்லாரும் ஆச்சரியப்படுகிறீர்கள்.
22 விருத்தசேதனம் மோசேயினால் உண்டாகாமல், பிதாக்களால்
உண்டாயிற்று; பின்பு மோசே அதை உங்களுக்கு நியமித்தான்;
நீங்கள் ஓய்வுநாளிலும் மனுஷனை விருத்தசேதனம் பண்ணுகிறீர்கள்.
23 மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் மீறப்படாதபடிக்கு ஓய்வு
நாளில் மனுஷன் விருத்தசேதனம் பெறலாமென்றால், நான் ஓய்வு
நாளில் ஒரு மனுஷனை முழுவதும் சுகமாக்கினதினாலே என்மேல்
எரிச்சலாயிருக்கலாமா?
24 தோற்றத்தின்படி தீர்ப்புசெய்யாமல், நீதியின்படி தீர்ப்புசெய்
யுங்கள் என்றார்.
25 ¶ அப்பொழுது எருசலேம் நகரத்தாரில் சிலர்: இவனையல்
லவா கொலைசெய்யத் தேடுகிறார்கள்?
26 இதோ, இவன் தாராளமாய்ப் பேசுகிறானே, ஒருவரும் இவ
னுக்கு ஒன்றும் சொல்லுகிறதில்லையே, மெய்யாய் இவன் கிறிஸ்து
தான் என்று அதிகாரிகள் நிச்சயமாக அறிந்திருக்கிறார்களோ?
27 இவன் இன்ன இடத்திலிருந்து வந்தவனென்று நாம் அறிந்
திருக்கிறோம், கிறிஸ்து வரும்போதோ, அவர் இன்ன இடத்திலி
ருந்து வருகிறவரென்று ஒருவனும் அறியமாட்டானே என்றார்கள்.
28 ¶ அப்பொழுது இயேசு தேவாலயத்தில் உபதேசிக்கையில்
சத்தமிட்டு: நீங்கள் என்னை அறிவீர்கள், நான் எங்கேயிருந்து வந்
தேனென்றும் அறிவீர்கள்; நான் என் சுயமாய் வரவில்லை, என்னை
அனுப்பினவர் சத்தியமுள்ளவர், அவரை நீங்கள் அறியாதிருக்கிறீர்
கள்

29 But I know him: for I am from him, and he hath sent me.

30 Then they sought to take him: but no man laid hands on him, because his hour was not yet come.

31 And many of the people believed on him, and said, When Christ cometh, will he do more miracles than these which this *man* hath done?

32 ¶ The Pharisees heard that the people murmured such things concerning him; and the Pharisees and chief priests sent officers to take him.

33 Then said Jesus unto them, Yet a little while am I with you, and *then* I go unto him that sent me.

34 Ye shall seek me, and shall not find *me*: and where I am, *thither* ye cannot come.

35 Then said the Jews among themselves, Whither will he go, that we shall not find him? will he go unto the dispersed among the Gentiles, and teach the Gentiles?

36 What *manner of* saying is this that he said, Ye shall seek me, and shall not find *me*: and where I am, *thither* ye cannot come?

29 நான் அவரால் வந்திருக்கிறபடியினாலும், அவர் என்னை
அனுப்பியிருக்கிறபடியினாலும், நானே அவரை அறிந்திருக்கிறேன்
என்றார்.

30 ¶ அப்பொழுது அவரைப் பிடிக்க வகைதேடினார்கள்; ஆனா
லும் அவருடைய வேளை இன்னும் வராதபடியினால் ஒருவனும்
அவர்மேல் கைபோடவில்லை.

31 ¶ ஜனங்களில் அநேகர் அவரை விசுவாசித்து: கிறிஸ்து
வரும்போது: இவர் செய்கிற அற்புதங்களைப்பார்க்கிலும் அதிகம்
செய்வாரோ என்றார்கள்.

32 ¶ ஜனங்கள் அவரைக்குறித்து இப்படி முறுமுறுக்கிறதைப்
பரிசேயர் கேட்டபொழுது, அவரைப் பிடித்துக்கொண்டு வரும்ப
டிக்குப் பரிசேயரும் பிரதான ஆசாரியரும் சேவகரை அனுப்பினார்
கள்.

33 அப்பொழுது இயேசு அவர்களை நோக்கி: இன்னும் கொஞ்
சக்காலம் நான் உங்களுடனேகூட இருந்து, பின்பு என்னை
அனுப்பினவரிடத்திற்குப போகிறேன்.

34 நீங்கள் என்னைத் தேடுவீர்கள், ஆனாலும் என்னைக் காணமாட்
டீர்கள்; நான் இருக்கும் இடத்திற்கு நீங்கள் வரவும் கூடாது என்
றார்.

35 ¶ அப்பொழுது யூதர்கள்: இவரை நாம் காணாதபடிக்கு எங்
கே போவார், கிரேக்கருக்குள்ளே சிதறியிருக்கிறவர்களிடத்திற்குப்
போய், கிரேக்கருக்கு உபதேசம்பண்ணுவாரோ?

36 நீங்கள் என்னைத் தேடுவீர்கள், ஆனாலும் என்னைக் காணமாட்
டீர்கள் என்றும், நான் இருக்கும் இடத்துக்கு நீங்கள் வரக்கூடா
தென்றும், இவர் சொன்ன வார்த்தையின் கருத்து என்னவென்று
தங்களுக்குள்ளே சொல்லிக்கொண்டார்கள்.

37 In the last day, that great *day* of the feast, Jesus stood and cried, saying, If any man thirst, let him come unto me, and drink.

38 He that believeth on me, as the scripture hath said, out of his belly shall flow rivers of living water.

39 (But this spake he of the Spirit, which they that believe on him should receive: for the Holy Ghost was not yet *given*; because that Jesus was not yet glorified.)

40 ¶ Many of the people therefore, when they heard this saying, said, Of a truth this is the Prophet.

41 Others said, This is the Christ. But some said, Shall Christ come out of Galilee?

42 Hath not the scripture said, That Christ cometh of the seed of David, and out of the town of Bethlehem, where David was?

43 So there was a division among the people because of him.

44 And some of them would have taken him; but no man laid hands on him.

45 ¶ Then came the officers to the chief priests and Pharisees; and they said unto them, Why have ye not brought him?

46 The officers answered, Never man spake like this man.

37 ¶ பண்டிகையின் கடைசிநாளாகிய பிரதானநாளிலே இயேசு
நின்று, சத்தமிட்டு: ஒருவன் தாகமாயிருந்தால் என்னிடத்தில் வந்து,
பானம்பண்ணக்கடவன்.

38 வேதவாக்கியம் சொல்லுகிறபடி என்னிடத்தில் விசுவாசமா
யிருக்கிறவன் எவனோ, அவன் உள்ளத்திலிருந்து ஜீவத்தண்ணீ
ருள்ள நதிகள் ஓடும் என்றார்.

39 தம்மை விசுவாசிக்கிறவர்கள் அடையப்போகிற ஆவியைக்கு
றித்து இப்படிச் சொன்னார். இயேசு இன்னும் மகிமைப்படாதி
ருந்தபடியினால் பரிசுத்தஆவி இன்னும் அருளப்படவில்லை.

40 ¶ ஜனங்களில் அநேகர் இந்த வசனத்தைக் கேட்டபொழுது:
மெய்யாகவே இவர் தீர்க்கதரிசியானவர் என்றார்கள்.

41 வேறு சிலர்: இவர் கிறிஸ்து என்றார்கள். வேறு சிலர்: கிறி
ஸ்து கலிலேயாவிலிருந்தா வருவார்?

42 தாவீதின் சந்ததியிலும், தாவீது இருந்த பெத்லகேம் ஊரிலு
மிருந்து கிறிஸ்துவருவார் என்று வேதவாக்கியம் சொல்லவில்லையா
என்றார்கள்.

43 இவ்விதமாக அவரைக்குறித்து ஜனங்களுக்குள்ளே பிரிவினை
யுண்டாயிற்று.

44 அவர்களில் சிலர் அவரைப் பிடிக்க மனதாயிருந்தார்கள்; ஆகி
லும் ஒருவனும் அவர்மேல் கைபோடவில்லை.

45 ¶ பின்பு அந்தச் சேவகர் பிரதான ஆசாரியரிடத்திற்கும் பரி
சேயரிடத்திற்கும் திரும்பிவந்தார்கள். இவர்கள் அவர்களை நோக்கி:
நீங்கள் அவனை ஏன் கொண்டுவரவில்லை என்று கேட்டார்கள்.

46 சேவகர் பிரதியுத்தரமாக: அந்த மனுஷன் பேசுகிறதுபோல
ஒருவனும் ஒருக்காலும் பேசினதில்லை என்றார்கள்.

47 Then answered them the Pharisees, Are ye also deceived?

48 Have any of the rulers or of the Pharisees believed on him?

49 But this people who knoweth not the law are cursed.

50 Nicodemus saith unto them, (he that came to Jesus by night, being one of them,)

51 Doth our law judge *any* man, before it hear him, and know what he doeth?

52 They answered and said unto him, Art thou also of Galilee? Search, and look: for out of Galilee ariseth no prophet.

53 And every man went unto his own house.

CHAPTER VIII.

JESUS went unto the mount of Olives.

2 And early in the morning he came again into the temple, and all the people came unto him; and he sat down, and taught them.

3 And the scribes and Pharisees brought unto him a woman taken in adultery; and when they had set her in the midst,

47 அப்பொழுது பரிசேயர்: நீங்களும் வஞ்சிக்கப்பட்டீர்களா?

48 அதிகாரிகளிலாவது பரிசேயரிலாவது யாதாமொருவர் அவனை விசுவாசித்ததுண்டா?

49 வேதத்தை அறியாதவர்களாகிய இந்த ஜனங்கள் சபிக்கப்பட்டவர்கள் என்றார்கள்.

50 ¶ இராத்திரியிலே அவரிடத்திற்கு வந்தவனும் அவர்களிலொருவனுமாகிய நிக்கொதேமு என்பவன் அவர்களை நோக்கி:

51 ஒரு மனுஷன் சொல்வதைக் கேட்டு, அவன் செய்கைகளை அறிகிறதற்குமுன்னே, அவனை ஆக்கினைக்குட்படுத்தலாமென்ற நம்முடைய நியாயப்பிரமாணம் சொல்லுகிறதா என்றான்.

52 அதற்கு அவர்கள்: நீரும் கலிலேயனோ? கலிலேயாவிலிருந்து ஒரு தீர்க்கதரிசியும் எழும்புகிறதில்லையென்பதை ஆராய்ந்துபாரும் என்றார்கள்.

53 ¶ பின்பு அவரவர் தங்கள் தங்கள் வீட்டுக்குப் போனார்கள்.

8. அதிகாரம்.

இயேசு ஒலிவமலைக்குப் போனார்.

2 மறு நாள் காலையிலே அவர் திரும்பி தேவாலயத்திற்கு வந்தபோது, ஜனங்களெல்லாரும் அவரிடத்தில் வந்தார்கள். அவர் உட்கார்ந்து அவர்களுக்கு உபதேசம்பண்ணினார்.

3 ¶ அப்பொழுது விபசாரத்திலே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஒரு ஸ்திரீயை வேதபாரகரும் பரிசேயரும் அவரிடத்தில் கொண்டுவந்து, அவளை நடுவே நிறுத்தி:

4 They say unto him, Master, this woman was taken
in adultery, in the very act.

5 Now Moses in the law commanded us, that such
should be stoned: but what sayest thou?

6 This they said, tempting him, that they might have
to accuse him. But Jesus stooped down, and with *his*
finger wrote on the ground, *as though he heard them not.*

7 So when they continued asking him, he lifted up
himself, and said unto them; He that is without sin
among you, let him first cast a stone at her.

8 And again he stooped down, and wrote on the
ground.

9 And they which heard *it*, being convicted by *their*
own conscience, went out one by one, beginning at the
eldest, *even* unto the last: and Jesus was left alone, and
the woman standing in the midst.

10 When Jesus had lifted up himself, and saw none
but the woman, he said unto her, Woman, where are
those thine accusers? hath no man condemned thee?

11 She said, No man, Lord. And Jesus said unto her,
Neither do I condemn thee: go, and sin no more.

12 ¶ Then spake Jesus again unto them, saying, I am
the light of the world: he that followeth me shall not
walk in darkness, but shall have the light of life.

4 போதகரே, இந்த ஸ்திரீ விபசாரத்தில் கையும் மெய்யுமாய்ப் பிடிக்கப்பட்டாள்.

5 இப்படிப்பட்டவர்களைக் கல்லெறிந்து கொல்லவேண்டுமென்று மோசே நியாயப்பிரமாணத்தில் நமக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறாரே. நீர் என்னசொல்லுகிறீர் என்றார்கள்.

6 அவர்மேல் குற்றஞ் சுமத்துவதற்கான காரணம் உண்டாகும்பொருட்டு அவரைச் சோதிக்கும்படி இப்படிச் சொன்னார்கள். இயேசுவோ குனிந்து, விரலினால் தரையிலே எழுதினார்.

7 ¶ அவர்கள் ஓயாமல் அவரைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கையில், அவர் நிமிர்ந்து பார்த்து: உங்களில் பாவமில்லாதவன் இவள்மேல் முதலாவது கல்லெறியக்கடவன் என்று சொல்லி,

8 அவர் மறுபடியும் குனிந்து, தரையிலே எழுதினார்.

9 அவர்கள் அதைக் கேட்டு, தங்கள் மனச்சாட்சியினால் கடிந்துகொள்ளப்பட்டு, பெரியோர்முதல் சிறியோர்வரைக்கும் ஒவ்வொருவராய்ப் போய்விட்டார்கள். இயேசு தனித்திருந்தார், அந்த ஸ்திரீ நடுவே நின்றாள்.

10 இயேசு நிமிர்ந்து அந்த ஸ்திரீயைத்தவிர வேறொருவரையுங் காணாமல்: ஸ்திரீயே, உன்மேல் குற்றஞ்சாட்டினவர்கள் எங்கே? ஒருவனாகிலும் உன்னை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கவில்லையா என்றார்.

11 அதற்கு அவள்; இல்லை, ஆண்டவரே, என்றாள். இயேசு அவளை நோக்கி: நானும் உன்னை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கிறதில்லை; நீ போ, இனிப் பாவஞ்செய்யாதே என்றார்.

12 ¶ மறுபடியும் இயேசு ஜனங்களை நோக்கி: நான் உலகத்திற்கு ஒளியாயிருக்கிறேன், என்னைப் பின்பற்றுகிறவன் இருளிலே நடவாமல் ஜீவ ஒளியை அடைந்திருப்பான் என்றார்.

13 The Pharisees therefore said unto him, Thou bearest record of thyself; thy record is not true.

14 Jesus answered and said unto them, Though I bear record of myself, *yet* my record is true: for I know whence I came, and whither I go; but ye cannot tell whence I come, and whither I go.

15 Ye judge after the flesh; I judge no man.

16 And yet if I judge, my judgment is true: for I am not alone, but I and the Father that sent me.

17 It is also written in your law, that the testimony of two men is true.

18 I am one that bear witness of myself, and the Father that sent me beareth witness of me.

19 Then said they unto him, Where is thy Father? Jesus answered, Ye neither know me, nor my Father: if ye had known me, ye should have known my Father also.

20 These words spake Jesus in the treasury, as he taught in the temple: and no man laid hands on him; for his hour was not yet come.

3 ¶ அப்பொழுது பரிசேயர் அவனை நோக்கி: உன்னைக்குறி
நீயே சாட்சி கொடுக்கிறாய்; உன்னுடைய சாட்சி உண்மையா
ல்ல என்றார்கள்.

.4 ¶ இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: என்னைக்குறித்து
ான சாட்சிகொடுத்தாலும், என் சாட்சி உண்மையாயிருக்கிறது;
னனில் நான் எங்கேயிருந்து வந்தேனென்றும், எங்கே போகி
னென்றும் அறிந்திருக்கிறேன்; நீங்களோ நான் எங்கேயிருந்து
ருகிறேனென்றும், எங்கே போகிறேனென்றும் அறியீர்கள்.

15 நீங்கள் மாம்சத்துக்கேற்றபடி நியாயந் தீர்க்கிறீர்கள், நான்
ருவனையும் நியாயந்தீர்க்கிறதில்லை;

16 நான் நியாயந்தீர்த்தால், என் தீர்ப்பு சத்தியத்தின்படியிருக்கும்;
னனில் நான் தனித்திருக்கவில்லை, நானும் என்னை அனுப்பின
ாவுமாக இருக்கிறோம்.

17 இரண்டுபேருடைய சாட்சி உண்மையென்று உங்கள் நியா
பிரமாணத்திலும் எழுதியிருக்கிறதே.

18 நான் என்னைக்குறித்துச் சாட்சிகொடுக்கிறவனாயிருக்கிறேன்,
ன்னை அனுப்பின பிதாவும் என்னைக்குறித்துச் சாட்சிகொடுக்கி
ர் என்றார்.

19 ¶ அப்பொழுது அவர்கள்: உம்முடைய பிதா எங்கே என்
ர்கள். இயேசு பிரதியுத்தரமாக: என்னையும் அறியீர்கள், என்
தாவையும் அறியீர்கள்; நீங்கள் என்னை அறிந்தீர்களானால் என்
தாவையும் அறிவீர்கள் என்றார்.

20 ¶ தேவாலயத்திலே இயேசு உபதேசம்பண்ணுகிறபோது,
நமப்பெட்டியிருக்கும் இடத்தில் இந்த வசனங்களைச் சொன்னார்.
வருடைய வேளை இன்னும் வராதபடியினால் ஒருவனும் அவ
ரப் பிடிக்கவில்லை.

21 Then said Jesus again unto them, I go my way, and
ye shall seek me, and shall die in your sins: whither I go,
ye cannot come.

22 Then said the Jews, Will he kill himself? because
he saith, Whither I go, ye cannot come.

23 And he said unto them, Ye are from beneath; I am
from above: ye are of this world; I am not of this world.

24 I said therefore unto you, that ye shall die in your
sins: for if ye believe not that I am *he*, ye shall die in
your sins.

25 Then said they unto him, Who art thou? And Jesus
saith unto them, Even *the same* that I said unto you from
the beginning.

26 I have many things to say and to judge of you: but
he that sent me is true; and I speak to the world those
things which I have heard of him.

27 They understood not that he spake to them of the
Father.

28 Then said Jesus unto them, When ye have lifted up
the Son of man, then shall ye know that I am *he*, and
that I do nothing of myself; but as my Father hath
taught me, I speak these things.

21 ¶ இயேசு மறுபடியும் அவர்களை நோக்கி: நான் போகிறேன், நீங்கள் என்னைத் தேடி உங்கள் பாவங்களிலே சாவீர்கள்; நான் போகிற இடத்துக்கு வர உங்களால் கூடாது என்றார்.

22 ¶ அப்பொழுது யூதர்கள்: நான் போகிற இடத்துக்கு வர உங்களால் கூடாது என்கிறாரே, தன்னைத்தான் கொலைசெய்து கொள்வாரோ என்று பேசிக்கொண்டார்கள்.

23 ¶ அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் தாழ்விலிருந்துண்டானவர்கள், நான் உயர்விலிருந்துண்டானவன்; நீங்கள் இந்த உலகத்திலிருந்துண்டானவர்கள், நான் இந்த உலகத்திலிருந்துண்டானவனல்ல.

24 ஆகையால் நீங்கள் உங்கள் பாவங்களில் சாவீர்கள் என்று உங்களுக்குச் சொன்னேன்; நானே அவர் என்று நீங்கள் விசுவாசியாவிட்டால் உங்கள் பாவங்களிலே சாவீர்கள் என்றார்.

25 ¶ அதற்கு அவர்கள்: நீர் யார் என்றார்கள். இயேசு அவர்களை நோக்கி: நான் ஆதிமுதலாய் உங்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறவர் தான்.

26 உங்களைக்குறித்துப் பேசவும் நியாயந்தீர்க்கவும் எனக்கு அநேக காரியங்களுண்டு. என்னை அனுப்பினவர் சத்தியமுள்ளவர்; நான் அவரிடத்தில் கேட்டவைகளையே உலகத்துக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.

27 பிதாவைக்குறித்துப் பேசினாரென்று அவர்கள் அறியாதிருந்தார்கள்.

28 ¶ ஆதலால் இயேசு அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் மனுஷகுமாரனை உயர்த்தினபின்பு, நானே அவரென்றும், நான் என் சுயமாய் ஒன்றும் செய்யாமல், என் பிதா எனக்குப் போதித்தபடியே இவைகளைச் சொன்னேன் என்றும் அறிவீர்கள்.

29 And he that sent me is with me: the Father hath not left me alone; for I do always those things that please him.
30 As he spake these words, many believed on him.

31 Then said Jesus to those Jews which believed on him, If ye continue in my word, *then* are ye my disciples indeed;
32 And ye shall know the truth, and the truth shall make you free.
33 ¶ They answered him, We be Abraham's seed, and were never in bondage to any man: how sayest thou, Ye shall be made free?

34 Jesus answered them, Verily, verily, I say unto you, Whosoever committeth sin is the servant of sin.

35 And the servant abideth not in the house for ever: *but* the Son abideth ever.
36 If the Son therefore shall make you free, ye shall be free indeed.
37 I know that ye are Abraham's seed; but ye seek to kill me, because my word hath no place in you.

38 I speak that which I have seen with my Father: and ye do that which ye have seen with your father.

29 என்னை அனுப்பினவர் என்னுடனேகூட இருக்கிறார், பிதாவுக்குப் பிரியமானவைகளை நான் எப்பொழுதும் செய்கிறபடியால் அவர் என்னைத் தனியேயிருக்க விடவில்லை என்றார்.

30 ¶ இவைகளை அவர் சொல்லுகையில், அநேகர் அவரிடத்தில் விசுவாசம் வைத்தார்கள்.

31 ¶ இயேசு தம்மை விசுவாசித்த யூதர்களை நோக்கி: நீங்கள் என் உபதேசத்தில் நிலைத்திருந்தால் மெய்யாகவே என் சீஷராயிருப்பீர்கள்;

32 சத்தியத்தையும் அறிவீர்கள், சத்தியம் உங்களை விடுதலையாக்கும் என்றார்.

33 ¶ அவர்கள் அவருக்குப் பிரதியுத்தரமாக: நாங்கள் ஆபிரகாமின் சந்ததியாயிருக்கிறோம், நாங்கள் ஒருக்காலும் ஒருவனுக்கும் அடிமைகளாயிருக்கவில்லை; விடுதலையாவீர்களென்று நீர் எப்படிச் சொல்லுகிறீர் என்றார்கள்.

34 ¶ இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: பாவஞ்செய்கிறவனெவனும் பாவத்துக்கு அடிமையாயிருக்கிறான் என்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

35 அடிமையானவன் என்றைக்கும் வீட்டிலே நிலைத்திரான்; குமாரன் என்றைக்கும் நிலைத்திருக்கிறார்.

36 ஆகையால் குமாரன் உங்களை விடுதலையாக்கினால் மெய்யாகவே விடுதலையாவீர்கள்.

37 நீங்கள் ஆபிரகாமின் சந்ததியாரென்று அறிவேன்; ஆனாலும் உங்களுக்குள்ளே என் உபதேசம் இடம்பெறாதபடியால், என்னைக் கொலைசெய்யத் தேடுகிறீர்கள்.

38 நான் என் பிதாவினிடத்தில் கண்டதைச் சொல்லுகிறேன், நீங்களும் உங்கள் பிதாவினிடத்தில் கண்டதைச் செய்கிறீர்கள் என்றார்.

39 They answered and said unto him, Abraham is our father. Jesus saith unto them, If ye were Abraham's children, ye would do the works of Abraham.

40 But now ye seek to kill me, a man that hath told you the truth, which I have heard of God: this did not Abraham.

41 Ye do the deeds of your father. Then said they to him, We be not born of fornication; we have one Father, *even* God.

42 Jesus said unto them, If God were your Father, ye would love me: for I proceeded forth and came from God; neither came I of myself, but he sent me.

43 Why do ye not understand my speech? *even* because ye cannot hear my word.

44 Ye are of *your* father the devil, and the lusts of your father ye will do. He was a murderer from the beginning, and abode not in the truth, because there is no truth in him. When he speaketh a lie, he speaketh of his own: for he is a liar, and the father of it.

45 And because I tell *you* the truth, ye believe me not.

39 ¶ அதற்கு அவர்கள்: ஆபிரகாமே எங்கள் பிதா என்ருர்கள்;
இயேசு அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் ஆபிரகாமின் பிள்ளைகளா
யிருந்தால் ஆபிரகாமின் கிரியைகளைச் செய்வீர்களே.

40 தேவனிடத்தில் கேட்டிருக்கிற சத்தியத்தை உங்களுக்குச் சொன்ன மனுஷஞகிய என்னைக் கொல்லத் தேடுகிறீர்கள், ஆபிர காம் இப்படிச் செய்யவில்லையே.

41 நீங்கள் உங்கள் பிதாவின் கிரியைகளைச் செய்கிறீர்கள் என்ருர்.

அதற்கு அவர்கள்: நாங்கள் வேசித்தனத்தினுல் பிறந்தவர்களல்ல; ஒரே பிதா எங்களுக்குண்டு, அவர் தேவன் என்ருர்கள்.

42 ¶ இயேசு அவர்களை நோக்கி: தேவன் உங்கள் பிதாவாயி ருந்தால் என்னிடத்தில் அன்பாயிருப்பீர்கள். ஏனெனில் நான் தேவனிடத்திலிருந்து வந்திருக்கிறேன்; நான் சுயமாய் வரவில்லை, அவரே என்னை அனுப்பினுர்.

43 என் வசனத்தை நீங்கள் ஏன் அறியாமலிருக்கிறீர்கள்? என் உபதேசத்தைக் கேட்க மனதில்லாதிருக்கிறதினுலல்லவா?

44 நீங்கள் உங்கள் பிதாவாகிய பிசாசானவனுல் உண்டானவர் கள்; உங்கள் பிதாவினுடைய இச்சைகளின்படி செய்ய மனதாயி ருக்கிறீர்கள்; அவன் ஆதிமுதற்கொண்டு மனுஷ கொலைபாதகனுயி ருக்கிருன்; சத்தியம் அவனிடத்தில் இல்லாதபடியால் அவன் சத் தியத்திலே நிலைநிற்கவில்லை; அவன் பொய்யனும் பொய்க்குப் பிதா வுமாயிருக்கிறபடியால் அவன் பொய்பேசும்போது தன் சொந்தத் தில் எடுத்துப் பேசுகிருன்.

45 நான் உங்களுக்குச் சத்தியத்தைச் சொல்லுகிறபடியினுலே நீங்கள் என்னை விசுவாசிக்கிறதில்லை.

46 Which of you convinceth me of sin? And if I say the truth, why do ye not believe me?

47 He that is of God heareth God's words: ye therefore hear *them* not, because ye are not of God.

48 Then answered the Jews, and said unto him, Say we not well that thou art a Samaritan, and hast a devil?

49 Jesus answered, I have not a devil; but I honour my Father, and ye do dishonour me.

50 And I seek not mine own glory: there is one that seeketh and judgeth.

51 Verily, verily, I say unto you, If a man keep my saying, he shall never see death.

52 Then said the Jews unto him, Now we know that thou hast a devil Abraham is dead, and the prophets; and thou sayest, If a man keep my saying, he shall never taste of death.

53 Art thou greater than our father Abraham, which is dead? and the prophets are dead: whom makest thou thyself?

46 என்னிடத்தில் பாவம் உண்டென்று உங்களில் யார் என்
னைக் குற்றப்படுத்தக்கூடும்? நான் சத்தியத்தைச் சொல்லியிருக்க,
நீங்கள் ஏன் என்னை விசுவாசிக்கிறதில்லை.

47 தேவனால் உண்டானவன் தேவனுடைய வசனங்களுக்குச்
செவிகொடுக்கிறான்; நீங்கள் தேவனால் உண்டாயிராதபடியினால்
செவிகொடாமலிருக்கிறீர்கள் என்றார்

48 ¶ அப்பொழுது யூதர்கள் அவருக்குப் பிரதியுத்தரமாக: உன்
னைச் சமாரியனென்றும், பிசாசுபிடித்தவனென்றும் நாங்கள் சொல்
லுகிறது சரிதானே என்றார்கள்.

49 ¶ அதற்கு இயேசு: நான் பிசாசு பிடித்தவனல்ல, நான் என்
பிதாவைக் கனம்பண்ணுகிறேன், நீங்கள் என்னைக் கனவீனம் பண்
ணுகிறீர்கள்.

50 நான் எனக்கு மகிமையைத் தேடுகிறதில்லை; அதைத் தேடி
நியாயந்தீர்க்கிறவர் ஒருவர் இருக்கிறார்.

51 ஒருவன் என் வார்த்தையைக் கைக்கொண்டால், அவன் என்
றென்றைக்கும் மரணத்தைக் காண்பதில்லை என்று மெய்யாகவே
மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.

52 ¶ அப்பொழுது யூதர்கள் அவரை நோக்கி: நீ பிசாசு பிடித்
தவனென்று இப்பொழுது அறிந்திருக்கிறோம்; ஆபிரகாமும் தீர்க்க
தரிசிகளும் மரித்தார்கள். நீயோ: ஒருவன் என் வார்த்தையைக் கைக்
கொண்டால் என்றென்றைக்கும் மரணத்தை ருசிபார்ப்பதில்லை
என்கிறாய்.

53 எங்கள் பிதாவாகிய ஆபிரகாமிலும் நீ பெரியவனோ? அவர்
மரித்தார், தீர்க்கதரிசிகளும் மரித்தார்கள்; உன்னை நீ எப்படிப்பட்
டவனாக்குகிறாய் என்றார்கள்.

54 Jesus answered, If I honour myself, my honour is nothing: it is my Father that honoureth me; of whom ye say, that he is your God:

55 Yet ye have not known him; but I know him: and if I should say, I know him not, I shall be a liar like unto you: but I know him, and keep his saying.

56 Your father Abraham rejoiced to see my day: and he saw *it*, and was glad.

57 Then said the Jews unto him, Thou art not yet fifty years old, and hast thou seen Abraham?

58 Jesus said unto them, Verily verily, I say unto you, Before Abraham was, I am.

59 Then took they up stones to cast at him: but Jesus hid himself, and went out of the temple, going through the midst of them, and so passed by.

CHAPTER IX.

AND as *Jesus* passed by, he saw a man which was blind from *his* birth.

2 And his disciples asked him, saying, Master, who did sin, this man, or his parents, that he was born blind?

54 ¶ இயேசு பிரதியுத்தரமாக: என்னை நானே மகிமைப்படுத்
தினால் அந்த மகிமை வீணாயிருக்கும், என் பிதா என்னை மகிமைப்
படுத்துகிறவர், அவரை உங்கள் தேவனென்று நீங்கள் சொல்லுகி
றீர்கள்.
55 ஆயினும் நீங்கள் அவரை அறியவில்லை, நான் அவரை அறிந்
திருக்கிறேன்; அவரை அறியேன் என்று சொல்வேனாகில் உங்க
ளைப்போல நானும் பொய்யனாயிருப்பேன்; அவரை நான் அறிந்து,
அவருடைய வார்த்தையைக் கைக்கொண்டிருக்கிறேன்.
56 உங்கள் பிதாவாகிய ஆபிரகாம் என்னுடைய நாளைக் காண
ஆசையாயிருந்தான்; கண்டு களிகூர்ந்தான் என்றார்.
57 ¶ அப்பொழுது யூதர்கள் அவரை நோக்கி: உனக்கு இன்னும்
ஐம்பது வயதாகவில்லையே, நீ ஆபிரகாமைக் கண்டாயோ என்றார்
கள்.
58 ¶ அதற்கு இயேசு: ஆபிரகாம் உண்டாகிறதற்கு முன்னமே
நான் இருக்கிறேன் என்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்
குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.
59 ¶ அப்பொழுது அவர்மேல் எறியும்படி கல்லுகளை எடுத்துக்
கொண்டார்கள். இயேசு மறைந்து, அவர்கள் நடுவே கடந்து, தேவா
லயத்தை விட்டுப் போனார்.

9. அதிகாரம்.

1 அவர் அப்புறம் போகையில் பிறவிக்குருடனாகிய ஒரு
மனுஷனைக் கண்டார்.
2 அப்பொழுது அவருடைய சீஷர்கள் அவரை நோக்கி: ரபீ,
இவன் குருடனாய்ப் பிறந்தது யார் செய்த பாவம், இவன் செய்த
பாவமோ, இவனைப் பெற்றவர்கள் செய்த பாவமோ என்று கேட்
டார்கள்.

3 Jesus answered, Neither hath this man sinned, nor his parents: but that the works of God should be made manifest in him.

4 I must work the works of him that sent me, while it is day: the night cometh, when no man can work.

5 As long as I am in the world, I am the light of the world.

6 When he had thus spoken, he spat on the ground, and made clay of the spittle, and he anointed the eyes of the blind man with the clay,

7 And said unto him, Go, wash in the pool of Siloam, (which is by interpretation, Sent.) He went his way therefore, and washed, and came seeing.

8 ¶ The neighbours therefore, and they which before had seen him that he was blind, said, Is not this he that sat and begged?

9 Some said, This is he: others *said*, He is like him; *but* he said, I am *he*.

10 Therefore said they unto him, How were thine eyes opened?

11 He answered and said, A man that is called Jesus made clay, and anointed mine eyes, and said unto me, Go to the pool of Siloam, and wash: and I went and washed, and I received sight.

3 ¶ இயேசு பிரதியுத்தரமாக: அது இவன் செய்த பாவமுமல்ல, இவனைப் பெற்றவர்கள் செய்த பாவமுமல்ல; தேவனுடைய கிரியைகள் இவனிடத்தில் வெளிப்படும்பொருட்டு இப்படிப் பிறந்தான்.

4 பகற்காலமிருக்குமட்டும் நான் என்னை அனுப்பினவருடைய கிரியைகளைச் செய்யவேண்டும்; ஒருவனும் கிரியைசெய்யக்கூடாத இராக்காலம் வருகிறது.

5 நான் உலகத்திலிருக்கையில் உலகத்திற்கு ஒளியாயிருக்கிறேன் என்றார்.

6 ¶ இவைகளைச் சொல்லி, அவர் தரையிலே துப்பி, உமிழ்நீரினால் சேறுண்டாக்கி, அந்தச் சேற்றைக் குருடனுடைய கண்களின்மேல் பூசி:

7 நீ போய், சீலோவாம் குளத்திலே கழுவு என்றார். சீலோவாம் என்பதற்கு அனுப்பப்பட்டவன் என்று அர்த்தமாம். அப்படியே அவன் போய்க் கழுவி, பார்வையடைந்தவனாய்த் திரும்பிவந்தான்.

8 ¶ அப்பொழுது அயலகத்தாரும், அவன் குருடனாயிருக்கையில் அவனைக் கண்டிருந்தவர்களும்: இவன் உட்கார்ந்து பிச்சைகேட்டுக்கொண்டிருந்தவனல்லவா என்றார்கள்.

9 சிலர்: அவன்தான் என்றார்கள். வேறு சிலர்: அவனுடைய சாயலாயிருக்கிறான் என்றார்கள். அவனோ: நான்தான் அவன் என்றான்.

10 ¶ அப்பொழுது அவர்கள் அவனை நோக்கி: உன் கண்கள் எப்படித் திறக்கப்பட்டது என்றார்கள்.

11 அவன் பிரதியுத்தரமாக: இயேசு என்னப்பட்ட ஒருவர் சேறுண்டாக்கி, என் கண்களின்மேல் பூசி, நீ போய் சீலோவாம் குளத்திலே கழுவு என்றார். அப்படியே நான் போய்க் கழுவி, பார்வையடைந்தேன் என்றான்.

12 Then said they unto him, Where is he? He said, I know not.

13 ¶ They brought to the Pharisees him that aforetime was blind.

14 And it was the sabbath day when Jesus made the clay, and opened his eyes.

15 Then again the Pharisees also asked him how he had received his sight. He said unto them, He put clay upon mine eyes, and I washed, and do see.

16 Therefore said some of the Pharisees, This man is not of God, because he keepeth not the sabbath day. Others said, How can a man that is a sinner do such miracles? And there was a division among them.

17 They say unto the blind man again, What sayest thou of him, that he hath opened thine eyes? He said, He is a prophet.

18 But the Jews did not believe concerning him, that he had been blind, and received his sight, until they called the parents of him that had received his sight.

19 And they asked them, saying, Is this your son, who ye say was born blind? how then doth he now see?

12 அப்பொழுது அவர்கள்: அவர் எங்கே என்றார்கள். அவன்: எனக்குத் தெரியாது என்றான்.

13 ¶ குருடனாயிருந்த அவனைப் பரிசேயரிடத்திற்குக் கொண்டுபோனார்கள்.

14 இயேசு சேறுண்டாக்கி, அவன் கண்களைத் திறந்தநாள் ஓய்வுநாளாயிருந்தது.

15 ஆகையால் பரிசேயரும் அவனை நோக்கி: நீ எப்படிப் பார்வையடைந்தாய் என்று மறுபடியும் கேட்டார்கள். அதற்கு அவன்: அவர் என் கண்களின்மேல் சேற்றைப் பூசினார், நான் கழுவினேன், காண்கிறேன் என்றான்.

16 ¶ அப்பொழுது பரிசேயரில் சிலர்: அந்த மனுஷன் ஓய்வுநாளைக் கைக்கொள்ளாததினால் அவன் தேவனிடத்திலிருந்து வந்தவனல்ல என்றார்கள். வேறு சிலர்: பாவியாயிருக்கிற மனுஷன் இப்படிப்பட்ட அற்புதங்களை எப்படிச் செய்வான் என்றார்கள். இவ்விதமாய் அவர்களுக்குள்ளே பிரிவினையுண்டாயிற்று.

17 மறுபடியும் அவர்கள் குருடனை நோக்கி: உன் கண்களைத் திறந்தானே, அவனைக்குறித்து நீ என்ன சொல்லுகிறாய் என்றார்கள். அதற்கு அவன்: அவர் தீர்க்கதரிசி என்றான்.

18 ¶ அவன் குருடனாயிருந்து பார்வையடைந்ததை யூதர்கள் நம்பாமல், பார்வையடைந்தவனுடைய தாய்தகப்பன்மாரை அழைப்பித்து,

19 அவர்களை நோக்கி: உங்கள் குமாரன் குருடனாய்ப் பிறந்தான் என்று சொல்லுகிறீர்களே, அவன் இவன்தானா? இவனானால் இப்பொழுது இவன் எப்படிப் பார்வையடைந்தான் என்று கேட்டார்கள்.

20 His parents answered them and said, We know tha
this is our son, and that he was born blind:

21 But by what means he now seeth, we know not; c
who hath opened his eyes, we know not: he is of age
ask him: he shall speak for himself.

22 These *words* spake his parents, because they feare
the Jews: for the Jews had agreed already, that
any man did confess that he was Christ, he should b
put out of the synagogue.

23 Therefore said his parents, He is of age; ask him.

24 Then again called they the man that was blind, an
said unto him, Give God the praise: we know that thi
man is a sinner.

25 He answered and said Whether he be a sinner *o*
no, I know not: one thing I know, that, whereas I wa
blind, now I see.

26 Then said they to him again, What did he to thee
how opened he thine eyes?

27 He answered them, I have told you already, an
ye did not hear: wherefore would ye hear *it* again? wil
ye also be his disciples?

20 தாய்தகப்பன்மார் பிரதியுத்தரமாக: இவன் எங்கள் குமாரன் தான் என்றும், குருடனாய்ப் பிறந்தான் என்றும் எங்களுக்குத் தெரியும்.

21 இப்பொழுது இவன் பார்வையடைந்தவகை எங்களுக்குத் தெரியாது; இவன் கண்களைத் திறந்தவன் இன்னான் என்பதும் எங்களுக்குத் தெரியாது; இவன் வயதுள்ளவனாயிருக்கிறான், இவனைக் கேளுங்கள், இவனே சொல்லுவான் என்றார்கள்.

22 ¶ அவனுடைய தாய்தகப்பன்மார் யூதர்களுக்குப் பயந்ததினால் இப்படிச் சொன்னார்கள். ஏனெனில் இயேசுவைக் கிறிஸ்து என்று எவனாவது அறிக்கைபண்ணினால் அவனை ஜெபஆலயத்துக்குப் புறம்பாக்கவேண்டுமென்று யூதர்கள் அதற்குமுன்னமே கட்டுப்பாடு செய்திருந்தார்கள்.

23 அதினிமித்தம்: இவன் வயதுள்ளவனாயிருக்கிறான், இவனையே கேளுங்கள் என்று அவன் தாய்தகப்பன்மார் சொன்னார்கள்.

24 ¶ ஆதலால் அவர்கள் குருடனாயிருந்த மனுஷனை இரண்டாந்தரம் அழைத்து: நீ தேவனை மகிமைப்படுத்து; இந்த மனுஷன் பாவியென்று நாங்கள் அறிந்திருக்கிறோம் என்றார்கள்.

25 அவன் பிரதியுத்தரமாக: அவர் பாவியென்று எனக்குத் தெரியாது; நான் குருடனாயிருந்தேன், இப்பொழுது காண்கிறேன்; இது ஒன்றுதான் எனக்குத் தெரியும் என்றான்.

26 ¶ அவர்கள் மறுபடியும் அவனை நோக்கி: உனக்கு என்ன செய்தான், உன் கண்களை எப்படித் திறந்தான் என்றார்கள்.

27 அவன் பிரதியுத்தரமாக: முன்னமே உங்களுக்குச் சொன்னேன், நீங்கள் கேளாமற்போனீர்கள்; மறுபடியும் கேட்கவேண்டியதென்ன? அவருக்குச் சீஷராக உங்களுக்கும் மனதுண்டோ என்றான்.

28 Then they reviled him, and said, Thou art his dis-
ciple; but we are Moses' disciples.

29 We know that God spake unto Moses: *as for this
fellow*, we know not from whence he is.

30 The man answered and said unto them, Why
herein is a marvellous thing, that ye know not from
whence he is, and *yet* he hath opened mine eyes.

31 Now we know that God heareth not sinners: but
if any man be a worshipper of God, and doeth his will,
him he heareth.

32 Since the world began was it not heard that an
man opened the eyes of one that was born blind.

33 If this man were not of God, he could do nothing.

34 They answered and said unto him, Thou wa
altogether born in sins, and dost thou teach us? An
they cast him out.

35 Jesus heard that they had cast him out; and whe
he had found him, he said unto him, Dost thou believe o
the Son of God?

36 He answered and said, Who is he, Lord, that
might believe on him?

37 And Jesus said unto him, Thou hast both seen hi
and it is he that talketh with thee.

38 And he said, Lord, I believe. And he worshippe
him.

28 ¶ அப்பொழுது அவர்கள் அவனை வைது: நீ அவனுடைய
சீஷன், நாங்கள் மோசேயினுடைய சீஷர்.
29 மோசேயுடனே தேவன் பேசினாரென்று அறிவோம், இவன்
எங்கேயிருந்து வந்தவனென்று அறியோம் என்றார்கள்.
30 ¶ அதற்கு அந்த மனுஷன்: அவர் என் கண்களைத் திறந்தி
ருந்தும், அவர் எங்கேயிருந்து வந்தவரென்று நீங்கள் அறியாதிருக்
கிறது ஆச்சரியமான காரியம்.
31 பாவிகளுக்கு தேவன் செவிகொடுக்கிறதில்லையென்று அறிந்
திருக்கிறோம்; ஒருவன் தேவபக்தியுள்ளவனாயிருந்து அவருக்குச்
சித்தமானதைச் செய்தால் அவனுக்குச் செவிகொடுப்பார்.
32 பிறவிக்குருடனுடைய கண்களை ஒருவன் திறந்தானென்று
உலகமுண்டானதுமுதல் கேள்விப்பட்டதில்லையே.
33 அவர் தேவனிடத்திலிருந்து வராதிருந்தால் ஒன்றும் செய்ய
மாட்டாரே என்றான்.
34 ¶ அவர்கள் அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: முழுவதும் பாவத்
தில் பிறந்த நீ எங்களுக்குப் போதிக்கிறாயோ என்று சொல்லி, அவ
னைப் புறம்பே தள்ளிவிட்டார்கள்.
35 ¶ அவனை அவர்கள் புறம்பே தள்ளிவிட்டதை இயேசு கேள்
விப்பட்டு, அவனைக் கண்டபோது: நீ தேவனுடைய குமாரனிடத்
தில் விசுவாசமாயிருக்கிறாயா என்றார்.
36 அதற்கு அவன்: ஆண்டவரே, அவரிடத்தில் நான் விசுவாச
மாயிருக்கும்படிக்கு அவர் யார் என்றான்.
37 இயேசு அவனை நோக்கி: நீ அவரைக் கண்டிருக்கிறாய், உன்
னுடனே பேசுகிறவர் அவர்தான் என்றார்.
38 உடனே அவன்: ஆண்டவரே, விசுவாசிக்கிறேன் என்று
சொல்லி, அவரைப் பணிந்துகொண்டான்.

39 ¶ And Jesus said, For judgment I am come into this world, that they which see not might see; and that they which see might be made blind.

40 And *some* of the Pharisees which were with him heard these words, and said unto him, Are we blind also?

41 Jesus said unto them, if ye were blind, ye should have no sin: but now ye say, We see; therefore your sin remaineth.

CHAPTER X.

VERILY, verily, I say unto you, He that entereth not by the door into the sheepfold, but climbeth up some other way, the same is a thief and a robber.

2 But he that entereth in by the door is the shepherd of the sheep.

3 To him the porter openeth; and the sheep hear his voice: and he calleth his own sheep by name, and leadeth them out.

4 And when he putteth forth his own sheep, he goeth before them, and the sheep follow him: for they know his voice.

5 And a stranger will they not follow, but will flee from him: for they know not the voice of strangers.

39 ¶ அப்பொழுது இயேசு: காணாதவர்கள் காணும்படியாகவும்,
காண்கிறவர்கள் குருடராகும்படியாகவும் நியாயத்தீர்ப்புக்கு நான்
இந்த உலகத்தில் வந்தேன் என்றார்.
40 ¶ அவருடனேகூட இருந்த பரிசேயரில் சிலர் இவைகளைக்
கேட்டபொழுது: நாங்களும் குருடரோ என்றார்கள்.

41 ¶ இயேசு அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் குருடராயிருந்தால்
உங்களுக்குப் பாவமிராது; நீங்கள் காண்கிறோம் என்று சொல்லு
கிறபடியினால் உங்கள் பாவம் நிலைநிற்கிறது என்றார்.

10. அதிகாரம்.

மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகி
றேன்; ஆட்டுத்தொழுவத்துக்குள் வாசல் வழியாய்ப் பிரவேசியா
மல், வேறுவழியாய் ஏறுகிறவன் கள்ளனும் கொள்ளைக்காரனுமாயி
ருக்கிறான்.
2 வாசல் வழியாய்ப் பிரவேசிக்கிறவனே ஆடுகளின் மேய்ப்பனா
யிருக்கிறான்.
3 வாசலைக் காக்கிறவன் அவனுக்குத் திறக்கிறான்; ஆடுகளும்
அவன் சத்தத்துக்குச் செவிகொடுக்கிறது. அவன் தன்னுடைய ஆடு
களைப் பேர்சொல்லிக் கூப்பிட்டு, அவைகளை வெளியே நடத்திக்
கொண்டுபோகிறான்.
4 அவன் தன்னுடைய ஆடுகளை வெளியேவிட்டபின்பு, அவை
களுக்கு முன்பாக நடந்துபோகிறான், ஆடுகள் அவன் சத்தத்தை
அறிந்திருக்கிறபடியினால் அவனுக்குப் பின்செல்லுகிறது.
5 அந்நியருடைய சத்தத்தை அறியாதபடியினால் அவைகள் அந்
நியனுக்குப் பின்செல்லாமல், அவனை விட்டோடிப்போம் என்றார்.

6 This parable spake Jesus unto them: but they understood not what things they were which he spake unto them.

7 Then said Jesus unto them again, Verily, verily, I say unto you, I am the door of the sheep.

8 All that ever came before me are thieves and robbers: but the sheep did not hear them.

9 I am the door: by me if any man enter in, he shall be saved, and shall go in and out, and find pasture.

10 The thief cometh not, but for to steal, and to kill, and to destroy: I am come that they might have life, and that they might have *it* more abundantly.

11 I am the good shepherd: the good shepherd giveth his life for the sheep.

12 But he that is an hireling, and not the shepherd, whose own the sheep are not, seeth the wolf coming, and leaveth the sheep, and fleeth: and the wolf catcheth them, and scattereth the sheep.

13 The hireling fleeth, because he is an hireling, and careth not for the sheep.

14 I am the good shepherd, and know my *sheep*, and am known of mine.

6 ¶ இந்த உவமையை இயேசு அவர்களுடனே சொன்னார்; அவர்களோ அவர் சொன்னவைகளின் கருத்தை அறியவில்லை.

7 ¶ ஆதலால் இயேசு மறுபடியும் அவர்களை நோக்கி: நானே ஆடுகளுக்கு வாசல் என்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

8 எனக்கு முன்னே வந்தவர்களெல்லாரும் கள்ளரும் கொள்ளைக் காரருமா யிருக்கிறார்கள்; ஆடுகள் அவர்களுக்குச் செவிகொடுக்க வில்லை.

9 நானே வாசல், என் வழியாய் ஒருவன் உட்பிரவேசித்தால், அவன் இரட்சிக்கப்படுவான், அவன் உள்ளும் புறம்பும் சென்று, மேய்ச்சலைக் கண்டடைவான்.

10 திருடன் திருடவும் கொல்லவும் அழிக்கவும் வருகிறானே யன்றி வேறொன்றுக்கும் வரான். நானோ அவைகளுக்கு ஜீவன் உண்டாயிருக்கவும், அது பரிபூரணப்படவும் வந்தேன்.

11 நானே நல்ல மேய்ப்பன்; நல்ல மேய்ப்பன் ஆடுகளுக்காகத் தன் ஜீவனைக் கொடுக்கிறான்.

12 மேய்ப்பனாயிராதவனும், ஆடுகள் தனக்குச் சொந்தமல்லாத வனுமான கூலியாள் ஓநாய் வருகிறதைக் கண்டு ஆடுகளை விட்டு ஓடிப்போகிறான்; அப்பொழுது ஓநாய் ஆடுகளைப் பீறி, அவைகளைச் சிதறடிக்கும்.

13 கூலியாள் கூலிக்காக வேலைசெய்கிறவனானபடியால் ஓடிப் போகிறான், ஆடுகளுக்காக அவன் கவலைப்படான்.

14 நானே நல்ல மேய்ப்பன்; பிதா என்னை அறிந்திருக்கிறதுபோ லவும், நான் பிதாவை அறிந்திருக்கிறதுபோலவும்,

15 As the Father knoweth me, even so know I the Father: and I lay down my life for the sheep.

16 And other sheep I have, which are not of this fold: them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, *and* one shepherd.

17 Therefore doth my Father love me, because I lay down my life, that I might take it again.

18 No man taketh it from me, but I lay it down of myself. I have power to lay it down, and I have power to take it again. This commandment have I received of my Father.

19 ¶ There was a division therefore again among the Jews for these sayings.

20 And many of them said, He hath a devil, and is mad; why hear ye him?

21 Others said, These are not the words of him that hath a devil. Can a devil open the eyes of the blind?

22 ¶ And it was at Jerusalem the feast of the dedication, and it was winter.

23 And Jesus walked in the temple in Solomon's porch.

15 நான் என்னுடையவைகளை அறிந்தும் என்னுடையவைக
ளால் அறியப்பட்டு மிருக்கிறேன்; ஆடுகளுக்காக என் ஜீவனையும்
கொடுக்கிறேன்.

16 இந்தத் தொழுவத்திலுள்ளவைகளல்லாமல் வேறே ஆடுகளும்
எனக்கு உண்டு; அவைகளையும் நான் கொண்டுவரவேண்டும், அவை
கள் என் சத்தத்துக்குச் செவிகொடுக்கும், அப்பொழுது ஒரே மந்
தையும் ஒரே மேய்ப்பனுமாகும்.

17 நான் என் ஜீவனை மறுபடியும் அடைந்துகொள்ளும்படிக்கு
அதைக் கொடுக்கிறபடியினால் பிதா என்னில் அன்பாயிருக்கிறார்.

18 ஒருவனும் அதை என்னிடத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ள
மாட்டான்; நானே அதைக் கொடுக்கிறேன், அதைக் கொடுக்கவும்
எனக்கு அதிகாரம் உண்டு, அதை மறுபடியும் எடுத்துக்கொள்ளவும்
எனக்கு அதிகாரம் உண்டு. இந்தக் கட்டளையை என் பிதாவினிடத்
தில் பெற்றுக்கொண்டேன் என்றார்.

19 ¶ இந்த வசனங்களினிமித்தம் யூதருக்குள்ளே மறுபடியும்
பிரிவினையுண்டாயிற்று.

20 அவர்களில் அநேகர்: இவன் பிசாசுபிடித்தவன், பயித்தியகா
ரன்; ஏன் இவனுக்குச் செவிகொடுக்கிறீர்கள் என்றார்கள்.

21 வேறே சிலர்: இவைகள் பிசாசு பிடித்தவனுடைய வசனங்
களல்லவே. குருடருடைய கண்களைப் பிசாசு திறக்கக்கூடுமா என்
றார்கள்.

22 ¶ பின்பு எருசலேமிலே தேவாலயப் பிரதிஷ்டைபண்டிகை
வந்தது; மாரிகாலமுமாயிருந்தது.

23 இயேசு தேவாலயத்தில் சாலொமோனுடைய மண்டபத்திலே
உலாவிக்கொண்டிருந்தார்.

24 Then came the Jews round about him, and said unto him, How long dost thou make us to doubt ? If thou be the Christ, tell us plainly.

25 Jesus answered them, I told you, and ye believed not: the works that I do in my Father's name, they bear witness of me.

26 But ye believe not, because ye are not of my sheep, as I said unto you.

27 My sheep hear my voice, and I know them, and they follow me:

28 And I give unto them eternal life; and they shall never perish, neither shall any *man* pluck them out of my hand.

29 My Father, which gave *them* me, is greater than all; and no *man* is able to pluck *them* out of my Father's hand.

30 I and *my* Father are one.

31 Then the Jews took up stones again to stone him.

32 Jesus answered them, Many good works have I shewed you from my Father; for which of those works do ye stone me?

24 அப்பொழுது யூதர்கள் அவரைச் சூழ்ந்துகொண்டு: எதுவ
ரைக்கும் எங்கள் ஆத்துமாவுக்குச் சந்தேகமுண்டாக்குகிறீர், நீர்
கிறிஸ்துவானால் எங்களுக்குத் தெளிவாய்ச் சொல்லும் என்றார்கள்.

25 ¶ இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: அதை உங்க
ளுக்குச் சொன்னேன், நீங்கள் விசுவாசிக்கவில்லை; என் பிதாவின்
நாமத்தினாலே நான் செய்கிற கிரியைகளே என்னைக்குறித்துச் சாட்
சிகொடுக்கிறது.

26 ஆனாலும், நான் உங்களுக்குச் சொன்னபடியே, நீங்கள் என்
மந்தையின் ஆடுகளாயிராதபடியினால் விசுவாசியாமலிருக்கிறீர்கள்.

27 என் ஆடுகள் என் சத்தத்திற்குச் செவிகொடுக்கிறது; நான்
அவைகளை அறிந்திருக்கிறேன், அவைகள் எனக்குப் பின்செல்லு
கிறது.

28 நான் அவைகளுக்கு நித்தியஜீவனைக் கொடுக்கிறேன்; அவை
கள் ஒருக்காலும் கெட்டுப்போவதில்லை, ஒருவனும் அவைகளை என்
கையிலிருந்து பறித்துக்கொள்வதுமில்லை.

29 அவைகளை எனக்குத்தந்த என் பிதா எல்லாரிலும் பெரியவ
ராயிருக்கிறார்; அவைகளை என் பிதாவின் கையிலிருந்து பறித்துக்
கொள்ள ஒருவனாலும் கூடாது.

30 நானும் பிதாவும் ஒன்றாயிருக்கிறோம் என்றார்.

31 ¶ அப்பொழுது யூதர்கள் மறுபடியும் அவர்மேல் கல்லெறியும்
படி, கல்லுகளை எடுத்துக்கொண்டார்கள்.

32 ¶ இயேசு அவர்களை நோக்கி: நான் என் பிதாவினாலே
அநேக நற்கிரியைகளை உங்களுக்குக் காண்பித்தேன், அவைகளில்
எந்தக் கிரியையினிமித்தம் என்மேல் கல்லெறிகிறீர்கள் என்றார்.

33 The Jews answered him, saying, For a good work we stone thee not; but for blasphemy; and because that thou, being a man, makest thyself God.

34 Jesus answered them, Is it not written in your law, I said, Ye are gods?

35 If he called them gods, unto whom the word of God came, and the scripture cannot be broken;

36 Say ye of him, whom the Father hath sanctified, and sent into the world, Thou blasphemest; because I said, I am the Son of God?

37 If I do not the works of my Father, believe me not.

38 But if I do, though ye believe not me, believe the works: that ye may know, and believe, that the Father *is* in me, and I in him.

39 Therefore they sought again to take him: but he escaped out of their hand,

40 And went away again beyond Jordan into the place where John at first baptized; and there he abode.

33 யூதர்கள் அவருக்குப் பிரதியுத்தரமாக: நற்கிரியையினிமித்தம்
நாங்கள் உன்மேல் கல்லெறிகிறதில்லே; நீ மனுஷனுயிருக்க, உன்னே
தேவன் என்று சொல்லி, இவ்விதமாக தேவதூஷணஞ் சொல்லுகி
றபடியினுல் உன்மேல் கல்லெறிகிறேம் என்றூர்கள்.

34 ¶ இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: தேவர்களாயிருக்
கிறீர்கள் என்று நான் சொன்னேன் என்பதாய் உங்கள் வேதத்தில்
எழுதியிருக்கவில்லேயா?

35 தேவவசனத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களே தேவர்கள் என்று
அவர் சொல்லியிருக்க, வேதவாக்கியமும் தவருததாயிருக்க,

36 பிதாவினுல் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டும், உலகத்தில் அனுப்பப்
பட்டும் இருக்கிற நான் என்னே தேவனுடைய குமாரன் என்று
சொன்னதினுலே தேவதூஷணஞ் சொன்னுய் என்று நீங்கள் சொல்
லலாமா?

37 என் பிதாவின் கிரியைகளே நான் செய்யாதிருந்தால், நீங்கள்
என்னே விசுவாசிக்கவேண்டியதில்லே.

38 செய்தேனேயாகுல், நீங்கள் என்னே விசுவாசியாதிருந்தா
லும், பிதா என்னிலும் நான் அவரிலும் இருக்கிறதை நீங்கள் அறி
ந்து விசுவாசிக்கும்படி அந்தக் கிரியைகளே விசுவாசியுங்கள் என்
றூர்.

39 ¶ இதினிமித்தம் அவர்கள் மறுபடியும் அவரைப் பிடிக்கத்
தேடினுர்கள், அவரோ அவர்கள் கைக்குத் தப்பி,

40 யோர்தானுக்கு அக்கரையிலே, முன்னே யோவான் ஞானஸ்
நானங் கொடுத்துக்கொண்டிருந்த இடத்துக்குத் திரும்பிப்போய்,
அங்கே தங்கினுர்.

41 And many resorted unto him, and said, John did no miracle: but all things that John spake of this man were true.

42 And many believed on him there.

CHAPTER XI.

NOW a certain *man* was sick, *named* Lazarus, of Bethany, the town of Mary and her sister Martha.

2 (It was *that* Mary which anointed the Lord with ointment, and wiped his feet with her hair, whose brother Lazarus was sick.)

3 Therefore his sisters sent unto him, saying, Lord, behold, he whom thou lovest is sick.

4 When Jesus heard *that*, he said, This sickness is not unto death, but for the glory of God, that the Son of God might be glorified thereby.

5 Now Jesus loved Martha, and her sister, and Lazarus.

6 When he had heard therefore that he was sick, he abode two days still in the same place where he was.

7 Then after that saith he to *his* disciples, Let us go into Judæa again.

41 அநேகர் அவரிடத்தில் வந்து: யோவான் ஒரு அற்புதத்தையும் செய்யவில்லை; ஆகிலும் இவரைக்குறித்து யோவான் சொன்னதெல்லாம் மெய்யாயிருக்கிறது என்றார்கள்.

42 அவ்விடத்திலே அநேகர் அவரிடத்தில் விசுவாசமுள்ளவர்களானார்கள்.

11. அதிகாரம்.

மரியாளும் அவள் சகோதரியாகிய மார்த்தாளும் இருந்த பெத்தானியா கிராமத்திலுள்ளவனாகிய லாசரு என்னும் ஒருவன் வியாதிப்பட்டிருந்தான்.

2 கர்த்தருக்குப் பரிமளதைலம் பூசி, தன் தலைமயிரால் அவருடைய பாதங்களைத் துடைத்தவள் அந்த மரியாளே; அவளுடைய சகோதரனாகிய லாசரு வியாதியாயிருந்தான்.

3 அப்பொழுது அவனுடைய சகோதரிகள்: ஆண்டவரே, நீர் நேசிக்கிறவன் வியாதியாயிருக்கிறான் என்று சொல்ல, அவரிடத்திற்கு ஆள் அனுப்பினார்கள்.

4 ¶ இயேசு அதைக் கேட்டபொழுது: இந்த வியாதி மரணத்துக்கு எதுவாயிராமல் தேவனுடைய மகிமை விளங்குவதற்கு எதுவாயிருக்கிறது; தேவனுடைய குமாரனும் அதினால் மகிமைப்படுவார் என்றார்.

5 ¶ இயேசு மார்த்தாளிடத்திலும் அவளுடைய சகோதரியினிடத்திலும் லாசருவினிடத்திலும் அன்பாயிருந்தார்.

6 அவன் வியாதியாயிருக்கிறதாக அவர் கேள்விப்பட்டபொழுது, தாம் இருந்த இடத்திலே பின்னும் இரண்டுநாள் தங்கினார்.

7 அதன்பின்பு அவர் தம்முடைய சீஷரை நோக்கி: நாம் மறுபடியும் யூதேயாவுக்குப் போவோம் வாருங்கள் என்றார்.

8 *His* disciples say unto him, Master, the Jews of late sought to stone thee; and goest thou thither again?

9 Jesus answered, Are there not twelve hours in the day? If any man walk in the day, he stumbleth not, because he seeth the light of this world.

10 But if a man walk in the night, he stumbleth, because there is no light in him.

11 These things said he: and after that he saith unto them, Our friend Lazarus sleepeth; but I go, that I may awake him out of sleep.

12 Then said his disciples, Lord, if he sleep, he shall do well.

13 Howbeit Jesus spake of his death: but they thought that he had spoken of taking of rest in sleep.

14 Then said Jesus unto them plainly, Lazarus is dead.

15 And I am glad for your sakes that I was not there, to the intent ye may believe; nevertheless let us go unto him.

16 Then said Thomas, which is called Didymus, unto his fellow-disciples, Let us also go, that we may die with him.

17 Then when Jesus came, he found that he had *lain* in the grave four days already.

8 அதற்குச் சீஷர்கள்: ரபீ, இப்பொழுதுதான் யூதர் உம்மைக் கல்
லெறியத் தேடினார்களே, மறுபடியும் நீர் அவ்விடத்திற்குப் போக
லாமா என்றார்கள்.
9 ¶ இயேசு பிரதியுத்தரமாக: பகலுக்குப் பன்னிரண்டு மணி
நேரம் இல்லையா? ஒருவன் பகலிலே நடந்தால் அவன் இந்த உலகத்
தின் வெளிச்சத்தைக் காண்கிறபடியினால் இடறமாட்டான்.
10 ஒருவன் இரவிலே நடந்தால் தன்னிடத்தில் வெளிச்சம் இல்
லாதபடியினால் இடறுவான் என்றார்.
11 ¶ இவைகளை அவர் சொல்லியபின்பு அவர்களை நோக்கி: நம்
முடைய சிநேகிதனாகிய லாசரு நித்திரையடைந்திருக்கிறான், நான்
அவனை எழுப்பப்போகிறேன் என்றார்.
12 அதற்கு அவருடைய சீஷர்கள்: ஆண்டவரே, நித்திரைய
டைந்திருந்தால் சுகமடைவான் என்றார்கள்.
13 இயேசுவானவர் அவனுடைய மரணத்தைக்குறித்து அப்படிச்
சொன்னார்; அவர்களோ நித்திரைசெய்து இளைப்பாறுகிறதைக்குறித்
துச் சொன்னாரென்று நினைத்தார்கள்.
14 அப்பொழுது இயேசு அவர்களை நோக்கி: லாசரு மரித்துப்
போனான் என்று வெளிப்படையாய்ச் சொல்லி;
15 நான் அங்கே இராததினால் நீங்கள் விசுவாசமுள்ளவர்களாகி
றதற்கு ஏதுவுண்டென்று உங்கள் நிமித்தம் சந்தோஷப்படுகிறேன்;
இப்பொழுது அவனிடத்திற்குப் போவோம் வாருங்கள் என்றார்.
16 ¶ அப்பொழுது திதிமு என்னப்பட்ட தோமா மற்றச் சீஷர்
களை நோக்கி: அவரோடேகூட மரிக்கும்படி நாமும் போவோம்
வாருங்கள் என்றான்.
17 ¶ இயேசு வந்தபோது அவன் கல்லறையில் வைக்கப்பட்டு
நாலுநாளாயிற்றென்று கண்டார்.

18 Now Bethany was nigh unto Jerusalem, about
fifteen furlongs off:

19 And many of the Jews came to Martha and Mary,
to comfort them concerning their brother.

20 Then Martha, as soon as she heard that Jesus was
coming, went and met him: but Mary sat *still* in the
house.

21 Then said Martha unto Jesus, Lord, if thou hadst
been here, my brother had not died.

22 But I know, that even now, whatsoever thou wilt
ask of God, God will give *it* thee.

23 Jesus saith unto her, Thy brother shall rise again.

24 Martha saith unto him, I know that he shall rise
again in the resurrection at the last day.

25 Jesus said unto her, I am the resurrection, and t
life: he that believeth in me, though he were dead,
shall he live:

26 And whosoever liveth and believeth in me
never die. Believest thou this?

27 She saith unto him, Yea, Lord: I believe that thou
art the Christ, the Son of God, which should come into
the world.

18 ¶ பெத்தானியா ஊர் எருசலேமுக்குச் சமீபமாய் ஏறக்கு
றைய இரண்டுமைல் தூரத்திலிருந்தது.
19 யூதரில் அநேகர் மார்த்தாள் மரியாள் என்பவர்களுடைய
சகோதரனைக்குறித்து அவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்லும்படி அவர்க
ளிடத்தில் வந்திருந்தார்கள்.
20 இயேசு வருகிறார் என்று மார்த்தாள் கேள்விப்பட்டபோது,
அவருக்கு எதிர்கொண்டுபோனாள்; மரியாளோ வீட்டிலே உட்கார்ந்
திருந்தாள்.
21 ¶ மார்த்தாள் இயேசுவினிடத்தில் வந்து: ஆண்டவரே, நீர்
இங்கே இருந்தீரானால் என் சகோதரன் மரிக்கமாட்டான்.
22 இப்பொழுதும் நீர்தேவனிடத்தில் கேட்டுக்கொள்வதெதுவோ
அதை தேவன் உமக்குத் தந்தருளுவாரென்று அறிந்திருக்கிறேன்
என்றாள்.
23 ¶ இயேசு அவளை நோக்கி: உன் சகோதரன் உயிர்த்தெ
ழுந்திருப்பான் என்றார்.
24 அதற்கு. மார்த்தாள்: உயிர்த்தெழுதல் நடக்கும் கடைசிநா
ளிலே அவனும் உயிர்த்தெழுந்திருப்பான் என்று அறிந்திருக்கிறேன்
என்றாள்.
25 ¶ இயேசு அவளை நோக்கி: நானே உயிர்த்தெழுதலும் ஜீவ
னுமாயிருக்கிறேன், என்னை விசுவாசிக்கிறவன் மரித்தாலும் பிழைப்
பான்;
26 உயிரோடிருந்து என்னை விசுவாசிக்கிறவனெவனும் என்
றென்றைக்கும் மரியாமலும் இருப்பான்; இதை விசுவாசிக்கிறாயா
என்றார்.
27 அதற்கு அவள்: ஆம், ஆண்டவரே, நீர் உலகத்தில் வருகிற
வரான தேவகுமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன்
என்றாள்

28 And when she had so said, she went her way, and called Mary her sister secretly, saying, The Master is come, and calleth for thee.

29 As soon as she heard *that*, she arose quickly, and came unto him.

30 Now Jesus was not yet come into the town, but was in that place where Martha met him.

31 The Jews then which were with her in the house, and comforted her, when they saw Mary, that she rose up hastily and went out, followed her, saying, She goeth unto the grave to weep there.

32 Then when Mary was come where Jesus was, and saw him, she fell down at his feet, saying unto him, Lord, if thou hadst been here, my brother had not died.

33 When Jesus therefore saw her weeping, and the Jews also weeping which came with her, he groaned in the spirit, and was troubled,

34 And said, Where have ye laid him? They said unto him, Lord, come and see.

35 Jesus wept.

36 Then said the Jews, Behold how he loved him!

37 And some of them said, Could not this man, which opened the eyes of the blind, have caused that even this man should not have died?

28 ¶ இவைகளைச் சொன்னபின்பு, அவள் போய், தன் சகோ
தரியாகிய மரியாளை இரகசியமாய் அழைத்து: போதகர் வந்திருக்கி
றார், உன்னை அழைக்கிறார் என்றாள்.
29 அவள் அதைக் கேட்டவுடனே, சீக்கிரமாய் எழுந்து, அவரி
டத்தில் வந்தாள்.
30 இயேசு இன்னும் கிராமத்துக்குள் வராமல், மார்த்தாள் தம்
மைச் சந்தித்த இடத்திலே இருந்தார்.
31 அப்பொழுது வீட்டிலே அவளுடனேகூட இருந்து அவ
ளுக்கு ஆறுதல் சொல்லிக்கொண்டிருந்த யூதர்கள், மரியாள் சீக்கிர
மாய் எழுந்துபோகிறதைக் கண்டு: அவள் கல்லறையினிடத்தில்
அழுகிறதற்குப் போகிறாள் என்று சொல்லி, அவளுக்குப் பின்னே
போனார்கள்.
32 ¶ இயேசு இருந்த இடத்தில் மரியாள் வந்து, அவரைக் கண்ட
வுடனே, அவர் பாதத்தில் விழுந்து: ஆண்டவரே, நீர் இங்கே இருந்
தீரானால் என் சகோதரன் மரிக்கமாட்டான் என்றாள்.
33 அவள் அழுகிறதையும் அவளோடேகூட வந்த யூதர்கள்
அழுகிறதையும் இயேசு கண்டபோது ஆவியிலே கலங்கித் துயர
மடைந்து:
34 அவனை எங்கே வைத்தீர்கள் என்றார். ஆண்டவரே, வந்து
பாரும் என்றார்கள்.
35 இயேசு கண்ணீர் விட்டார்.
36 ¶ அப்பொழுது யூதர்கள்: இதோ, இவர் அவனை எவ்வளவாய்ச் சிநேகித்தார் என்றார்கள்!
37 அவர்களில் சிலர்: குருடனுடைய கண்களைத் திறந்த இவர்,
இவனைச் சாகாமலிருக்கப்பண்ணவும் கூடாதா என்றார்கள்.

38 Jesus therefore again groaning in himself cometh to the grave. It was a cave, and a stone lay upon it.

39 Jesus said, take ye away the stone. Martha, the sister of him that was dead, saith unto him, Lord, by this time he stinketh: for he hath been *dead* four days

40 Jesus saith unto her, Said I not unto thee, that, if thou wouldest believe, thou shouldest see the glory of God?

41 Then they took away the stone *from the place* where the dead was laid. And Jesus lifted up *his* eyes, and said, Father, I thank thee that thou hast heard me.

42 And I knew that thou hearest me always: but because of the people which stand by I said *it*, that they may believe that thou hast sent me.

43 And when he thus had spoken, he cried with a loud voice, Lazarus, come forth.

44 And he that was dead came forth, bound hand and foot with grave clothes: and his face was bound about with a napkin. Jesus saith unto them, Loose him, and let him go.

45 Then many of the Jews which came to Mary, and had seen the things which Jesus did, believed on him.

38 ¶ அப்பொழுது இயேசு மறுபடியும் தமக்குள்ளே கலங்கிக்
கல்லறையினிடத்திற்கு வந்தார். அது ஒரு குகையாயிருந்தது;
அதின்மேல் ஒரு கல் வைக்கப்பட்டிருந்தது.

39 இயேசு: கல்லை எடுத்துப்போடுங்கள் என்றார். மரித்தவனு
டைய சகோதரியாகிய மார்த்தாள் அவரை நோக்கி: ஆண்டவரே,
இப்பொழுது நாறுமே, நாலுநாளாயிற்றே என்றாள்.

40 ¶ இயேசு அவளை நோக்கி: நீ விசுவாசித்தால் தேவனுடைய
மகிமையைக் காண்பாய் என்று நான் உனக்குச் சொல்லவில்லையா
என்றார்.

41 அப்பொழுது மரித்தவன் வைக்கப்பட்ட இடத்திலிருந்த
கல்லை எடுத்துப்போட்டார்கள்.

இயேசு தம்முடைய கண்களை ஏறெடுத்து: பிதாவே, நீர் எனக்
குச் செவிகொடுத்தபடியினால் உம்மை ஸ்தோத்திரிக்கிறேன்.

42 நீர் எப்பொழுதும் எனக்குச் செவிகொடுக்கிறீர் என்று நான்
அறிந்திருக்கிறேன்; ஆனாலும் நீர் என்னை அனுப்பினதைச் சூழ்ந்து
நிற்கும் ஜனங்கள் விசுவாசிக்கும்படியாக அவர்கள் நிமித்தம் இதைச்
சொன்னேன் என்றார்.

43 ¶ இவைகளைச் சொன்னபின்பு: லாசருவே, வெளியே வா
என்று, உரத்தசத்தமாய்க் கூப்பிட்டார்.

44 அப்பொழுது, மரித்தவன் வெளியே வந்தான். அவன் கால்
களும் கைகளும் பிரேதச் சீலைகளினால் கட்டப்பட்டிருந்தது, அவன்
முகமும் சீலையால் சுற்றப்பட்டிருந்தது. இயேசு அவர்களை நோக்கி:
இவனைக் கட்டவிழ்த்து விடுங்கள் என்றார்.

45 ¶ அப்பொழுது மரியாளிடத்தில் வந்திருந்து, இயேசு செய்
தவைகளைக் கண்டவர்களாகிய யூதர்களில் அநேகர் அவரிடத்தில்
விசுவாசமுள்ளவர்களானார்கள்.

46 But some of them went their ways to the Pharisees, and told them what things Jesus had done.

47 ¶ Then gathered the chief priests and the Pharisees a council, and said, What do we? for this man doeth many miracles.

48 If we let him thus alone, all *men* will believe on him: and the Romans shall come and take away both our place and nation.

49 And one of them, *named* Caiaphas, being the high priest that same year, said unto them, Ye know nothing at all,

50 Nor consider that it is expedient for us, that one man should die for the people, and that the whole nation perish not.

51 And this spake he not of himself: but being high priest that year, he prophesied that Jesus should die for that nation;

52 And not for that nation only, but that also he should gather together in one the children of God that were scattered abroad.

53 Then from that day forth they took counsel together for to put him to death.

54 Jesus therefore walked no more openly among the Jews; but went thence unto a country near to the wilderness, into a city called Ephraim, and there continued with his disciples.

46 அவர்களில் சிலர் பரிசேயரிடத்தில் போய், இயேசு செய்த வைகளை அவர்களுக்கு அறிவித்தார்கள்.

47 ¶ அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியரும் பரிசேயரும் ஆலோசனைச் சங்கத்தைக் கூடிவரச்செய்து, நாம் என்ன செய்கிறது? இந்த மனுஷன் அநேக அற்புதங்களைச் செய்கிறானே.

48 நாம் இவனை இப்படி விட்டுவிட்டால், எல்லாரும் இவனை விசுவாசிப்பார்கள்; அப்பொழுது ரோமர் வந்து நம்முடைய ஸ்தானத்தையும் ஜனத்தையும் அழித்துப்போடுவார்களே என்றார்கள்.

49 ¶ அப்பொழுது அவர்களில் ஒருவனும் அந்த வருஷத்துப் பிரதான ஆசாரியனுமாகிய காய்பா என்பவன் அவர்களை நோக்கி: உங்களுக்கு ஒன்றுந் தெரியாது;

50 ஜனங்களெல்லாரும் கெட்டுப் போகாதபடிக்கு ஒரே மனுஷன் ஜனங்களுக்காக மரிப்பது நமக்கு நலமாயிருக்குமென்று நீங்கள் சிந்தியாமலிருக்கிறீர்கள் என்றான்.

51 இதை அவன் சுயமாய்ச் சொல்லாமல், அந்த வருஷத்துப் பிரதான ஆசாரியனானபடியினாலே இயேசு யூதஜனங்களுக்காக மரிக்கப்போகிறாரென்றும்,

52 அந்த ஜனங்களுக்காகமாத்திரமல்ல, சிதறியிருக்கிற தேவனுடைய பிள்ளைகளை ஒன்றாகச் சேர்க்கிறதற்காகவும் மரிக்கப்போகிறாரென்றும், தீர்க்கதரிசனமாய்ச் சொன்னான்.

53 ¶ அந்நாள்முதல் அவரைக் கொலைசெய்யும்படிக்கு ஆலோசனைபண்ணினார்கள்.

54 ஆகையால் இயேசு அதன்பின்பு வெளியரங்கமாய் யூதருக்குள்ளே சஞ்சரியாமல், அவ்விடம்விட்டு வனாந்தரத்துக்குச் சமீபமான இடமாகிய எப்பிராயீம் என்னப்பட்ட ஊருக்குப் போய், அங்கே தம்முடைய சீஷருடனேகூடத் தங்கியிருந்தார்.

55 ¶ And the Jews' passover was nigh at hand: and many went out of the country up to Jerusalem before the passover, to purify themselves.

56 Then sought they for Jesus, and spake among themselves, as they stood in the temple, What think ye, that he will not come to the feast?

57 Now both the chief priests and the Pharisees had given a commandment, that, if any man knew where he were, he should shew *it*, that they might take him.

CHAPTER XII.

THEN Jesus six days before the passover, came to Bethany, where Lazarus was which had been dead, whom he raised from the dead.

2 There they made him a supper; and Martha served: but Lazarus was one of them that sat at the table with him.

3 Then took Mary a pound of ointment of spikenard, very costly, and anointed the feet of Jesus, and wiped his feet with her hair: and the house was filled with the odour of the ointment.

4 Then saith one of his disciples, Judas Iscariot, Simon's *son*, which should betray him.

55 ¶ யூதருடைய பஸ்காபண்டிகை சமீபமாயிருந்தது. அதற்கு முன்னே அநேகர் தங்களைச் சுத்திகரித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு நாட்டிலிருந்து எருசலேமுக்குப் போனார்கள்.

56 அங்கே அவர்கள் இயேசுவைத் தேடிக்கொண்டு தேவாலயத்தில் நிற்கையில், ஒருவரையொருவர் நோக்கி: உங்களுக்கு எப்படித் தோன்றுகிறது, அவர் பண்டிகைக்கு வரமாட்டாரோ என்று பேசிக்கொண்டார்கள்.

57 பிரதான ஆசாரியரும் பரிசேயரும் அவரைப் பிடிக்கும்படி யோசித்து, அவர் இருக்கிற இடத்தை எவனாவது அறிந்திருந்தால், அதை அறிவிக்கவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டிருந்தார்கள்.

12. அதிகாரம்.

பஸ்காபண்டிகை வர ஆறுநாளைக்கு முன்னே இயேசு தாம் மரணத்திலிருந்து எழுப்பின லாசரு இருந்த பெத்தானியாவுக்கு வந்தார்.

2 அங்கே அவருக்கு இராவிருந்துபண்ணினார்கள்; மார்த்தாள் பணிவிடை செய்தாள்; லாசருவும் அவருடனேகூடப் பந்தியிருந்தவர்களில் ஒருவனாயிருந்தான்.

3 ¶ அப்பொழுது மரியாள் விலையேறப்பெற்ற களங்கமில்லாத நளதம் என்னும் தைலத்தில் ஒரு இராத்தல் கொண்டுவந்து, அதை இயேசுவின் பாதங்களில் பூசி, தன் தலைமயிரால் அவருடைய பாதங்களைத் துடைத்தாள்; அந்த வீடு முழுவதும் தைலத்தின் பரிமளத்தினால் நிறைந்தது.

4 ¶ அப்பொழுது அவருடைய சீஷரில் ஒருவனும் அவரைக் காட்டிக்கொடுக்கப்போகிறவனுமாகிய சீமோனுடைய குமாரனாகிய யூதாஸ்காரியோத்து:

5 Why was not this ointment sold for three hundred pence, and given to the poor?

6 This he said, not that he cared for the poor; but because he was a thief, and had the bag, and bare what was put therein.

7 Then said Jesus, Let her alone: against the day of my burying hath she kept this.

8 For the poor always ye have with you; but me ye have not always

9 Much people of the Jews therefore knew that he was there: and they came not for Jesus' sake only, but that they might see Lazarus also, whom he had raised from the dead.

10 ¶ But the chief priests consulted that they might put Lazarus also to death;

11 Because that by reason of him many of the Jews went away, and believed on Jesus.

12 ¶ On the next day much people that were come to the feast, when they heard that Jesus was coming to Jerusalem,

13 Took branches of palm trees, and went forth to meet him, and cried, Hosanna: Blessed *is* the King of Israel that cometh in the name of the Lord.

5 இந்தத் தைலத்தை முந்நூறுபணத்துக்கு விற்று, தரித்திரருக்
குக் கொடாமல்போனதென்ன என்றான்.

6 அவன் தரித்திரரைக்குறித்துக் கவலைப்பட்டு இப்படிச் சொல்
லாமல், அவன் திருடனானபடியினாலும், பணப்பையை வைத்துக்
கொண்டு அதிலே போடப்பட்டதைச் சுமக்கிறவனானபடியினாலும்
இப்படிச் சொன்னான்.

7 ¶ அப்பொழுது இயேசு: இவளை விட்டுவிடு, என்னை அடக்
கம்பண்ணும் நாளுக்காக இதை வைத்திருந்தாள்.

8 தரித்திரர் எப்பொழுதும் உங்களிடத்தில் இருக்கிறார்கள்; நான்
எப்பொழுதும் உங்களிடத்தில் இரேன் என்றார்.

9 ¶ அப்பொழுது யூதரில் திரளான ஜனங்கள் அவர் அங்கே
இருக்கிறதை அறிந்து, இயேசுவினிமித்தமாகமாத்திரம் அல்ல,
அவர் மரித்தோரிலிருந்தெழுப்பின லாசருவைக் காணும்படியாகவும்
வந்தார்கள்.

10 லாசருவினிமித்தமாக யூதர்களில் அநேகர் போய், இயேசுவி
னிடத்தில் விசுவாசம் வைத்தபடியால்,

11 பிரதான ஆசாரியர்கள் லாசருவையும் கொலைசெய்ய ஆலோ
சனைபண்ணினார்கள்.

12 ¶ மறுநாளிலே இயேசு எருசலேமுக்கு வருகிறாரென்று
பண்டிகைக்கு வந்த திரளான ஜனங்கள் கேள்விப்பட்டு,

13 குருத்தோலைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு, அவருக்கு எதிர்
கொண்டு போகும்படி புறப்பட்டு: ஓசன்னா, கர்த்தருடைய நாமத்
தினாலே வருகிற இஸ்ரவேலின் ராஜா ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டவர்
என்று ஆர்ப்பரித்தார்கள்.

14 And Jesus, when he had found a young ass, sat thereon; as it is written,

15 Fear not, daughter of Sion: behold, thy King cometh, sitting on an ass's colt.

16 These things understood not his disciples at the first: but when Jesus was glorified, then remembered they that these things were written of him, and *that* they had done these things unto him.

17 The people therefore that was with him when he called Lazarus out of his grave, and raised him from the dead, bare record.

18 For this cause the people also met him, for that they heard that he had done this miracle.

19 The Pharisees therefore said among themselves, Perceive ye how ye prevail nothing? behold, the world is gone after him.

20 ¶ And there were certain Greeks among them that came up to worship at the feast:

21 The same came therefore to Philip, which was of Bethsaida of Galilee, and desired him, saying, Sir, we would see Jesus.

22 Philip cometh and telleth Andrew: and again Andrew and Philip tell Jesus.

23 ¶ And Jesus answered them, saying, The hour is come, that the Son of man should be glorified.

14 ¶ அல்லாமலும்: சீயோன் குமாரத்தியே, பயப்படாதே, உன்
ராஜா கழுதைக்குட்டியின்மேல் ஏறிவருகிறார் என்று எழுதியிருக்
கிற பிரகாரமாக,
15 இயேசு ஒரு கழுதைக்குட்டியைக் கண்டு அதின்மேல் ஏறிப்
போனார்.
16 ¶ இவைகளை அவருடைய சீஷர்கள் துவக்கத்திலே அறிய
வில்லை. இயேசு மகிமையடைந்த பின்பு, இப்படி அவரைக்கு
றித்து எழுதியிருக்கிறதையும், தாங்கள் இப்படி அவருக்குச் செய்
ததையும் நினைவுகூர்ந்தார்கள்.
17 ¶ அன்றியும் அவருடனேகூட இருந்த ஜனங்கள் அவர்
லாசருவைக் கல்லறையிலிருந்து வெளியே வரவழைத்து, அவனை
உயிரோடே எழுப்பினாரென்று சாட்சிகொடுத்தார்கள்.
18 அப்படிப்பட்ட அற்புதத்தை அவர் செய்தார் என்று ஜனங்
கள் கேள்விப்பட்டதினால் அவர்கள் அவருக்கு எதிர்கொண்டுபோ
னார்கள்.
19 அப்பொழுது பரிசேயர் ஒருவரையொருவர் நோக்கி: நீங்கள்
செய்கிறதெல்லாம் வீணென்று அறிகிறதில்லையா? இதோ, உல
கமே அவனுக்குப் பின்சென்று போயிற்றே என்றார்கள்.
20 ¶ பண்டிகையில் ஆராதனை செய்யவந்தவர்களில் சில கிரேக்
கர் இருந்தார்கள்.
21 அவர்கள் கலிலேயாநாட்டுப் பெத்சாயிதா ஊரானாகிய பிலிப்
பினிடத்தில் வந்து: ஐயா, இயேசுவைக் காணவிரும்புகிறோம்
என்று அவனைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள்.
22 பிலிப்பு வந்து, அதை அந்திரேயாவுக்கு அறிவித்தான்; பின்பு
அந்திரேயாவும் பிலிப்புவும் அதை இயேசுவுக்கு அறிவித்தார்கள்.
23 ¶ அப்பொழுது இயேசு அவர்களை நோக்கி: மனுஷகுமாரன்
மகிமைப்படும்படியான வேளை வந்தது.

24 Verily, verily, I say unto you, Except a corn of wheat fall into the ground and die, it abideth alone: but if it die, it bringeth forth much fruit.

25 He that loveth his life shall lose it; and he that hateth his life in this world shall keep it unto life eternal.

26 If any man serve me, let him follow me; and where I am, there shall also my servant be: if any man serve me, him will *my* Father honour.

27 Now is my soul troubled; and what shall I say? Father, save me from this hour: but for this cause came I unto this hour.

28 Father, glorify thy name. Then came there a voice from heaven, *saying*, I have both glorified *it*, and will glorify *it* again.

29 The people therefore, that stood by, and heard *it*, said that it thundered: others said, An angel spake to him.

30 Jesus answered and said, This voice came not because of me, but for your sakes.

31 Now is the judgment of this world: now shall the prince of this world be cast out.

32 And I, if I be lifted up from the earth, will draw all *men* unto me.

24 மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகி
றேன், கோதுமை மணியானது நிலத்தில் விழுந்து சாகாவிட்டால்
தனித்திருக்கும், செத்ததேயாகில் மிகுந்த பலனைக் கொடுக்கும்.
25 தன் ஜீவனைச் சிநேகிக்கிறவன் அதை இழந்துபோவான்;
இந்த உலகத்தில் தன் ஜீவனை வெறுக்கிறவனோ அவன் அதை நித்
திய ஜீவகாலமாய்க் காத்துக்கொள்ளுவான்.
26 ஒருவன் எனக்கு ஊழியஞ்செய்கிறவனானால் என்னைப் பின்
பற்றக்கடவன், நான் எங்கேயிருக்கிறேனோ அங்கே என் ஊழி
யக்காரனும் இருப்பான்; ஒருவன் எனக்கு ஊழியஞ்செய்தால் அவ
னைப் பிதாவானவர் கனம்பண்ணுவார்.
27 ¶ இப்பொழுது என் ஆத்துமா கலங்குகிறது, நான் என்ன
சொல்லுவேன். பிதாவே, இந்த வேளையினின்று என்னை ரட்சி
யும் என்று சொல்வேனோ; ஆகிலும், இதற்காகவே இந்த வேளைக்
குள் வந்தேன்.
28 பிதாவே, உமது நாமத்தை மகிமைப்படுத்தும் என்றார்.
அப்பொழுது: மகிமைப்படுத்தினேன், இன்னமும் மகிமைப்ப
டுத்துவேன் என்கிற சத்தம் வானத்திலிருந்து உண்டாயிற்று.
29 அங்கே நின்று கொண்டிருந்து, அதைக்கேட்ட ஜனங்கள்:
இடிமுழக்கமுண்டாயிற்று என்றார்கள். வேறு சிலர்: தேவதூதன்
அவருடனே பேசினான் என்றார்கள்.
30 ¶ இயேசு அவர்களை நோக்கி: இந்தச் சத்தம் என்னிமித்தம்
உண்டாகாமல் உங்கள் நிமித்தமே உண்டாயிற்று.
31 இப்பொழுதே இந்த உலகத்துக்கு நியாயத்தீர்ப்பு உண்டாகி
றது; இப்பொழுதே இந்த உலகத்தின் அதிபதி புறம்பாகத் தள்ளப்
படுவான்.
32 நான் பூமியிலிருந்து உயர்த்தப்பட்டிருக்கும்போது, எல்லா
ரையும் என்னிடத்தில் இழுத்துக்கொள்ளுவேன் என்றார்.

33 This he said, signifying what death he should die.

34 The people answered him, We have heard out of the law that Christ abideth for ever: and how sayest thou, The Son of man must be lifted up? who is this Son of man?

35 Then Jesus said unto them, Yet a little while is the light with you. Walk while ye have the light, lest darkness come upon you: for he that walketh in darkness knoweth not whither he goeth.

36 While ye have light, believe in the light, that ye may be the children of light. These things spake Jesus, and departed, and did hide himself from them.

37 ¶ But though he had done so many miracles before them, yet they believed not on him:

38 That the saying of Esaias the prophet might be fulfilled, which he spake, Lord, who hath believed our report? and to whom hath the arm of the Lord been revealed?

39 Therefore they could not believe, because that Esaias said again,

40 He hath blinded their eyes, and hardened their heart; that they should not see with *their* eyes, nor understand with *their* heart, and be converted, and should heal them.

33 தாம் இன்னவிதமான மரணமாய் மரிக்கப்போகிறாரென்ப
தைக் குறிக்கும்படி இப்படிச் சொன்னார்.
34 ¶ ஜனங்கள் அவரை நோக்கி: கிறிஸ்து என்றென்றைக்கும்
இருக்கிறார் என்று வேதத்தில் சொல்லியதை நாங்கள் கேட்டிருக்கி
றோம், அப்படியிருக்க மனுஷகுமாரன் உயர்த்தப்படவேண்டிய
தென்று எப்படிச் சொல்லுகிறீர்; இந்த மனுஷகுமாரன் யார் என்
றார்கள்.
35 ¶ அதற்கு இயேசு: இன்னும் கொஞ்சக்காலம் ஒளி உங்களி
டத்தில் இருக்கும்; இருளில் நீங்கள் அகப்படாதபடிக்கு ஒளி உங்
களோடிருக்கையில் நடவுங்கள்; இருளில் நடக்கிறவன் தான் போ
கிற இடம் இன்னதென்று அறியான்.
36 ஒளி உங்களோடிருக்கையில் நீங்கள் ஒளியின் பிள்ளைகளா
கும்படிக்கு, ஒளியினிடத்தில் விசுவாசமாயிருங்கள் என்றார்.
இவைகளை இயேசு சொல்லி, அவர்களை விட்டு மறைந்தார்.
37 ¶ அவர் இத்தனை அற்புதங்களை அவர்களுக்கு முன்பாகச்
செய்திருந்தும், அவர்கள் அவரை விசுவாசிக்கவில்லை.
38 கர்த்தாவே, எங்கள் மூலமாய்க் கேள்விப்பட்டதை விசுவா
சித்தவன் யார்? கர்த்தருடைய புயம் யாருக்கு வெளிப்பட்டது
என்று ஏசாயா தீர்க்கதரிசி சொன்ன வசனம் நிறைவேறும்படி இப்
படி நடந்தது.
39 ஆகையால் அவர்கள் விசுவாசிக்கமாட்டாமல் போனார்கள்.
ஏனெனில் ஏசாயா பின்னும்:
40 அவர்கள் கண்களினால் காணாமலும், இருதயத்தினால் உண
ராமலும், குணப்படாமலும் இருக்கும்படிக்கும், நான் அவர்களை
ஆரோக்கியமாக்காமல் இருக்கும்படிக்கும், அவர்களுடைய கண்
களை அவர் குருடாக்கி, அவர்கள் இருதயத்தைக் கடினமாக்கினார்
என்றான்.

41 These things said Esaias, when he saw his glory, and spake of him.

42 ¶ Nevertheless among the chief rulers also many believed on him; but because of the Pharisees they did not confess *him*, lest they should be put out of the synagogue:

43 For they loved the praise of men more than the praise of God.

44 ¶ Jesus cried and said, He that believeth on me, believeth not on me, but on him that sent me.

45 And he that seeth me seeth him that sent me.

46 I am come a light into the world, that whosoever believeth on me should not abide in darkness.

47 And if any man hear my words, and believe not, I judge him not: for I came not to judge the world, but to save the world.

48 He that rejecteth me, and receiveth not my words, hath one that judgeth him: the word that I have spoken, the same shall judge him in the last day.

49 For I have not spoken of myself; but the Father which sent me, he gave me a commandment, what I should say, and what I should speak.

50 And I know that his commandment is life everlasting: whatsoever I speak therefore, even as the Father said unto me, so I speak.

41 ஏசாயா அவருடைய மகிமையைக் கண்டு, அவரைக்குறித்
துப் பேசுகிறபோது இவைகளைச் சொன்னான்.
42 ¶ ஆகிலும் அதிகாரிகளிலும் அநேகர் அவரிடத்தில் விசுவா
சம் வைத்தார்கள். அப்படியிருந்தும் ஜெப ஆலயத்துக்குப் புறம்
பாக்கப்படாதபடி, பரிசேயர்நிமித்தம் அதை அறிக்கைபண்ணாதி
ருந்தார்கள்.
43 அவர்கள் தேவனால் வருகிற மகிமையிலும் மனுஷரால் வரு
கிற மகிமையை அதிகமாய் விரும்பினார்கள்.
44 ¶ அப்பொழுது இயேசு சத்தமிட்டு: என்னிடத்தில் விசுவா
சமாயிருக்கிறவன் என்னிடத்தில் அல்ல, என்னை அனுப்பினவரி
டத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறான்.
45 என்னைக் காண்கிறவன் என்னை அனுப்பினவரைக் காண்
கிறான்.
46 என்னிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவனெவனும் இருளில்
இராதபடிக்கு, நான் உலகத்தில் ஒளியாக வந்தேன்.
47 ஒருவன் என் வார்த்தைகளைக் கேட்டும் விசுவாசியாமற்போ
னால், அவனை நான் நியாயந்தீர்ப்பதில்லை; நான் உலகத்தை நியா
யந்தீர்க்க வராமல், உலகத்தை இரட்சிக்க வந்தேன்.
48 என்னைத் தள்ளி என் வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொள்ளாதவனை
நியாயந்தீர்க்கிறதொன்றிருக்கிறது; நான் சொன்ன வசனமே அவ
னைக் கடைசிநாளில் நியாயந்தீர்க்கும்.
49 நான் சுயமாய்ப் பேசவில்லை, நான் பேசவேண்டியது இன்
னதென்றும் உபதேசிக்கவேண்டியது இன்னதென்றும் என்னை
அனுப்பின பிதாவே எனக்குக் கட்டளையிட்டார்.
50 அவருடைய கட்டளை நித்திய ஜீவனாயிருக்கிறதென்று அறி
வேன்; ஆகையால் நான் பேசுகிறவைகளைப் பிதா எனக்குச்
சொன்னபடியே பேசுகிறேன் என்றார்.

CHAPTER XIII.

NOW before the feast of the passover, when Jesus
knew that his hour was come that he should depart
out of this world unto the Father, having loved his
own which were in the world, he loved them unto the
end.

2 And supper being ended, the devil having now put
into the heart of Judas Iscariot, Simon's *son*, to betray
him;

3 Jesus knowing that the Father had given all things
into his hands, and that he was come from God, and went
to God;

4 He riseth from supper, and laid aside his garments;
and took a towel, and girded himself.

5 After that he poureth water into a bason, and began
to wash the disciples' feet, and to wipe *them* with the
towel wherewith he was girded.

6 Then cometh he to Simon Peter: and Peter saith
unto him, Lord, dost thou wash my feet?

7 Jesus answered and said unto him, What I do thou
knowest not now; but thou shalt know hereafter.

8 Peter saith unto him, Thou shalt never wash my feet.
Jesus answered him, If I wash thee not, thou hast no part
with me.

13. அதிகாரம்.

பஸ்காபண்டிகைக்கு முன்னே, இயேசு இவ்வுலகத்தைவிட்டுப்
பிதாவினிடத்திற்குப் போகும்படியான தம்முடைய வேளை வந்த
தென்று அறிந்து, தாம் இவ்வுலகத்திலிருக்கிற தம்முடையவர்களி
டத்தில் அன்புவைத்தபடியே, முடிவுபரியந்தமும் அவர்களிடத்
தில் அன்புவைத்தார்.
2 சீமோனின் குமாரனாகிய யூதாஸ்காரியோத்து அவரைக் காட்
டிக்கொடுக்கும்படி பிசாசானவன் அவன் இருதயத்தைத் தூண்டின
பின்பு, அவர்கள் போஜனம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கையில்;
3 தம்முடைய கையில் பிதா எல்லாவற்றையும் ஒப்புக்கொடுத்தா
ரென்பதையும், தாம் தேவனிடத்திலிருந்து வந்ததையும், தேவனி
டத்திற்குப் போகிறதையும் இயேசு அறிந்து;
4 போஜனத்தை விட்டெழுந்து, வஸ்திரங்களைக் கழற்றிவைத்து,
ஒரு சீலையை எடுத்து, அரையிலே கட்டிக்கொண்டு,
5 பின்பு பாத்திரத்தில் தண்ணீர் வார்த்து, சீஷருடைய கால்க
ளைக் கழுவவும், தாம் கட்டிக்கொண்டிருந்த சீலையினால் துடைக்க
வும் தொடங்கினார்.
6 ¶ அவர் சீமோன்பேதுருவினிடத்தில் வந்தபோது, அவன்
அவரை நோக்கி: ஆண்டவரே, நீர் என் கால்களைக் கழுவலாமா
என்றான்.
7 இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: நான் செய்கிறது இன்
னதென்று இப்பொழுது நீ அறியாய், இனிமேல் அறிவாய் என்றார்.
8 ¶ பேதுரு அவரை நோக்கி: நீர் ஒருக்காலும் என் கால்களைக்
கழுவப்படாது என்றான். இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக:
நான் உன்னைக் கழுவாவிட்டால் என்னிடத்தில் உனக்குப் பங்
கில்லை என்றார்.

9 Simon Peter saith unto him, Lord, not my feet only, but also *my* hands and *my* head.

10 Jesus saith to him, He that is washed needeth not save to wash *his* feet, but is clean every whit: and ye are clean, but not all.

11 For he knew who should betray him; therefore said he, Ye are not all clean.

12 So after he had washed their feet, and had taken his garments, and was set down again, he said unto them, Know ye what I have done to you?

13 Ye call me Master and Lord: and ye say well; for *so* I am.

14 If I then, *your* Lord and Master, have washed your feet: ye also ought to wash one another's feet.

15 For I have given you an example, that ye should do as I have done to you.

16 Verily, verily, I say unto you, The servant is not greater than his lord; neither he that is sent greater than he that sent him.

17 If ye know these things, happy are ye if ye do them.

9 அதற்குச் சீமோன் பேதுரு: ஆண்டவரே, என் கால்களைமாத்
திரமல்ல, என் கைகளையும் என் தலையையுங்கூட கழுவவேண்டும்
என்றான்.

10 ¶ இயேசு அவனை நோக்கி: முழுகினவன் தன் கால்களை
மாத்திரம் கழுவவேண்டியதாயிருக்கும், மற்றப்படி அவன் முழுவ
தும் சுத்தமாயிருக்கிறான்; நீங்களும் சுத்தமாயிருக்கிறீர்கள்; ஆகிலும்
எல்லாரும் அல்ல என்றார்.

11 தம்மைக் காட்டிக்கொடுக்கிறவனை அவர் அறிந்திருந்தபடியி
னால் நீங்களெல்லாரும் சுத்தமுள்ளவர்களல்ல என்றார்.

12 ¶ அவர்களுடைய கால்களை அவர் கழுவினபின்பு, தம்மு
டைய வஸ்திரங்களைத் தரித்துக்கொண்டு, திரும்ப உட்கார்ந்து,
அவர்களை நோக்கி: நான் உங்களுக்குச் செய்ததை அறிந்திருக்கிறீர்
களா?

13 நீங்கள் என்னைப் போதகரென்றும், ஆண்டவரென்றும் சொல்
லுகிறீர்கள், நீங்கள் சொல்லுகிறது சரியே, நான் அவர்தான்.

14 ஆண்டவரும் போதகருமாகிய நானே உங்கள் கால்களைக்
கழுவினதுண்டானால், நீங்களும் ஒருவருடைய கால்களை ஒருவர்
கழுவக்கடவீர்கள்.

15 நான் உங்களுக்குச் செய்ததுபோல நீங்களும் செய்யும்படி
உங்களுக்கு மாதிரியைக் காண்பித்தேன்.

16 மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகி
றேன், ஊழியக்காரன் தன் எஜமானிலும் பெரியவனல்ல, அனுப்
பப்பட்டவன் தன்னை அனுப்பினவரிலும் பெரியவனல்ல.

17 நீங்கள் இவைகளை அறிந்திருக்கிறபடியினால்; இவைகளைச்
செய்வீர்களானால், பாக்கியவான்களாயிருப்பீர்கள்.

18 ¶ I speak not of you all: I know whom I have chosen: but that the scripture may be fulfilled, He that eateth bread with me hath lifted up his heel against me.

19 Now I tell you before it come, that, when it is come to pass, ye may believe that I am *he*.

20 Verily, verily, I say unto you, He that receiveth whomsoever I send receiveth me; and he that receiveth me receiveth him that sent me.

21 When Jesus had thus said, he was troubled in spirit, and testified, and said, Verily, verily, I say unto you, that one of you shall betray me.

22 Then the disciples looked one on another, doubting of whom he spake.

23 Now there was leaning on Jesus' bosom one of his disciples, whom Jesus loved.

24 Simon Peter therefore beckoned to him, that he should ask who it should be of whom he spake.

25 He then lying on Jesus' breast saith unto him, Lord, who is it?

18 ¶ உங்களெல்லாரையுங்குறித்து நான் பேசவில்லை, நான்
தெரிந்துகொண்டவர்களை அறிவேன்; ஆகிலும் வேதவாக்கியம்
நிறைவேறத்தக்கதாக, என்னுடனே அப்பம் புசிக்கிறவன் என்மேல்
தன் குதிகாலைத் தூக்கினான்.

19 அது நடக்கும்போது நானே அவரென்று நீங்கள் விசுவாசிக்
கும்பொருட்டு, இப்பொழுது அது நடப்பதற்கு முன்னமே அதை
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

20 ¶ நான் அனுப்புகிறவனை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன் என்னை
ஏற்றுக்கொள்ளுகிறான், என்னை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன் என்னை
அனுப்பினவரை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறான் என்று, மெய்யாகவே மெய்
யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.

21 ¶ இயேசு இவைகளைச் சொன்னபின்பு, ஆவியிலே கலங்கி:
உங்களில் ஒருவன் என்னைக் காட்டிக்கொடுப்பான் என்று, மெய்
யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்று சாட்
சியாகச் சொன்னார்.

22 அப்பொழுது யாரைக்குறித்துப் பேசுகிறாரோ என்று சீஷர்
கள் ஐயப்பட்டு, ஒருவரையொருவர் நோக்கிப் பார்த்தார்கள்.

23 அந்தச் சமயத்தில் அவருடைய சீஷரில் இயேசுவுக்கு அன்
பானவனாயிருந்த ஒருவன் இயேசுவின் மார்பிலே சாய்ந்துகொண்
டிருந்தான்.

24 யாரைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாரென்று விசாரிக்கும்படி
சீமோன்பேதுரு அவனுக்குச் சைகை காட்டினான்.

25 அப்பொழுது அவன் இயேசுவின் மார்பிலே சாய்ந்துகொ
ண்டு: ஆண்டவரே, அவன் யார் என்றான்.

26 Jesus answered, He it is, to whom I shall give a sop, when I have dipped *it*. And when he had dipped the sop, he gave *it* to Judas Iscariot, *the son* of Simon.

27 And after the sop Satan entered into him. Then said Jesus unto him, That thou doest, do quickly.

28 Now no man at the table knew for what intent he spake this unto him.

29 For some *of them* thought, because Judas had the bag, that Jesus had said unto him, Buy *those things* that we have need of against the feast; or, that he should give something to the poor.

30 He then having received the sop went immediately out: and it was night.

31 ¶ Therefore, when he was gone out, Jesus said, Now is the Son of man glorified, and God is glorified in him.

32 If God be glorified in him, God shall also glorify him in himself, and shall straightway glorify him.

33 Little children, yet a little while I am with you. Ye shall seek me: and as I said unto the Jews, Whither I go, ye cannot come; so now I say to you.

26 இயேசு பிரதியுத்தரமாக: நான் இந்தத் துணிக்கையைத் தோய்
த்து எவனுக்குக் கொடுப்பேனே, அவன்தான் என்று சொல்லி,
துணிக்கையைத் தோய்த்து, சீமோன் குமாரனுகிய யூதாஸ்காரியோத்
துக்குக் கொடுத்தார்.

27 அந்தத் துணிக்கையை அவன் வாங்கினபின்பு, சாத்தான்
அவனுக்குள் புகுந்தான். அப்பொழுது இயேசு அவனை நோக்கி:
நீ செய்கிறதைச் சீக்கிரமாய்ச் செய் என்றார்.

28 ¶ அவர் இப்படி அவனுடனே சொன்னதின் கருத்தைப்
பந்தியிருந்தவர்களில் ஒருவனும் அறியவில்லை.

29 யூதாஸ் பணப்பையை வைத்துக்கொண்டிருந்தபடியினால்,
அவன் போய், பண்டிகைக்குத் தேவையானவைகளைக் கொள்ளும்
படிக்காவது, தரித்திரருக்கு ஏதாகிலும் கொடுக்கும்படிக்காவது,
இயேசு அவனுடனே சொல்லியிருப்பார் என்று சிலர் நினைத்தார்கள்.

30 அவன் அந்தத் துணிக்கையை வாங்கினவுடனே புறப்பட்
டுப் போனான்; அப்பொழுது இராக்காலமாயிருந்தது.

31 ¶ அவன் புறப்பட்டுப் போனபின்பு இயேசு: இப்பொழுது
மனுஷகுமாரன் மகிமைப்படுகிறார், தேவனும் அவரில் மகிமைப்ப
டுகிறார்.

32 தேவன் அவரில் மகிமைப்பட்டிருந்தால், தேவன் அவரைத்
தம்மில் மகிமைப்படுத்துவார், சீக்கிரமாய் அவரை மகிமைப்படுத்து
வார்.

33 பிள்ளைகளே, இன்னும் கொஞ்சக்காலம் நான் உங்களுடனே
கூட இருப்பேன்; நீங்கள் என்னைத் தேடுவீர்கள்; ஆனாலும் நான்
போகிற இடத்துக்கு நீங்கள் வரக்கூடாதென்று நான் யூதரோடே
சொன்னதுபோல இப்பொழுது உங்களோடும் சொல்லுகிறேன்.

34 A new commandment I give unto you, That ye love one another; as I have loved you, that ye also love one another.

35 By this shall all *men* know that ye are my disciples, if ye have love one to another.

36 ¶ Simon Peter said unto him, Lord, whither goest thou? Jesus answered him, Whither I go, thou canst not follow me now; but thou shalt follow me afterwards.

37 Peter said unto him, Lord, why cannot I follow thee now? I will lay down my life for thy sake.

38 Jesus answered him, Wilt thou lay down thy life for my sake? Verily, verily, I say unto thee, The cock shall not crow, till thou hast denied me thrice.

CHAPTER XIV.

LET not your heart be troubled: ye believe in God, believe also in me.

2 In my Father's house are many mansions: if *it were not so*, I would have told you. I go to prepare a place for you.

34 ¶ நீங்கள் ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருங்கள்; நான் உங்க
ளில் அன்பாயிருந்ததுபோல நீங்களும் ஒருவரிலொருவர் அன்பா
யிருங்கள் என்கிற புதிதான கட்டளையை உங்களுக்குக் கொடுக்கி
றேன்.

35 நீங்கள் ஒருவரிலொருவர் அன்புள்ளவர்களாயிருந்தால், அதி
னால் நீங்கள் என்னுடைய சீஷர்களென்று எல்லாரும் அறிந்துகொள்
வார்கள் என்றார்.

36 ¶ சீமோன்பேதுரு அவனை நோக்கி: ஆண்டவரே, நீர் எங்கே
போகிறீர் என்றான். இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: நான்
போகிற இடத்துக்கு இப்பொழுது நீ என் பின்னே வரக்கூடாது,
பிற்பாடு என் பின்னே வருவாய் என்றார்.

37 பேதுரு அவனை நோக்கி: ஆண்டவரே, நான் இப்பொழுது
உமக்குப் பின்னே ஏன் வரக்கூடாது? உமக்காக என் ஜீவனையும்
கொடுப்பேன் என்றான்.

38 ¶ இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: எனக்காக உன் ஜீவ
னைக் கொடுப்பாயோ? சேவல் கூவுகிறதற்கு முன்னே நீ என்னை
மூன்றுதரம் மறுதலிப்பாயென்று, மெய்யாகவே மெய்யாகவே உனக்
குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.

14. அதிகாரம்.

உங்கள் இருதயம் கலங்காதிருப்பதாக; தேவனிடத்தில் விசுவா
சமாயிருங்கள், என்னிடத்திலும் விசுவாசமாயிருங்கள்.

2 என் பிதாவின் வீட்டில் அநேக வாசஸ்தலங்கள் உண்டு; அப்
படியில்லாதிருந்தால், நான் உங்களுக்குச் சொல்லியிருப்பேன்; ஒரு
ஸ்தலத்தை உங்களுக்காக ஆயத்தம்பண்ணப்போகிறேன்.

3 And if I go and prepare a place for you, I will come again, and receive you unto myself; that where I am, *there* ye may be also.

4 And whither I go ye know, and the way ye know.

5 Thomas saith unto him, Lord, we know not whither thou goest; and how can we know the way?

6 Jesus saith unto him, I am the way, the truth, and the life: no man cometh unto the Father, but by me.

7 If he had known me, ye should have known my Father also: and from henceforth ye know him, and have seen him.

8 Philip saith unto him, Lord, shew us the Father, and it sufficeth us.

9 Jesus saith unto him, Have I been so long time with you, and yet hast thou not known me, Philip? he that hath seen me hath seen the Father; and how sayest thou *then*, Shew us the Father?

10 Believest thou not that I am in the Father, and the Father in me? the words that I speak unto you I speak not of myself: but the father that dwelleth in me, he doeth the works.

11 Believe me that I *am* in the Father, and the Father in me: or else believe me for the very works' sake.

3 நான் போய் உங்களுக்காக ஸ்தலத்தை ஆயத்தம்பண்ணின
பின்பு, நான் இருக்கிற இடத்திலே நீங்களும் இருக்கும்படி, நான்
மறுபடியும் வந்து உங்களை என்னிடத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளுவேன்.
4 நான் போகிற இடத்தை அறிந்திருக்கிறீர்கள், வழியையும்
அறிந்திருக்கிறீர்கள் என்றார்.

5 ¶ தோமா அவரை நோக்கி: ஆண்டவரே, நீர் போகிற
இடத்தை அறியோமே, வழியை நாங்கள் எப்படி அறிவோம்
என்றான்.

6 அதற்கு இயேசு: நானே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்
கிறேன்; என்னாலேயல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்.
7 என்னை அறிந்தீர்களானால் என் பிதாவையும் அறிந்திருப்பீர்
கள்; இதுமுதல் நீங்கள் அவரை அறிந்தும் அவரைக் கண்டும் இருக்
கிறீர்கள் என்றார்.

8 ¶ பிலிப்பு அவரை நோக்கி: ஆண்டவரே, பிதாவை எங்களுக்
குக் காண்பியும், அது எங்களுக்குப் போதும் என்றான்.

9 ¶ அதற்கு இயேசு: பிலிப்புவே, இவ்வளவுகாலம் நான் உங்க
ளுடனேகூட இருந்தும் நீ என்னை அறியவில்லையா? என்னைக்
கண்டவன் பிதாவைக் கண்டான்; அப்படியிருக்க, பிதாவை எங்க
ளுக்குக் காண்பியும் என்று நீ எப்படிச் சொல்லுகிறாய்?

10 நான் பிதாவிலும், பிதா என்னிலும் இருக்கிறதை நீ விசுவா
சிக்கிறதில்லையா? நான் உங்களுடனே சொல்லுகிற வசனங்களை
என் சுயமாய்ச் சொல்லவில்லை; என்னிடத்தில் வாசமாயிருக்கிற
பிதாவானவரே இந்தக் கிரியைகளைச் செய்துவருகிறார்.

11 நான் பிதாவிலும் பிதா என்னிலும் இருக்கிறதை நம்புங்கள்;
அப்படியில்லாவிட்டாலும் என் கிரியைகளினிமித்தமாவது என்னை
நம்புங்கள்.

12 Verily, verily, I say unto you, He that believeth on
me, the works that I do shall he do also; and greater
works than these shall he do; because I go unto my
Father.

13 And whatsoever ye shall ask in my name, that
will I do, that the Father may be glorified in the Son.

14 If ye shall ask any thing in my name, I will do *it*.

15 ¶ If ye love me, keep my commandments.

16 And I will pray the Father, and he shall give you
another Comforter, that he may abide with you for ever;

17 *Even* the Spirit of truth; whom the world cannot
receive, because it seeth him not, neither knoweth him:
but ye know him; for he dwelleth with you, and shall be
in you.

18 I will not leave you comfortless: I will come to you.

19 Yet a little while, and the world seeth me no more;
but ye see me: because I live, ye shall live also.

20 At that day ye shall know that I *am* in my Father,
and ye in me, and I in you.

12 ¶ மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லு
கிறேன்: நான் என் பிதாவினிடத்திற்குப் போகிறபடியினால்,
என்னை விசுவாசிக்கிறவன் நான் செய்கிற கிரியைகளைத் தானும்
செய்வான், இவைகளைப்பார்க்கிலும் பெரிய கிரியைகளையும்
செய்வான்.

13 நீங்கள் என் நாமத்தினாலே எதைக் கேட்பீர்களோ, குமார
னில் பிதா மகிமைபடும்படியாக, அதைச் செய்வேன்.

14 என் நாமத்தினாலே நீங்கள் எதைக்கேட்டாலும் அதை நான்
செய்வேன்.

15 ¶ நீங்கள் என்னிடத்தில் அன்பாயிருந்தால் என் கற்பனை
களைக் கைக்கொள்ளுங்கள்.

16 நான் பிதாவை வேண்டிக்கொள்ளுவேன், அப்பொழுது
என்றென்றைக்கும் உங்களுடனேகூட இருக்கும்படிக்குச் சத்திய
ஆவியாகிய வேறொரு தேற்றரவாளனை அவர் உங்களுக்குத் தந்
தருளுவார்.

17 உலகம் அந்தச் சத்திய ஆவியானவரைக் காணாமலும் அறியா
மலும் இருக்கிறபடியால் அவரைப் பெற்றுக்கொள்ளமாட்டாது;
அவர் உங்களுடனே வாசம்பண்ணி உங்களுக்குள்ளே இருப்பதால்,
நீங்கள் அவரை அறிவீர்கள்.

18 ¶ நான் உங்களைத் திக்கற்றவர்களாக விடேன், உங்களிடத்
தில் வருவேன்.

19 இன்னும் கொஞ்சக்காலத்திலே உலகம் என்னைக் காணாது,
நீங்களோ என்னைக் காண்பீர்கள்; நான் பிழைக்கிறபடியினால் நீங்
களும் பிழைப்பீர்கள்.

20 நான் என் பிதாவிலும், நீங்கள் என்னிலும், நான் உங்களி
லும் இருக்கிறதை அந்நாளிலே நீங்கள் அறிவீர்கள்.

21 He that hath my commandments, and keepeth them, he it is that loveth me: and he that loveth me shall be loved of my Father, and I will love him, and will manifest myself to him.

22 Judas saith unto him, not Iscariot, Lord, how is it that thou wilt manifest thyself unto us, and not unto the world?

23 Jesus answered and said unto him, If a man love me, he will keep my words: and my Father will love him, and we will come unto him, and make our abode with him.

24 He that loveth me not keepeth not my sayings: and the word which ye hear is not mine, but the Father's which sent me.

25 These things have I spoken unto you, being *yet* present with you.

26 But the Comforter, *which is* the Holy Ghost, whom the Father will send in my name, he shall teach you all things, and bring all things to your remembrance, whatsoever I have said unto you.

27 Peace I leave with you, my peace I give unto you: not as the world giveth, give I unto you. Let not your heart be troubled, neither let it be afraid.

21 என் கற்பனைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு அவைகளைக் கைக்கொள்ளுகிறவனே என்னிடத்தில் அன்பாயிருக்கிறான், என்னிடத்தில் அன்பாயிருக்கிறவன் என் பிதாவுக்கு அன்பாயிருப்பான்; நானும் அவனில் அன்பாயிருந்து, அவனுக்கு என்னை வெளிப்படுத்துவேன் என்றார்.

22 ¶ ஸ்காரியோத்தல்லாத யூதா என்பவன் அவரை நோக்கி: ஆண்டவரே, நீர் உலகத்துக்கு உம்மை வெளிப்படுத்தாமல் எங்களுக்கு உம்மை வெளிப்படுத்தப்போகிற காரணமென்ன என்றான்.

23 இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: ஒருவன் என்னில் அன்பாயிருந்தால், அவன் என் வசனத்தைக் கைக்கொள்ளுவான், அவனில் என் பிதா அன்பாயிருப்பார்; நாங்கள் அவனிடத்தில் வந்து அவனோடே வாசம்பண்ணுவோம்.

24 என்னில் அன்பாயிராதவன் என் வசனங்களைக் கைக்கொள்ளமாட்டான். நீங்கள் கேட்கிற வசனம் என்னுடையதாயிராமல் என்னை அனுப்பின பிதாவினுடையதாயிருக்கிறது.

25 ¶ நான் உங்களுடனே தங்கியிருக்கையில் இவைகளை உங்களுக்குச் சொன்னேன்.

26 என் நாமத்தினாலே பிதா அனுப்பப்போகிற பரிசுத்த ஆவியாகிய தேற்றரவாளனே எல்லாவற்றையும் உங்களுக்குப் போதித்து, நான் உங்களுக்குச் சொன்ன எல்லாவற்றையும் உங்களுக்கு நினைப்பூட்டுவார்.

27 ¶ சமாதானத்தை உங்களுக்கு வைத்துப்போகிறேன், என்னுடைய சமாதானத்தையே உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்; உலகம் கொடுக்கிற பிரகாரம் நான் உங்களுக்குக் கொடுக்கிறதில்லை. உங்கள் இருதயம் கலங்காமலும் பயப்படாமலும் இருப்பதாக.

28 Ye have heard how I said unto you, I go away, and come *again* unto you. If ye loved me, ye would rejoice, because I said, I go unto the Father: for my Father is greater than I.

29 And now I have told you before it come to pass, that, when it is come to pass, ye might believe.

30 Hereafter I will not talk much with you: for the prince of this world cometh, and hath nothing in me.

31 But that the world may know that I love the Father; and as the Father gave me commandment, even so I do. Arise, let us go hence.

CHAPTER XV.

I AM the true vine, and my Father is the husbandman.

2 Every branch in me that beareth not fruit he taketh away: and every *branch* that beareth fruit, he purgeth it, that it may bring forth more fruit.

3 Now ye are clean through the word which I have spoken unto you.

4 Abide in me, and I in you. As the branch cannot bear fruit of itself, except it abide in the vine; no more can ye, except ye abide in me.

28 நான் போவேன் என்றும், திரும்பி உங்களிடத்தில் வருவேன்
என்றும் நான் உங்களுடனே சொன்னதைக் கேட்டீர்களே. நீங்கள்
என்னில் அன்புள்ளவர்களாயிருந்தால் பிதாவினிடத்திற்குப் போகி
றேனென்று நான் சொன்னதைக்குறித்துச் சந்தோஷப்படுவீர்கள்,
ஏனெனில் என் பிதா என்னிலும் பெரியவராயிருக்கிறார்.
29 இது நடக்கும்போது நீங்கள் விசுவாசிக்கும்படியாக, நடப்ப
தற்கு முன்னமே இதை உங்களுக்குச் சொன்னேன்.
30 ¶ இனி நான் உங்களுடனே அதிகமாய்ப் பேசுவதில்லை.
இந்த உலகத்தின் அதிபதி வருகிறான், அவனுக்கு என்னிடத்தில்
ஒன்றுமில்லை.
31 நான் பிதாவில் அன்பாயிருக்கிறேன் என்றும், பிதா எனக்குக்
கட்டளையிட்டபடியே செய்கிறேன் என்றும், உலகம் அறியும்
படிக்கு இப்படி நடக்கும். எழுந்திருங்கள், இவ்விடம் விட்டுப்
போவோம் வாருங்கள் என்றார்.

15. அதிகாரம்.

நான் மெய்யான திராட்சச்செடி, என் பிதா திராட்சத்தோட்
டக்காரர்.
2 என்னில் கனிகொடாதிருக்கிற கொடி எதுவோ அதை அவர்
அறுத்துப்போடுகிறார்; கனிகொடுக்கிற கொடி எதுவோ, அது அதிக
கனிகளைக் கொடுக்கும்படி, அதைச் சுத்தம்பண்ணுகிறார்.
3 நான் உங்களுக்குச் சொன்ன உபதேசத்தினாலே நீங்கள் இப்
பொழுதே சுத்தமாயிருக்கிறீர்கள்.
4 என்னில் நிலைத்திருங்கள், நானும் உங்களில் நிலைத்திருப்
பேன்; கொடியானது திராட்சச்செடியில் நிலைத்திராவிட்டால் அது
தானாய்க் கனிகொடுக்கமாட்டாததுபோல, நீங்களும் என்னில் நிலைத்
திராவிட்டால், கனிகொடுக்கமாட்டீர்கள்.

5 I am the vine, ye *are* the branches: He that abideth in me, and I in him, the same bringeth forth much fruit: for without me ye can do nothing.

6 If a man abide not in me, he is cast forth as a branch, and is withered; and men gather them, and cast *them* into the fire, and they are burned.

7 If ye abide in me, and my words abide in you, ye shall ask what ye will, and it shall be done unto you.

8 Herein is my Father glorified, that ye bear much fruit; so shall ye be my disciples.

9 As the Father hath loved me, so have I loved you: continue ye in my love.

10 If ye keep my commandments, ye shall abide in my love; even as I have kept my Father's commandments, and abide in his love.

11 These things have I spoken unto you, that my joy might remain in you, and *that* your joy might be full.

12 This is my commandment, That ye love one another, as I have loved you.

13 Greater love hath no man than this, that a man lay down his life for his friends.

5 நானே திராட்சச்செடி, நீங்கள் கொடிகள். ஒருவன் என்னி
லும், நான் அவனிலும் நிலைத்திருந்தால், அவன் மிகுந்த கனிகளைக்
கொடுப்பான்; என்னையல்லாமல் உங்களால் ஒன்றும் செய்யக்
கூடாது.

6 ஒருவன் என்னில் நிலைத்திராவிட்டால், வெளியே எறியுண்ட
கொடியைப்போல அவன் எறியுண்டு உலர்ந்துபோவான்; அப்படிப்
பட்டவைகளைச் சேர்த்து, அக்கினியிலே போடுகிறார்கள்; அவை
கள் எரிந்துபோம்.

7 நீங்கள் என்னிலும், என் வார்த்தைகள் உங்களிலும் நிலைத்
திருந்தால், நீங்கள் கேட்டுக்கொள்வதெதுவோ அது உங்களுக்குச்
செய்யப்படும்.

8 நீங்கள் மிகுந்த கனிகளைக் கொடுப்பதினால் என் பிதா மகி
மைப்படுவார், எனக்கும் சீஷராயிருப்பீர்கள்.

9 ¶ பிதா என்னில் அன்பாயிருக்கிறதுபோல நானும் உங்களில்
அன்பாயிருக்கிறேன்; என்னுடைய அன்பிலே நிலைத்திருங்கள்.

10 நான் என் பிதாவின் கற்பனைகளைக் கைக்கொண்டு அவரு
டைய அன்பிலே நிலைத்திருக்கிறதுபோல, நீங்களும் என் கற்பனை
களைக் கைக்கொண்டிருந்தால், என்னுடைய அன்பிலே நிலைத்
திருப்பீர்கள்.

11 என்னுடைய சந்தோஷம் உங்களில் நிலைத்திருக்கும்படிக்கும்,
உங்கள் சந்தோஷம் நிறைவாயிருக்கும்படிக்கும், இவைகளை உங்க
ளுக்குச் சொன்னேன்.

12 ¶ நான் உங்களில் அன்பாயிருக்கிறதுபோல நீங்களும் ஒரு
வரிலொருவர் அன்பாயிருக்கவேண்டுமென்பதே என்னுடைய கற்
பனையாயிருக்கிறது.

13 ஒருவன் தன் சிநேகிதருக்காகத் தன் ஜீவனைக் கொடுக்கிற
அன்பிலும் அதிகமான அன்பு ஒருவரிடத்திலும் இல்லை.

14 Ye are my friends, if ye do whatsoever I command you.

15 Henceforth I call you not servants; for the servant knoweth not what his lord doeth: but I have called you friends; for all things that I have heard of my Father I have made known unto you.

16 Ye have not chosen me, but I have chosen you, and ordained you, that ye should go and bring forth fruit, and *that* your fruit should remain: that whatsoever ye shall ask of the Father in my name, he may give it you.

17 These things I command you, that ye love one another.

18 If the world hate you, ye know that it hated me before *it hated* you.

19 If ye were of the world, the world would love his own: but because ye are not of the world, but I have chosen you out of the world, therefore the world hateth you.

20 Remember the word that I said unto you, The servant is not greater than his lord. If they have persecuted me, they will also persecute you; if they have kept my saying, they will keep your's also.

14 நான் உங்களுக்குக் கற்பிக்கிற யாவையும் நீங்கள் செய்வீர்களானால், என் சிநேகிதராயிருப்பீர்கள்.

15 இனி நான் உங்களை ஊழியக்காரரென்று சொல்லுகிறதில்லை, ஊழியக்காரன் தன் எஜமான் செய்கிறதை அறியமாட்டான். நான் உங்களைச் சிநேகிதர் என்றேன், ஏனெனில் என் பிதாவினிடத்தில் நான் கேள்விப்பட்ட எல்லாவற்றையும் உங்களுக்கு அறிவித்தேன்.

16 நீங்கள் என்னைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை, நான் உங்களைத் தெரிந்துகொண்டேன்; நீங்கள் என் நாமத்தினாலே பிதாவைக் கேட்டுக்கொள்வது எதுவோ, அதை அவர் உங்களுக்குக் கொடுக்கத்தக்கதாக நீங்கள் போய்க் கனிகொடுக்கும்படிக்கும் உங்கள் கனி நிலைத்திருக்கும்படிக்கும், நான் உங்களை ஏற்படுத்தினேன்.

17 நீங்கள் ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருக்கவேண்டுமென்றே இவைகளை உங்களுக்குக் கற்பிக்கிறேன்.

18 ¶ உலகம் உங்களைப் பகைத்தால், அது உங்களைப் பகைக்கிறதற்குமுன்னே என்னைப் பகைத்ததென்று அறியுங்கள்.

19 நீங்கள் உலகத்தாராயிருந்தால், உலகம் தன்னுடையதைச் சிநேகித்திருக்கும்; நீங்கள் உலகத்தாராயிராதபடியினாலும், நான் உங்களை உலகத்திலிருந்து தெரிந்துகொண்டபடியினாலும், உலகம் உங்களைப் பகைக்கிறது.

20 ஊழியக்காரன் தன் எஜமானிலும் பெரியவனல்லவென்று நான் உங்களுக்குச் சொன்ன வார்த்தையை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். அவர்கள் என்னைத் துன்பப்படுத்தினதுண்டானால், உங்களையும் துன்பப்படுத்துவார்கள்; அவர்கள் என் வசனத்தைக் கைக்கொண்டதுண்டானால், உங்கள் வசனத்தையும் கைக்கொள்ளுவார்கள்.

21 But all these things will they do unto you for my name's sake, because they know not him that sent me.

22 If I had not come and spoken unto them, they had not had sin: but now they have no cloke for their sin.

23 He that hateth me hateth my Father also.

24 If I had not done among them the works which none other man did, they had not had sin: but now have they both seen and hated both me and my Father.

25 But *this cometh to pass*, that the word might be fulfilled that is written in their law, They hated me without a cause.

26 But when the Comforter is come, whom I will send unto you from the Father, *even* the Spirit of truth, which proceedeth from the Father, he shall testify of me:

27 And ye also shall bear witness, because ye have been with me from the beginning.

CHAPTER XVI.

THESE things have I spoken unto you, that ye should not be offended.

2 They shall put you out of the synagogues: yea, the time cometh, that whosoever killeth you will think that he doeth God service.

21 அவர்கள் என்னை அனுப்பினவரை அறியாதபடியினால் என்
நாமத்தினிமித்தமே இவைகளையெல்லாம் உங்களுக்குச் செய்
வார்கள்.

22 நான் வந்து அவர்களிடத்தில் பேசாதிருந்தேனானால் அவர்க
ளுக்குப் பாவமிராது; இப்பொழுதோ தங்கள் பாவத்தைக்குறித்துப்
போக்குச்சொல்ல அவர்களுக்கு இடமில்லை.

23 என்னைப் பகைக்கிறவன் என் பிதாவையும் பகைக்கிறான்.

24 வேறொருவரும் செய்யாத கிரியைகளை நான் அவர்களுக்
குள்ளே செய்யாதிருந்தேனானால், அவர்களுக்குப் பாவமிராது; இப்
பொழுது அவர்கள் என்னையும் என் பிதாவையும் கண்டும் பகைத்து
மிருக்கிறார்கள்.

25 முகாந்தரமில்லாமல் என்னைப் பகைத்தார்கள் என்று அவர்க
ளுடைய வேதத்தில் எழுதியிருக்கிற வாக்கியம் நிறைவேறும்படிக்கு
இப்படியாயிற்று.

26 ¶ பிதாவினிடத்திலிருந்து நான் உங்களுக்கு அனுப்பப்போ
கிறவரும் பிதாவினிடத்திலிருந்து புறப்படுகிறவருமாகிய சத்திய
ஆவியான தேற்றரவாளன் வரும்போது, அவர் என்னைக்குறித்துச்
சாட்சிகொடுப்பார்.

27 நீங்களும் ஆதிமுதல் என்னுடனேகூட இருந்தபடியால் எனக்
குச் சாட்சிகளாயிருப்பீர்கள்.

16. அதிகாரம்.

நீங்கள் இடறலடையாதபடிக்கு இவைகளை உங்களுக்குச்
சொன்னேன்.

2 அவர்கள் உங்களை ஜெபஆலயங்களுக்குப் புறம்பாக்குவார்
கள்; மேலும் உங்களைக் கொலைசெய்கிறவன் தான் தேவனுக்குத்
தொண்டுசெய்கிறவனென்று நினைக்குங் காலம் வரும்.

3 And these things will they do unto you, because they have not known the Father, nor me.

4 But these things have I told you, that when the time shall come, ye may remember that I told you of them. And these things I said not unto you at the beginning, because I was with you.

5 But now I go my way to him that sent me; and none of you asketh me, Whither goest thou?

6 But because I have said these things unto you, sorrow hath filled your heart.

7 Nevertheless I tell you the truth; It is expedient for you that I go away: for if I go not away, the Comforter will not come unto you; but if I depart, I will send him unto you.

8 And when he is come, he will reprove the world of sin, and of righteousness, and of judgment:

9 Of sin, because they believe not on me;

10 Of righteousness, because I go to my Father, and ye see me no more;

11 Of judgment, because the prince of this world is judged.

12 I have yet many things to say unto you, but ye cannot bear them now.

3 அவர்கள் பிதாவையும் என்னையும் அறியாதபடியினால் இவை
களை உங்களுக்குச் செய்வார்கள்.

4 அந்தக் காலம் வரும்போது நான் இவைகளை உங்களுக்குச்
சொன்னேனென்று நீங்கள் நினைக்கும்படி இவைகளை உங்களுக்
குச் சொல்லியிருக்கிறேன்; நான் உங்களுடனேகூட இருந்தபடியி
னால் ஆரம்பத்திலே இவைகளை உங்களுக்குச் சொல்லவில்லை.

5 ¶ இப்பொழுது நான் என்னை அனுப்பினவரிடத்திற்குப்
போகிறேன்; எங்கே போகிறீர் என்று உங்களில் ஒருவனும் என்
னைக் கேட்கவில்லை.

6 ஆனாலும் நான் இவைகளை உங்களுக்குச் சொன்னதினால் உங்
கள் இருதயம் துக்கத்தால் நிறைந்திருக்கிறது.

7 ¶ நான் உங்களுக்கு உண்மையைச் சொல்லுகிறேன்; நான்
போகிறது உங்களுக்குப் பிரயோஜனமாயிருக்கும்; நான் போகா
திருந்தால், தேற்றரவாளன் உங்களிடத்தில் வரார்; நான் போவே
னேயாகில் அவரை உங்களிடத்திற்கு அனுப்புவேன்.

8 அவர் வந்து, பாவத்தைக் குறித்தும், நீதியைக்குறித்தும், நியா
யத்தீர்ப்பைக் குறித்தும், உலகத்தைக் கண்டித்து உணர்த்துவார்.

9 அவர்கள் என்னை விசுவாசியாதபடியினாலே பாவத்தைக்
குறித்தும்,

10 நீங்கள் இனி என்னைக் காணாதபடிக்கு நான் என் பிதாவி
னிடத்திற்குப் போகிறபடியினாலே நீதியைக்குறித்தும்,

11 இந்த உலகத்தின் அதிபதி நியாயந்தீர்க்கப்பட்டதினாலே நியா
யத்தீர்ப்பைக்குறித்தும், கண்டித்து உணர்த்துவார்.

12 ¶ இன்னும் அநேகங் காரியங்களை நான் உங்களுக்குச்
சொல்லவேண்டியதாயிருக்கிறது, அவைகளை நீங்கள் இப்பொழுது
தாங்கமாட்டீர்கள்.

13 Howbeit when he, the Spirit of truth, is come, he will guide you into all truth: for he shall not speak of himself; but whatsoever he shall hear, *that* shall he speak: and he will shew you things to come.

14 He shall glorify me: for he shall receive of mine, and shall shew *it* unto you.

15 All things that the Father hath are mine: therefore said I, that he shall take of mine, and shall shew *it* unto you.

16 A little while, and ye shall not see me: and again, a little while, and ye shall see me, because I go to the Father.

17 Then said *some* of his disciples among themselves, What is this that he saith unto us, A little while, and ye shall not see me: and again, a little while, and ye shall see me: and, Because I go to the Father?

18 They said therefore, What is this that he saith, A little while? we cannot tell what he saith.

19 Now Jesus knew that they were desirous to ask him, and said unto them, Do ye enquire among yourselves of that I said, A little while, and ye shall not see me: and again, a little while, and ye shall see me?

13 சத்திய ஆவியாகிய அவர் வரும்போது, சகல சத்தியத்திற்குள்
ளும் உங்களை நடத்துவார்; அவர் தமமுடைய சுயமாய்ப் பேசாமல்,
தாம் கேள்விப்பட்டவைகள் யாவையுஞ் சொல்லி, வரபபோகிற
காரியங்களை உங்களுக்கு அறிவிப்பார்.

14 அவர் என்னுடையதில் எடுத்து உங்களுக்கு அறிவிப்பதினால்
என்னை மகிமைப்படுத்துவார்.

15 பிதாவினுடையவைகள் யாவும் என்னுடையவைகள்; அதி
னாலே அவர் என்னுடையதில் எடுத்து உங்களுக்கு அறிவிப்பார்
என்றேன்.

16 ¶ நான் பிதாவினிடத்திற்குப் போகிறபடியினால் கொஞ்சக்
காலத்திலே என்னைக் காணதிருப்பீர்கள், மறுபடியும் கொஞ்சக்கா
லத்திலே என்னைக் காண்பீர்கள் என்றார்.

17 ¶ அப்பொழுது அவருடைய சீஷரில் சிலர்: நான் பிதாவி
னிடத்திற்குப் போகிறபடியினால், கொஞ்சக்காலத்திலே என்னைக்
காணதிருப்பீர்கள் என்றும், மறுபடியும் கொஞ்சக்காலத்திலே என்
னைக் காண்பீர்கள் என்றும் அவர் நம்முடனே சொல்லுகிறதின் கருத்
தென்ன என்று தங்களுக்குள்ளே பேசிக்கொண்டதுமன்றி:

18 கொஞ்சக்காலம் என்கிறாரே, இதென்ன? அவர் சொல்லு
கிறது இன்னதென்று நமக்கு விளங்கவில்லையே என்றார்கள்.

19 ¶ அதைக்குறித்துத் தம்மிடத்தில் கேட்கும்படி அவர்கள்
விரும்புகிறதை இயேசு அறிந்து, அவர்களை நோக்கி: கொஞ்சக்காலத்
திலே என்னைக் காணதிருப்பீர்கள், மறுபடியும் கொஞ்சக்காலத்திலே
என்னைக் காண்பீர்கள் என்று நான் சொன்னதைக்குறித்து நீங்கள்
உங்களுக்குள்ளே விசாரிக்கிறீர்களோ?

20 Verily, verily, I say unto you, That ye shall weep and lament, but the world shall rejoice: and ye shall be sorrowful, but your sorrow shall be turned into joy.

21 A woman when she is in travail hath sorrow, because her hour is come: but as soon as she is delivered of the child, she remembereth no more the anguish, for joy that a man is born into the world.

22 And ye now therefore have sorrow: but I will see you again, and your heart shall rejoice, and your joy no man taketh from you.

23 And in that day ye shall ask me nothing. Verily, verily, I say unto you, Whatsoever ye shall ask the Father in my name, he will give *it* you.

24 Hitherto have ye asked nothing in my name: ask and ye shall receive, that your joy may be full.

25 These things have I spoken unto you in proverbs: but the time cometh, when I shall no more speak unto you in proverbs, but I shall shew you plainly of the Father.

26 At that day ye shall ask in my name: and I say not unto you, that I will pray the Father for you:

20 மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்: நீங்கள் அழுது புலம்புவீர்கள், உலகமோ சந்தோஷப்படும்; நீங்கள் துக்கப்படுவீர்கள், ஆனாலும் உங்கள் துக்கம் சந்தோஷமாக மாறும்.

21 ஸ்திரீயானவளுக்குப் பிரசவகாலம் வந்திருக்கும்போது அவள் துக்கமடைகிறாள்; பிள்ளை பெற்றவுடனே ஒரு மனுஷன் உலகத்தில் பிறந்தானென்கிற சந்தோஷத்தினால் அப்புறம் உபத்திரவத்தை நினையாள்.

22 அதுபோல நீங்களும் இப்பொழுது துக்கமடைந்திருக்கிறீர்கள். நான் மறுபடியும் உங்களைக் காண்பேன், அப்பொழுது உங்கள் இருதயம் சந்தோஷப்படும், உங்கள் சந்தோஷத்தை ஒருவனும் உங்களிடத்திலிருந்து எடுத்துப்போடமாட்டான்.

23 அந்த நாளிலே நீங்கள் என்னிடத்தில் ஒன்றுங் கேட்கமாட்டீர்கள். மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், நீங்கள் என் நாமத்தினாலே பிதாவினிடத்தில் கேட்டுக்கொள்வதெதுவோ அதை அவர் உங்களுக்குத் தருவார்.

24 இதுவரைக்கும் நீங்கள் என் நாமத்தினாலே ஒன்றும் கேட்கவில்லை; கேளுங்கள், அப்பொழுது உங்கள் சந்தோஷம் நிறைவாயிருக்கும்படி பெற்றுக்கொள்வீர்கள்.

25 ¶ இவைகளை நான் உவமைகளாய் உங்களுடனே பேசினேன்; காலம் வரும், அப்பொழுது நான் உவமைகளாய் உங்களுடனே பேசாமல், பிதாவைக்குறித்து வெளிப்படையாக உங்களுக்கு அறிவிப்பேன்.

26 அந்த நாளில் நீங்கள் என் நாமத்தினாலே வேண்டிக்கொள்வீர்கள். உங்களுக்காகப் பிதாவை நான் கேட்டுக்கொள்வேனென்று உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டியதில்லை.

27 For the Father himself loveth you, because ye have loved me, and have believed that I came out from God.

28 I came forth from the Father, and am come into the world: again, I leave the world, and go to the Father.

29 His disciples said unto him, Lo, now speakest thou plainly, and speakest no proverb.

30 Now are we sure that thou knowest all things, and needest not that any man should ask thee: by this we believe that thou camest forth from God.

31 Jesus answered them, Do ye now believe?

32 Behold, the hour cometh, yea, is now come, that ye shall be scattered, every man to his own, and shall leave me alone: and yet I am not alone, because the Father is with me.

33 These things I have spoken unto you, that in me ye might have peace. In the world ye shall have tribulation: but be of good cheer; I have overcome the world.

CHAPTER XVII.

THESE words spake Jesus, and lifted up his eyes to heaven, and said, Father, the hour is come; glorify thy Son, that thy Son also may glorify thee:

27 நீங்கள் என்னைச் சிநேகித்து, நான் தேவனிடத்திலிருந்து
புறப்பட்டுவந்தேனென்று விசுவாசிக்கிறபடியினால் பிதா தாமே உங்
களைச் சிநேகிக்கிறார்.

28 நான் பிதாவினிடத்திலிருந்து புறப்பட்டு உலகத்திலே வந்
தேன்; மறுபடியும் உலகத்தை விட்டுப் பிதாவினிடத்திற்குப் போகி
றேன் என்றார்.

29 ¶ அவருடைய சீஷர்கள் அவரை நோக்கி: இதோ, இப்பொ
ழுது நீர் உவமையாய்ப் பேசாமல், வெளிப்படையாய்ப் பேசுகிறீர்.

30 நீர் எல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கிறீர் என்றும், ஒருவன்
உம்மை வினவவேண்டுவதில்லையென்றும், இப்பொழுது அறிந்
திருக்கிறோம்; இதினாலே நீர் தேவனிடத்திலிருந்து வந்தீரென்று
விசுவாசிக்கிறோம் என்றார்கள்.

31 ¶ இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: இப்பொழுது நீங்
கள் விசுவாசிக்கிறீர்கள்.

32 இதோ, நீங்கள் சிதறுண்டு, அவனவன் தன்தன் இடத்துக்
குப் போய், என்னைத் தனியே விட்டுவிடுங் காலம் வரும்; அது
இப்பொழுது வந்திருக்கிறது; ஆனாலும் நான் தனித்திரேன், பிதா
என்னுடனேகூட இருக்கிறார்.

33 என்னிடத்தில் உங்களுக்குச் சமாதானம் உண்டாயிருக்கும்
பொருட்டு இவைகளை உங்களுக்குச் சொன்னேன். உலகத்தில்
உங்களுக்கு உபத்திரவம் உண்டு; ஆனாலும் திடன்கொள்ளுங்கள்;
நான் உலகத்தை ஜெயித்தேன் என்றார்.

17. அதிகாரம்.

இயேசு இவைகளைச் சொன்னபின்பு, தம்முடைய கண்களை
வானத்துக்கு ஏறெடுத்து:

2 As thou hast given him power over all flesh, that he
hould give eternal life to as many as thou hast given
im.

3 And this is life eternal, that they might know thee
he only true God, and Jesus Christ, whom thou hast
ent.

4 I have glorified thee on the earth: I have finished
he work which thou gavest me to do.

5 And now, O Father, glorify thou me with thine own
elf with the glory which I had with thee before the world
as.

6 I have manifested thy name unto the men which thou
avest me out of the world: thine they were, and thou
avest them me; and they have kept thy word.

7 Now they have known that all things whatsoever
hou hast given me are of thee.

8 For I have given unto them the words which thou
avest me; and they have received *them*, and have
nown surely that I came out from thee, and they have
elieved that thou didst send me.

9 I pray for them: I pray not for the world, but for
hem which thou hast given me; for they are thine.

2 பிதாவே, வேளை வந்தது, நீர் உம்முடைய குமாரனுக்குத்
தந்தருளின யாவருக்கும் அவர் நித்தியஜீவனைக் கொடுக்கும்பொ
ருட்டு மாம்சமான யாவர்மேலும் நீர் அவருக்கு அதிகாரங்கொடுத்த
படியே, உம்முடைய குமாரன் உம்மை மகிமைப்படுத்தும்படிக்கு
நீர் உம்முடைய குமாரனை மகிமைப்படுத்தும்.

3 ஒன்றான மெய்த்தேவனாகிய உம்மையும் நீர் அனுப்பினவரா
கிய இயேசுகிறிஸ்துவையும் அறிவதே நித்தியஜீவன்.

4 பூமியிலே நான் உம்மை மகிமைப்படுத்தினேன்; நான் செய்யும்
படி நீர் எனக்கு நியமித்த கிரியையைச் செய்து முடித்தேன்.

5 பிதாவே, உலகம் உண்டாகிறதற்குமுன்னே உம்மிடத்தில்
எனக்கு உண்டாயிருந்த மகிமையினாலே இப்பொழுது நீர் என்னை
உம்மிடத்திலே மகிமைப்படுத்தும்.

6 ¶ நீர் உலகத்தில் தெரிந்தெடுத்து எனக்குத் தந்த மனுஷருக்கு
உம்முடைய நாமத்தை வெளிப்படுத்தினேன். அவர்கள் உம்மு
டையவர்களாயிருந்தார்கள், அவர்களை எனக்குத் தந்தீர், அவர்கள்
உம்முடைய வசனத்தைக் கைக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

7 நீர் எனக்குத் தந்தவைகளெல்லாம் உம்மாலே உண்டாயின
வென்று இப்பொழுது அறிந்திருக்கிறார்கள்.

8 நீர் எனக்குக் கொடுத்த வார்த்தைகளை நான் அவர்களுக்குக்
கொடுத்தேன்; அவர்கள் அவைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, நான் உம்
மிடத்திலிருந்து, புறப்பட்டுவந்தேன் என்று நிச்சயமாய் அறிந்து, நீர்
என்னை அனுப்பினீர் என்று விசுவாசித்திருக்கிறார்கள்.

9 நான் அவர்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன், உலகத்துக்
காக வேண்டிக்கொள்ளாமல், நீர் எனக்குத் தந்தவர்களுக்காக வேண்
டிக்கொள்ளுகிறேன்; அவர்கள் உம்முடையவர்களாயிருக்கிறார்களே.

10 And all mine are thine, and thine are mine; and I
am glorified in them.

11 And now I am no more in the world, but these are
in the world, and I come to thee. Holy Father, keep
through thine own name those whom thou hast given me,
that they may be one, as we *are*.

12 While I was with them in the world, I kept them in
thy name: those that thou gavest me I have kept, and
none of them is lost, but the son of perdition; that the
scripture might be fulfilled.

13 And now come I to thee; and these things I speak
in the world, that they might have my joy fulfilled in
themselves.

14 I have given them thy word; and the world hath
hated them, because they are not of the world, even as
I am not of the world.

15 I pray not that thou shouldest take them out of the
world, but that thou shouldest keep them from the evil.

16 They are not of the world, even as I am not of the
world.

17 Sanctify them through thy truth: thy word is
truth.

18 As thou hast sent me into the world, even so have
also sent them into the world.

10 என்னுடையவைகள் யாவும் உம்முடையவைகள், உம்முடை
யவைகள் என்னுடையவைகள்; அவர்களில் நான் மகிமைப்பட்
டிருக்கிறேன்.
11 நான் இனி உலகததிலிரேன், இவர்கள் உலகத்திலிருக்கிறார்
கள்; நான் உம்மிடத்திற்கு வருகிறேன். பரிசுத்த பிதாவே, நீர் எனக்
குத் தந்தவர்கள் நம்மைப்போல ஒன்றாயிருக்கும்படிக்கு, நீர் அவர்
களை உம்முடைய நாமத்தினாலே காத்துக்கொள்ளும்.
12 நான் அவர்களுடனேகூட உலகத்திலிருக்கையில் அவர்களை
உம்முடைய நாமத்தினாலே காத்துக்கொண்டேன்; நீர் எனக்குத்
தந்தவர்களைக் காத்துக்கொண்டுவந்தேன்; வேதவாக்கியம் நிறை
வேறத்தக்கதாக, கேட்டின் மகன் கெட்டுப்போனானேயல்லாமல்,
அவர்களில் ஒருவனும் கெட்டுப்போகவில்லை.
13 இப்பொழுது நான் உம்மிடத்திற்கு வருகிறேன்; அவர்கள்
என் சந்தோஷத்தை நிறைவாய் அடையும்படி உலகத்தில் இருக்
கையில் இவைகளைச் சொல்லுகிறேன்.
14 ¶ நான் உம்முடைய வார்த்தையை அவர்களுக்குக் கொடுத்
தேன்; நான் உலகத்தானல்லாததுபோல அவர்களும் உலகத்தா
ரல்ல; ஆதலால் உலகம் அவர்களைப் பகைத்தது.
15 நீர் அவர்களை உலகத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளும்படி நான்
வேண்டிக்கொள்ளாமல், நீர் அவர்களைத் தீமையினின்று காக்கும்
படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.
16 நான் உலகத்தானல்லாததுபோல, அவர்களும் உலகத்தாரல்ல.

17 உம்முடைய சத்தியத்தினாலே அவர்களைப் பரிசுத்தமாக்கும்;
உம்முடைய வசனமே சத்தியம்.
18 நீர் என்னை உலகத்தில் அனுப்பினதுபோல, நானும் அவர்
களை உலகத்தில் அனுப்புகிறேன்.

19 And for their sakes I sanctify myself, that they also might be sanctified through the truth.

20 Neither pray I for these alone, but for them also which shall believe on me through their word;

21 That they all may be one; as thou, Father, *art* in me, and I in thee, that they also may be one in us: that the world may believe that thou hast sent me.

22 And the glory which thou gavest me I have given them; that they may be one, even as we are one:

23 I in them, and thou in me, that they may be made perfect in one; and that the world may know that thou hast sent me, and hast loved them, as thou hast loved me.

24 Father, I will that they also, whom thou hast given me, be with me where I am; that they may behold my glory, which thou hast given me: for thou lovedst me before the foundation of the world.

25 O righteous Father, the world hath not known thee: but I have known thee, and these have known that thou hast sent me.

26 And I have declared unto them thy name, and will declare *it*: that the love wherewith thou hast loved me may be in them, and I in them.

19 அவர்களும் சத்தியத்தினாலே பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர்களாகும்
படி, அவர்களுக்காக நான் என்னைத்தானே பரிசுத்தமாக்குகிறேன்.
20 ¶ நான் இவர்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளுகிறதுமல்லாமல்,
இவர்களுடைய வார்த்தையினால் என்னை விசுவாசிக்கிறவர்களுக்
காகவும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.
21 அவர்களெல்லாரும் ஒன்றாயிருக்கவும், பிதாவே, நீர் என்னை
அனுப்பினதை உலகம் விசுவாசிக்கிறதற்காக, நீர் என்னிலேயும்
நான் உம்மிலேயும் இருக்கிறதுபோல அவர்களெல்லாரும் நம்மில்
ஒன்றாயிருக்கவும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.
22 நாம் ஒன்றாயிருக்கிறதுபோல அவர்களும் ஒன்றாயிருக்கும்படி,
நீர் எனக்குத் தந்த மகிமையை நான் அவர்களுக்குக் கொடுத்தேன்.
23 ஒருமைப்பாட்டில் அவர்கள் தேறினவர்களாயிருக்கும்படிக்
கும், என்னை நீர் அனுப்பினதையும், நீர் என்னில் அன்பாயிருக்
கிறதுபோல அவர்களிலும் அன்பாயிருக்கிறதையும் உலகம் அறியும்
படிக்கும், நான் அவர்களிலும் நீர் என்னிலும் இருக்கும்படி வேண்
டிக்கொள்ளுகிறேன்.
24 ¶ பிதாவே, உலகத்தோற்றத்துக்குமுன் நீர் என்னில் அன்பா
யிருந்தபடியினால், நீர் எனக்குத் தந்த என்னுடைய மகிமையை நீர்
எனக்குத் தந்தவர்கள் காணும்படியாக, நான் எங்கே இருக்கிறேனோ
அங்கே அவர்களும் என்னுடனேகூட இருக்க விரும்புகிறேன்.
25 நீதியுள்ள பிதாவே, உலகம் உம்மை அறியவில்லை, நான்
உம்மை அறிந்திருக்கிறேன்; நீர் என்னை அனுப்பினதை இவர்களும்
அறிந்திருக்கிறார்கள்.
26 நீர் என்னிடத்தில் வைத்த அன்பு அவர்களிடத்திலிருக்கும்
படிக்கும், நானும், அவர்களிலிருக்கும்படிக்கும், உம்முடைய
நாமத்தை அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தினேன்; இன்னமும் தெரி
யப்படுத்துவேன் என்றார்.

CHAPTER XVIII.

WHEN Jesus had spoken these words, he went forth with his disciples over the brook Cedron, where was a garden, into the which he entered, and his disciples.

2 And Judas also, which betrayed him, knew the place: for Jesus ofttimes resorted thither with his disciples.

3 Judas then, having received a band *of men* and officers from the chief priests and Pharisees, cometh thither with lanterns and torches and weapons.

4 Jesus therefore, knowing all things that should come upon him, went forth, and said unto them, Whom seek ye?

5 They answered him, Jesus of Nazareth. Jesus saith unto them, I am *he*. And Judas also, which betrayed him, stood with them.

6 As soon then as he had said unto them, I am *he* they went backward, and fell to the ground.

7 Then asked he them again, Whom seek ye? And they said, Jesus of Nazareth.

8 Jesus answered, I have told you that I am *he*: if therefore ye seek me, let these go their way:

18. அதிகாரம்.

இயேசு இவைகளைச் சொன்னபின்பு, தம்முடைய சீஷரு
டனேகூட கெதரோன் என்னும் ஆற்றுக்கு அப்புறம்போனார்;
அங்கே ஒரு தோட்டம் இருந்தது, அதிலே அவரும் அவருடைய
சீஷரும் பிரவேசித்தார்கள்.
2 இயேசு தம்முடைய சீஷருடனேகூட அடிக்கடி அங்கே
போயிருந்தபடியினால், அவரைக் காட்டிக்கொடுக்கிற யூதாசும் அந்த
இடத்தை அறிந்திருந்தான்.
3 யூதாஸ் போர்ச்சேவகரின் கூட்டத்தையும் பிரதான ஆசாரியர்
பரிசேயர் என்பவர்களால் அனுப்பப்பட்ட ஊழியக்காரரையும்
கூட்டிக்கொண்டு, பந்தங்களோடும் தீவட்டிகளோடும் ஆயுதங்க
ளோடும் அவ்விடத்திற்கு வந்தான்.
4 ¶ இயேசு தமக்கு நேரிடப்போகிற எல்லாவற்றையும் அறிந்து,
எதிர்கொண்டுபோய், அவர்களை நோக்கி: யாரைத் தேடுகிறீர்கள்
என்றார்.
5 அவருக்கு அவர்கள் பிரதியுத்தரமாக: நசரேயனாகிய இயேசு
வைத் தேடுகிறோம் என்றார்கள். அதற்கு இயேசு: நான்தான் என்றார்.
அவரைக் காட்டிக்கொடுத்த யூதாசும் அவர்களுடனேகூட நின்றான்.
6 நான்தான் என்று அவர் அவர்களிடத்தில் சொன்னவுடனே,
அவர்கள் பின்னிட்டுத் தரையிலே விழுந்தார்கள்.
7 ¶ அவர் மறுபடியும் அவர்களை நோக்கி: யாரைத் தேடுகிறீர்கள்
என்று கேட்டார். அவர்கள்: நசரேயனாகிய இயேசுவைத் தேடுகி
றோம் என்றார்கள்.
8 இயேசு பிரதியுத்தரமாக: நான்தான் என்று உங்களுக்குச்
சொன்னேனே; என்னைத் தேடுகிறதுண்டானால், இவர்களைப் போக
விடுங்கள் என்றார்.

9 That the saying might be fulfilled, which he spake, Of them which thou gavest me have I lost none.

10 Then Simon Peter having a sword drew it, and smote the high priest's servant, and cut off his right ear. The servant's name was Malchus.

11 Then said Jesus unto Peter, Put up thy sword into the sheath: the cup which my Father hath given me, shall I not drink it?

12 Then the band and the captain and officers of the Jews took Jesus, and bound him,

13 And led him away to Annas first; for he was father in law to Caiaphas, which was the high priest that same year.

14 Now Caiaphas was he, which gave counsel to the Jews, that it was expedient that one man should die for the people.

15 ¶ And Simon Peter followed Jesus, and *so did* another disciple: that disciple was known unto the high priest, and went in with Jesus into the palace of the high priest.

16 But Peter stood at the door without. Then went out that other disciple, which was known unto the high priest, and spake unto her that kept the door, and brought in Peter.

9 நீர் எனக்குத் தந்தவர்களில் ஒருவனையும் நான் இழந்துபோக
வில்லையென்று அவர் சொல்லிய வசனம் நிறைவேறத்தக்கதாக
இப்படி நடந்தது.

10 ¶ அப்பொழுது சீமோன் பேதுரு, தன்னிடத்திலிருந்த பட்
டயத்தை உருவி, பிரதான ஆசாரியனுடைய வேலைக்காரனை வலது
காதற வெட்டினான்; அந்த வேலைக்காரனுக்கு மல்குஸ் என்று பெயர்.

11 அப்பொழுது இயேசு பேதுருவை நோக்கி: உன் பட்ட
யத்தை உறையிலே போடு; பிதா எனக்குக் கொடுத்த பாத்திரத்தில்
நான் பானம் பண்ணாதிருப்பேனோ என்றார்.

12 ¶ அப்பொழுது போர்ச்சேவகரும், ஆயிரம் போர்ச்சேவகருக்
குத் தலைவனும், யூதருடைய ஊழியக்காரரும் இயேசுவைப் பிடித்து,
அவரைக் கட்டி,

13 முதலாவது அவரை அன்னா என்பவனிடத்திற்குக் கொண்டு
போனார்கள்; அவன் அந்த வருஷத்துப் பிரதான ஆசாரியனாகிய
காய்பாவுக்கு மாமனாயிருந்தான்.

14 ஜனங்களுக்காக ஒரே மனுஷன் சாகிறது நலமாயிருக்கு
மென்று யூதருக்கு ஆலோசனை சொன்னவன் இந்தக் காய்பாவே.

15 ¶ சீமோன் பேதுருவும் வேறொரு சீஷனும் இயேசுவுக்குப்
பின்சென்றார்கள். அந்தச் சீஷன் பிரதான ஆசாரியனுக்கு அறி
முகமானவனாயிருந்ததினால், இயேசுவுடனேகூடப் பிரதான ஆசா
ரியனுடைய அரமனைக்குள் பிரவேசித்தான்.

16 பேதுரு வாசலருகே வெளியே நின்றான். அப்பொழுது
பிரதான ஆசாரியனுக்கு அறிமுகமானவனாயிருந்த மற்றச் சீஷன்
வெளியே வந்து, வாசல் காக்கிறவர்களுடனே பேசி, பேதுருவை
உள்ளே அழைத்துக்கொண்டு போனான்.

17 Then saith the damsel that kept the door unto Peter, Art not thou also *one* of this man's disciples? He saith, I am not.

18 And the servants and officers stood there, who had made a fire of coals; for it was cold: and they warmed themselves: and Peter stood with them, and warmed himself.

19 ¶ The high priest then asked Jesus of his disciples, and of his doctrine.

20 Jesus answered him, I spake openly to the world; I ever taught in the synagogue, and in the temple, whither the Jews always resort; and in secret have I said nothing.

21 Why askest thou me? ask them which heard me, what I have said unto them: behold, they know what I said.

22 And when he had thus spoken, one of the officers which stood by struck Jesus with the palm of his hand, saying, Answerest thou the high priest so?

23 Jesus answered him, If I have spoken evil, bear witness of the evil: but if well, why smitest thou me?

24 Now Annas had sent him bound unto Caiaphas the high priest.

25 And Simon Peter stood and warmed himself. They said therefore unto him, Art not thou also *one* of his disciples? He denied *it*, and said, I am not.

17 அப்பொழுது வாசல்காக்கிற வேலைக்காரி பேதுருவைநோக்கி:
நீயும் அந்த மனுஷனுடைய சீஷரில் ஒருவனல்லவா என்றாள்.
அவன்: நான் அல்ல என்றான்.
18 குளிர்காலமானபடியினாலே ஊழியக்காரரும் சேவகரும் கரி
நெருப்புண்டாக்கி, நின்று, குளிர்காய்ந்துகொண்டிருந்தார்கள்; அவர்
களுடனேகூடப்பேதுருவும் நின்று குளிர்காய்ந்துகொண்டிருந்தான்.
19 ¶ பிரதான ஆசாரியன் இயேசுவினிடத்தில் அவருடைய
சீஷரைக்குறித்தும் போதகத்தைக்குறித்தும் விசாரித்தான்.
20 இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: நான் வெளியரங்க
மாய் உலகத்துடனே பேசினேன்; ஜெப ஆலயங்களிலேயும் யூதர்க
ளெல்லாரும் கூடிவருகிற தேவாலயத்திலேயும் எப்பொழுதும் உப
தேசித்தேன்; அந்தரங்கத்திலே நான் ஒன்றும் பேசவில்லை.
21 நீர் என்னிடத்தில் விசாரிக்கவேண்டியதென்ன? நான் சொன்
னவைகளைக் கேட்டவர்களிடத்தில் விசாரியும்; நான் பேசினவை
களை அவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்களே என்றார்.
22 இப்படி அவர் சொன்னபொழுது, சமீபத்தில் நின்ற சேவ
கரில் ஒருவன்: பிரதான ஆசாரியனுக்கு இப்படியா உத்தரவு
சொல்லுகிறது என்று, இயேசுவை ஒரு அறை அறைந்தான்.
23 இயேசு அவனை நோக்கி: நான் தகாதவிதமாய்ப் பேசினதுண்
டானால், தகாததை யொப்புவி; நான் தகுதியாய்ப் பேசினேனேயா
கில், என்னை ஏன் அடிக்கிறாய் என்றார்.
24 பின்பு அன்னா என்பவன் பிரதான ஆசாரியனாகிய காய்பாவி
னிடத்திற்கு அவரைக் கட்டுண்டவராக அனுப்பினான்.
25 ¶ சீமோன்பேதுரு நின்று குளிர்காய்ந்துகொண்டிருந்தான்.
அப்பொழுது சிலர் அவனை நோக்கி: நீயும் அவனுடைய சீஷரில்
ஒருவனல்லவா என்றார்கள். அவன்: நான் அல்ல என்று மறுதலித்
தான்.

26 One of the servants of the high priest, being *his* kinsman whose ear Peter cut off, saith, Did not I see thee in the garden with him?

27 Peter then denied again: and immediately the cock crew.

28 ¶ Then led they Jesus from Caiaphas unto the hall of judgment: and it was early; and they themselves went not into the judgment hall, lest they should be defiled; but that they might eat the passover.

29 Pilate then went out unto them, and said, What accusation bring ye against this man?

30 They answered and said unto him, If he were not a malefactor, we would not have delivered him up unto thee.

31 Then said Pilate unto them, Take ye him, and judge him according to your law. The Jews therefore said unto him, It is not lawful for us to put any man to death:

32 That the saying of Jesus might be fulfilled, which he spake, signifying what death he should die.

33 Then Pilate entered into the judgment hall again, and called Jesus, and said unto him, Art thou the King of the Jews?

26 பிரதான ஆசாரியனுடைய வேலைக்காரரில் பேதுரு காதற
வெட்டினவனுக்கு இனத்தானாகிய ஒருவன் அவனை நோக்கி: நான்
உன்னை அவனுடனேகூடத் தோட்டத்திலே காணவில்லையா என்
றான்.

27 அப்பொழுது பேதுரு மறுபடியும் மறுதலித்தான்; உடனே
சேவல் கூவிற்று.

28 ¶ அவர்கள் காய்பாவினிடத்திலிருந்து இயேசுவைத் தேசாதி
பதியின் அரமனைக்குக் கொண்டுபோனார்கள்; அப்பொழுது விடியற்
காலமாயிருந்தது. தீட்டுப்படாமல் பஸ்காவைப் புசிக்கத்தக்கதாக,
அவர்கள் தேசாதிபதியின் அரமனைக்குள் பிரவேசியாதிருந்தார்கள்.

29 ¶ ஆதலால் பிலாத்து அவர்களிடத்தில் வெளியே வந்து:
இந்த மனுஷன்மேல் என்ன குற்றஞ் சாட்டுகிறீர்கள் என்றான்.

30 அவர்கள் அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: இவன் குற்றவாளியா
யிராவிட்டால், இவனை உம்மிடத்தில் ஒப்புக்கொடுக்கமாட்டோம்
என்றார்கள்.

31 அப்பொழுது பிலாத்து அவர்களை நோக்கி: இவனை நீங்களே
கொண்டுபோய், உங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி நியாயந்தீருங்
கள் என்றான். அதற்கு யூதர்கள்: ஒருவனையும் மரண ஆக்கினை
செய்ய எங்களுக்கு அதிகாரமில்லை என்றார்கள்.

32 தாம் இன்னவிதமான மரணமாய் மரிக்கப்போகிறாரென்ப
தைக்குறித்து இயேசு குறிப்பாய்ச் சொல்லியிருந்த வார்த்தை நிறை
வேறத்தக்கதாக இப்படிச் சொன்னார்கள்.

33 ¶ அப்பொழுது பிலாத்து மறுபடியும் அரமனைக்குள் பிரவே
சித்து, இயேசுவை அழைத்து: நீ யூதருடைய ராஜாவா என்று கேட்
டான்.

34 Jesus answered him, Sayest thou this thing of thyself, or did others tell it thee of me?

35 Pilate answered, Am I a Jew? Thine own nation and the chief priests have delivered thee unto me: what hast thou done?

36 Jesus answered, My kingdom is not of this world: if my kingdom were of this world, then would my servants fight, that I should not be delivered to the Jews: but now is my kingdom not from hence.

37 Pilate therefore said unto him, Art thou a king then? Jesus answered, Thou sayest that I am a king. To this end was I born, and for this cause came I into the world, that I should bear witness unto the truth. Every one that is of the truth heareth my voice.

38 Pilate saith unto him, What is truth? And when he had said this, he went out again unto the Jews, and saith unto them, I find in him no fault *at all.*

39 But ye have a custom, that I should release unto you one at the passover: will ye therefore that I release unto you the King of the Jews?

40 Then cried they all again, saying, Not this man, but Barabbas. Now Barabbas was a robber.

34 இயேசு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: நீராய் இப்படிச் சொல்
லுகிறீரோ? அல்லது மற்றவர்கள் என்னைக்குறித்து இப்படி உமக்
குச் சொன்னார்களோ என்றார்.

35 பிலாத்து பிரதியுத்தரமாக: நான் யூதனா? உன் ஜனங்களும்
பிரதான ஆசாரியரும் உன்னை என்னிடத்தில் ஒப்புக்கொடுத்தார்
கள், நீ என்ன செய்தாய் என்றான்.

36 ¶ இயேசு பிரதியுத்தரமாக: என் ராஜ்யம் இவ்வுலகத்திற்குரிய
தல்ல, என் ராஜ்யம் இவ்வுலகத்திற்குரியதானால் நான் யூதரிடத்தில்
ஒப்புக்கொடுக்கப்படாதபடிக்கு என் ஊழியக்காரர் போராடியிருப்
பார்களே; இப்படியிருக்க என் ராஜ்யம் இவ்விடத்திற்குரியதல்ல
என்றார்.

37 ¶ அப்பொழுது பிலாத்து அவரை நோக்கி: அப்படியானால்
நீ ராஜாவோ என்றான். இயேசு பிரதியுத்தரமாக: நீர் சொல்லுகிற
படி நான் ராஜாதான்; சத்தியத்தைக்குறித்துச் சாட்சிகொடுக்க நான்
பிறந்தேன், இதற்காகவே இந்த உலகத்தில் வந்தேன்; சத்தியவான்
எவனும் என் சத்தம் கேட்கிறான் என்றார்.

38 ¶ அதற்குப் பிலாத்து: சத்தியமாவது என்ன என்றான். மறு
படியும் அவன் யூதர்களிடத்தில் வெளியே வந்து: நான் அவனிடத்
தில் ஒரு குற்றமும் காணேன்.

39 பஸ்காபண்டிகையில் நான் உங்களுக்கு ஒருவனை விடுதலை
பண்ணுகிற வழக்கமுண்டே; ஆகையால் யூதருடைய ராஜாவை
நான் உங்களுக்காக விடுதலைபண்ண உங்களுக்கு மனதுண்டா என்
றான்.

40 அப்பொழுது: அவர்களெல்லாரும் இவனையல்ல, பரபாசை
விடுதலை பண்ணவேண்டும் என்று மறுபடியும் சத்தமிட்டார்கள்;
அந்தப் பரபாஸ் என்பவன் கள்ளனாயிருந்தான்.

CHAPTER XIX.

THEN Pilate therefore took Jesus, and scourged *him.*

2 And the soldiers platted a crown of thorns, and put *it* on his head, and they put on him a purple robe,

3 And said, Hail, King of the Jews! and they smote him with their hands.

4 Pilate therefore went forth again, and saith unto them, Behold, I bring him forth to you, that ye may know that I find no fault in him.

5 Then came Jesus forth, wearing the crown of thorns, and the purple robe. And *Pilate* saith unto them, Behold the man!

6 When the chief priests therefore and officers saw him, they cried out, saying, Crucify *him,* crucify *him.* Pilate saith unto them, Take ye him, and crucify *him:* for I find no fault in him.

7 The Jews answered him, We have a law, and by our law he ought to die, because he made himself the Son of God.

8 ¶ When Pilate therefore heard that saying, he was the more afraid;

19. அதிகாரம்.

அப்பொழுது பிலாத்து இயேசுவைப் பிடித்து வாரினால் அடிப்
பித்தான்.

2 போர்ச்சேவகர் முள்ளுகளினால் ஒரு முடியைப் பின்னி அவர்
சிரசின்மேல் வைத்து, சிவப்பான ஒரு அங்கியை அவருக்கு உடுத்தி:

3 யூதருடைய ராஜாவே, வாழ்க என்று சொல்லி, அவரைக் கையி
னால் அடித்தார்கள்.

4 ¶ பிலாத்து மறுபடியும் வெளியே வந்து: நான் இவனிடத்
தில் ஒரு குற்றமும் காணேன் என்று நீங்கள் அறியும்படிக்கு, இதோ,
உங்களிடத்தில் இவனை வெளியே கொண்டுவருகிறேன் என்றான்.

5 இயேசு, முள்முடியும் சிவப்பங்கியும் தரித்தவராய், வெளியே
வந்தார். அப்பொழுது பிலாத்து அவர்களை நோக்கி: இதோ, இந்த
மனுஷன் என்றான்.

6 ¶ பிரதான ஆசாரியரும் சேவகரும் அவரைக் கண்டபோது:
சிலுவையில் அறையும் சிலுவையில் அறையும் என்று சத்தமிட்டார்
கள். அதற்குப் பிலாத்து: நீங்களே இவனைக் கொண்டுபோய்ச்
சிலுவையில் அறையுங்கள், நான் இவனிடத்தில் ஒரு குற்றமும்
காணேன் என்றான்.

7 யூதர்கள் அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: எங்களுக்கு ஒரு நியா
யப்பிரமாணமுண்டு, இவன் தன்னை தேவனுடைய குமாரனென்று
சொன்னபடியினால், அந்த நியாயப்பிரமாணத்தின்படியே, இவன்
சாகவேண்டும் என்றார்கள்.

8 ¶ பிலாத்து இந்த வார்த்தையைக் கேட்டபொழுது அதிக
மாய்ப் பயந்து,

9 And went again into the judgment hall, and saith unto Jesus, Whence art thou? But Jesus gave him no answer.

10 Then saith Pilate unto him, Speakest thou not unto me? knowest thou not that I have power to crucify thee, and have power to release thee?

11 Jesus answered, Thou couldest have no power *at all* against me, except it were given thee from above: therefore he that delivered me unto thee hath the greater sin.

12 And from thenceforth Pilate sought to release him: but the Jews cried out, saying, If thou let this man go, thou art not Cæsar's friend: whosoever maketh himself a king speaketh against Cæsar.

13 ¶ When Pilate therefore heard that saying, he brought Jesus forth, and sat down in the judgment seat in a place that is called the Pavement, but in the Hebrew, Gabbatha.

14 And it was the preparation of the passover, and about the sixth hour: and he saith unto the Jews, Behold your King!

15 But they cried out, Away with *him*, away with *him* crucify him. Pilate saith unto them, Shall I crucify your King? The chief priests answered, We have no king but Cæsar.

9 மறுபடியும் அரமனைக்குள்ளே போய், இயேசுவை நோக்கி:
நீ எங்கேயிருந்து வந்தவன் என்றான். அதற்கு இயேசு மாறுத்தரம்
ஒன்றும் சொல்லவில்லை.
10 ¶ அப்பொழுது பிலாத்து: நீ என்னோடே பேசுகிறதில்லையா?
உன்னைச் சிலுவையில் அறைய எனக்கு அதிகாரம் உண்டென்றும்,
உன்னை விடுதலைபண்ண எனக்கு அதிகாரம் உண்டென்றும் உனக்
குத் தெரியாதா என்றான்.
11 இயேசு பிரதியுத்தரமாக: பரத்திலிருந்து உமக்குக் கொடுக்கப்
படாதிருந்தால், என்மேல் உமக்கு ஒரு அதிகாரமுமிராது; ஆனபடி
யினாலே என்னை உம்மிடத்தில் ஒப்புக்கொடுத்தவனுக்கு அதிக பாவ
முண்டு என்றார்.
12 ¶ அதுமுதல் பிலாத்து அவரை விடுதலைபண்ண வகைதேடி
னான். யூதர்கள் அவனை நோக்கி: இவனை விடுதலைபண்ணினால் நீ
இராயனுக்குச் சிநேகிதனல்ல; தன்னை ராஜா என்கிறவன் எவனோ
அவன் இராயனுக்கு விரோதி என்று சத்தமிட்டார்கள்.
13 ¶ பிலாத்து இந்த வார்த்தையைக் கேட்டபொழுது, இயே
சுவை வெளியே அழைத்துவந்து, தளவரிசைப்படுத்தின மேடை
என்றும், எபிரெயு பாஷையிலே கபத்தா என்றும் சொல்லப்பட்ட
இடத்திலே, நியாயாசனத்தின்மேல் உட்கார்ந்தான்.
14 அந்த நாள் பஸ்காவுக்கு ஆயத்தநாளும், ஏறக்குறைய ஆறு
மணி நேரமுமாயிருந்தது; அப்பொழுது அவன் யூதர்களை நோக்கி:
இதோ, உங்கள் ராஜா என்றான்.
15 அவர்கள்: இவனை அகற்றும் அகற்றும், சிலுவையில் அறை
யும் என்று சத்தமிட்டார்கள். அதற்குப் பிலாத்து: உங்கள் ராஜாவை
நான் சிலுவையில் அறையலாமா என்றான். பிரதான ஆசாரியர் பிர
தியுத்தரமாக: ராயனேயல்லாமல் எங்களுக்கு வேறே ராஜா இல்லை
யென்றார்கள்.

16 Then delivered he him therefore unto them to be crucified. And they took Jesus, and led *him* away.

17 And he bearing his cross went forth into a place called *the place* of a skull, which is called in the Hebrew Golgotha:

18 Where they crucified him, and two other with him, on either side one, and Jesus in the midst.

19 ¶ And Pilate wrote a title, and put *it* on the cross. And the writing was, JESUS OF NAZARETH THE KING OF THE JEWS.

20 This title then read many of the Jews: for the place where Jesus was crucified was nigh to the city: and it was written in Hebrew, *and* Greek, *and* Latin.

21 Then said the chief priests of the Jews to Pilate, Write not, The King of the Jews; but that he said, I am King of the Jews.

22 Pilate answered, What I have written I have written.

23 ¶ Then the soldiers, when they had crucified Jesus, took his garments, and made four parts, to every soldier a part; and also *his* coat: now the coat was without seam, woven from the top throughout.

16 அப்பொழுது அவனைச் சிலுவையில் அறையும்படிக்கு அவர்
களிடத்தில் ஒப்புக்கொடுத்தான். அவர்கள் இயேசுவைப் பிடித்துக்
கொண்டுபோனார்கள்.

17 ¶ அவர் தம்முடைய சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு, எபி
ரெயு பாஷையிலே கொல்கொதா என்று சொல்லப்படும் கபாலஸ்த
லம் என்கிற இடத்திற்குப் புறப்பட்டுப்போனார்.

18 அங்கே அவனைச் சிலுவையில் அறைந்தார்கள்; அவரோடே
கூட வேறிரண்டுபேரை இரண்டு பக்கங்களிலும் இயேசுவை நடுவி
லுமாகச் சிலுவைகளில் அறைந்தார்கள்.

19 ¶ பிலாத்து ஒரு மேல்விலாசத்தை எழுதி, சிலுவையின்
மேல் போடுவித்தான். அதில் **நசரேயனாகிய இயேசு யூதருடைய
ராஜா** என்று எழுதியிருந்தது.

20 இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்ட இடம் நகரத்துக்குச்
சமீபமாயிருந்தபடியினால், யூதரில் அநேகர் அந்த மேல்விலாசத்தை
வாசித்தார்கள்; அது எபிரெயு கிரேக்கு லத்தீன் பாஷைகளில் எழுதி
யிருந்தது.

21 அப்பொழுது யூதருடைய பிரதான ஆசாரியர் பிலாத்துவை
நோக்கி: யூதருடைய ராஜா என்று நீர் எழுதாமல், தான் யூதருடைய
ராஜா என்று அவன் சொன்னதாக எழுதும் என்றார்கள்.

22 பிலாத்து பிரதியுத்தரமாக: நான் எழுதினது எழுதினதே
என்றான்.

23 ¶ போர்ச்சேவகர் இயேசுவைச் சிலுவையில் அறைந்தபின்பு,
அவருடைய வஸ்திரங்களை எடுத்து, ஒவ்வொரு சேவகனுக்கு ஒவ்
வொரு பங்காக நாலுபங்காக்கினார்கள்; அங்கியையும் எடுத்தார்கள்,
அந்த அங்கி தையலில்லாமல் மேலே தொடங்கி முழுவதும் நெய்
யப்பட்டதாயிருந்தது.

24 They said therefore among themselves, Let us not rend it, but cast lots for it, whose it shall be: that the scripture might be fulfilled, which saith, They parted my raiment among them, and for my vesture they did cast lots. These things therefore the soldiers did.

25 ¶ Now there stood by the cross of Jesus his mother, and his mother's sister, Mary the *wife* of Cleophas, and Mary Magdalene.

26 When Jesus therefore saw his mother, and the disciple standing by, whom he loved, he saith unto his mother, Woman, behold thy son!

27 Then saith he to the disciple, Behold thy mother! And from that hour that disciple took her unto his own *home*.

28 ¶ After this, Jesus knowing that all things were now accomplished, that the scripture might be fulfilled, saith, I thirst.

29 Now there was set a vessel full of vinegar: and they filled a spunge with vinegar, and put *it* upon hyssop and put *it* to his mouth.

30 When Jesus therefore had received the vinegar, he said, It is finished: and he bowed his head, and gave up the ghost.

24 அவர்கள்: இதை நாம் கிழியாமல், யாருக்கு வருமோ என்று இதைக்குறித்துச் சீட்டுப்போடுவோம் என்று ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள். என் வஸ்திரங்களைத் தங்களுக்குள்ளே பங்கிட்டு, என் உடையின்மேல் சீட்டுப்போட்டார்கள் என்கிற வேதவாக்கியம் நிறைவேறத்தக்கதாகப் போர்ச்சேவகர் இப்படிச் செய்தார்கள்.

25 ¶ இயேசுவின் சிலுவையினருகே அவருடைய தாயும், அவருடைய தாயின் சகோதரி கிலெயோப்பா மரியாளும், மகதலேனா மரியாளும் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள்.

26 அப்பொழுது இயேசு தம்முடைய தாயையும் அருகே நின்ற தமக்கு அன்பாயிருந்த சீஷனையும் கண்டு, தம்முடைய தாயை நோக்கி: ஸ்திரீயே, அதோ, உன் மகன் என்றார்.

27 பின்பு அந்தச் சீஷனை நோக்கி: அதோ, உன் தாய் என்றார். அந்நேரமுதல் அந்தச் சீஷன் அவளைத் தன்னிடமாய் ஏற்றுக் கொண்டான்.

28 ¶ அதன்பின்பு, எல்லாம் முடிந்தது என்று இயேசு அறிந்து, வேதவாக்கியம் நிறைவேறத்தக்கதாக: தாகமாயிருக்கிறேன் என்றார்.

29 காடி நிறைந்த பாத்திரம் அங்கே வைக்கப்பட்டிருந்தது; அவர்கள் கடற்காளானைக் காடியிலே தோய்த்து, ஈசோப்புத்தண்டில் மாட்டி, அவர் வாயினிடத்தில் நீட்டிக் கொடுத்தார்கள்.

30 இயேசு காடியை வாங்கினபின்பு, முடிந்தது என்று சொல்லி, தலையைச் சாய்த்து, ஆவியை ஒப்புக்கொடுத்தார்.

31 The Jews therefore, because it was the preparation, that the bodies should not remain upon the cross on the sabbath day, (for that sabbath day was an high day,) besought Pilate that their legs might be broken, and *that* they might be taken away.

32 Then came the soldiers, and brake the legs of the first, and of the other which was crucified with him.

33 But when they came to Jesus, and saw that he was dead already, they brake not his legs:

34 But one of the soldiers with a spear pierced his side, and forthwith came there out blood and water.

35 And he that saw *it* bare record, and his record is true: and he knoweth that he saith true, that ye might believe.

36 For these things were done, that the scripture should be fulfilled, A bone of him shall not be broken.

37 And again another scripture saith, They shall look on him whom they pierced.

38 ¶ And after this Joseph of Arimathæa, being a disciple of Jesus, but secretly for fear of the Jews, besought Pilate that he might take away the body of Jesus: and Pilate gave *him* leave. He came therefore, and took the body of Jesus.

31 ¶ அந்த நாள் பெரிய ஓய்வுநாளுக்கு ஆயத்தநாளாயிருந்தபடி
யினால், உடல்கள் அந்த ஓய்வுநாளிலே சிலுவைகளில் இராதப
டிக்கு, யூதர்கள் பிலாத்துவினிடத்தில் போய், அவர்களுடைய
காலெலும்புகளை முறிக்கும்படிக்கும், உடல்களை எடுத்துப்போடும்
படிக்கும் உத்தரவு கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

32 அந்தப்படி போர்ச்சேவகர் வந்து, அவருடனேகூடச் சிலு
வையில் அறையப்பட்ட முந்தினவனுடைய காலெலும்புகளையும்
மற்றவனுடைய காலெலும்புகளையும் முறித்தார்கள்.

33 அவர்கள் இயேசுவினிடத்தில் வந்து, அவர் மரித்திருக்கிற
தைக் கண்டு, அவருடைய காலெலும்புகளை முறிக்கவில்லை.

34 ஆகிலும் போர்ச்சேவகரில் ஒருவன் ஈட்டியினாலே அவரு
டைய விலாவில் குத்தினான்; உடனே இரத்தமும் தண்ணீரும் புறப்
பட்டது.

35 ¶ அதைக் கண்டவன் சாட்சிகொடுக்கிறான், அவனுடைய
சாட்சி மெய்யாயிருக்கிறது; நீங்கள் விசுவாசிக்கும்படி, தான் சொல்
லுகிறது மெய்யென்று அவன் அறிந்திருக்கிறான்.

36 அவருடைய எலும்புகளில் ஒன்றும் முறிக்கப்படுவதில்லை
என்கிற வேதவாக்கியம் நிறைவேறும்படி இவைகள் நடந்தது.

37 அல்லாமலும் தாங்கள் குத்தினவரை நோக்கிப் பார்ப்பார்கள்
என்று வேறொரு வேதவாக்கியம் சொல்லுகிறது.

38 ¶ இவைகளுக்குப் பின்பு அரிமத்தியா ஊரானும், யூதருக்
குப் பயந்ததினால் இயேசுவுக்கு அந்தரங்க சீஷனுமாகிய யோசேப்பு
இயேசுவின் சரீரத்தை எடுத்துக்கொண்டுபோகும்படி பிலாத்துவி
னிடத்தில் உத்தரவு கேட்டான்; பிலாத்து உத்தரவு கொடுத்தான்.
ஆகையால் அவன் வந்து, இயேசுவின் சரீரத்தை எடுத்துக்கொண்டு
போனான்.

39 And there came also Nicodemus, which at the first
came to Jesus by night, and brought a mixture of myrrh
and aloes, about an hundred pound *weight*.

40 Then took they the body of Jesus, and wound it ir
linen clothes with the spices, as the manner of the Jew
is to bury.

41 Now in the place where he was crucified there wa
a garden; and in the garden a new sepulchre, wherein
was never man yet laid.

42 There laid they Jesus therefore because of the Jew:
preparation *day*; for the sepulchre was nigh at hand.

CHAPTER XX.

THE first *day* of the week cometh Mary Magdalene
early, when it was yet dark, unto the sepulchre
and seeth the stone taken away from the sepulchre.

2 Then she runneth, and cometh to Simon Peter, anc
to the other disciple, whom Jesus loved, and saith unt
them, They have taken away the Lord out of the sepul
chre, and we know not where they have laid him.

3 Peter therefore went forth, and that other disciple
and came to the sepulchre.

4 So they ran both together: and the other disciple
did outrun Peter, and came first to the sepulchre.

5 And he stooping down, *and looking in*, saw the liner
clothes lying; yet went he not in.

39 ஆரம்பத்திலே ஒரு இராத்திரியில் இயேசுவினிடத்தில் வந்திருந்த நிக்கொதேமு என்பவன் வெள்ளைப்போளமும் கரியபோளமும் கலந்து ஏறக்குறைய நூறு இராத்தல் கொண்டுவந்தான்.

40 அவர்கள் இயேசுவின் சரீரத்தை எடுத்து, யூதர்கள் அடக்கம்பண்ணும் முறைமையின்படியே அதைச் சுகந்தவர்க்கங்களுடனே சீலைகளில் சுற்றிக் கட்டினார்கள்.

41 ¶ அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்ட இடத்தில் ஒருதோட்டமும், அந்தத் தோட்டத்தில் ஒருக்காலும் ஒருவனும் வைக்கப்படாத ஒரு புதிய கல்லறையும் இருந்தது.

42 யூதருடைய ஆயத்தநாளானபடியினாலும், அந்தக் கல்லறை சமீபமாயிருந்தபடியினாலும், அவ்விடத்திலே இயேசுவை வைத்தார்கள்.

20. அதிகாரம்.

வாரத்தின் முதல்நாள் காலையில், அதிக இருட்டோடே, மகதலேனா மரியாள் கல்லறையினிடத்திற்கு வந்து கல்லறையை அடைத்திருந்த கல் எடுத்துப்போட்டிருக்கக் கண்டாள்.

2 உடனே அவள் ஓடி, சீமோன் பேதுருவினிடத்திலும் இயேசுவுக்கு அன்பாயிருந்த மற்றச் சீஷனிடத்திலும் போய்: கர்த்தரைக் கல்லறையிலிருந்து எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள், அவரை வைத்த இடம் எங்களுக்குத் தெரியவில்லை என்றாள்.

3 ¶ அப்பொழுது பேதுருவும் மற்றச் சீஷனும் கல்லறையினிடத்திற்குப் போகும்படி புறப்பட்டு, இருவரும் ஒருமித்து ஓடினார்கள்.

4 பேதுருவைப் பார்க்கிலும் மற்றச் சீஷன் துரிதமாயோடி, முந்திக் கல்லறையினிடத்தில் வந்து;

5 அதற்குள்ளே குனிந்துபார்த்து, சீலைகள் கிடக்கிறதைக் கண்டான்; ஆனாலும் அவன் உள்ளே போகவில்லை.

6 Then cometh Simon Peter following him, and wen
into the sepulchre, and seeth the linen clothes lie,

7 And the napkin, that was about his head, not lyin
with the linen clothes, but wrapped together in a place b
itself.

8 Then went in also that other disciple, which cam
first to the sepulchre, and he saw, and believed.

9 For as yet they knew not the scripture, that he mus
rise again from the dead.

10 Then the disciples went away again unto their ow
home.

11 ¶ But Mary stood without at the sepulchre weeping
and as she wept, she stooped down, *and looked* into th
sepulchre,

12 And seeth two angels in white sitting, the one a
the head, and the other at the feet, where the body o
Jesus had lain.

13 And they say unto her, Woman, why weepest thou
She saith unto them, Because they have taken away m
Lord, and I know not where they have laid him.

14 And when she had thus said, she turned herse
back, and saw Jesus standing, and knew not that it wa
Jesus.

6 சீமோன்பேதுரு அவனுக்குப பின்னே வந்து, கல்லறைக்
ள்ளே பிரவேசித்து,

7 சீலைகள் கிடக்கிறதையும், அவருடைய தலையில் சுற்றியிருந்த
லை மற்றச் சீலைகளுடனே வைத்திராமல் தனியே ஒரு இடத்தி
ல சுருட்டிவைத்திருக்கிறதையும் கண்டான்.

8 முந்திக் கல்லறையினிடத்திற்கு வந்த மற்றச் சீஷனும் அப்
பாழுது உள்ளே பிரவேசித்து, கண்டு விசுவாசித்தான்.

9 அவர் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருக்கவேண்டும் என்கிற
தவாக்கியத்தை அவர்கள் இன்னும் அறியாதிருந்தார்கள்.

10 பின்பு அந்தச் சீஷர்கள் தங்களுடைய இடத்திற்குத் திரும்
ப்போனார்கள்.

11 ¶ மரியாள் கல்லறையினருகே வெளியே நின்று அழுதுகொண்
ருந்தாள்; அப்படி அழுதுகொண்டிருக்கையில் அவள் குனிந்து
லறைக்குள்ளே பார்த்து,

12 இயேசுவின் சரீரம் வைக்கப்பட்டிருந்த இடத்திலே வெள்
டை தரித்தவர்களாய் இரண்டு தூதர்கள், தலைமாட்டில் ஒருவனும்
ல்மாட்டில் ஒருவனுமாக, உட்கார்ந்திருக்கிறதைக் கண்டாள்.

13 அவர்கள் அவளை நோக்கி: ஸ்திரீயே, ஏன் அழுகிறாய்
ன்றார்கள். அதற்கு அவள்: என் ஆண்டவரை எடுத்துக்கொண்டு
பாய்விட்டார்கள், அவரை வைத்த இடம் எனக்குத் தெரியவில்லை
ன்றாள்.

14 இவைகளைச் சொல்லிப் பின்பு ... றாள், இயேசு நிற்கிற
தக் கண்டாள்; ஆனாலும் அவ ... பின்று அறியாதிருந்
ாள்.

15 Jesus saith unto her, Woman, why weepest thou
whom seekest thou? She, supposing him to be the ga
dener, saith unto him, Sir, if thou have borne him henc
tell me where thou hast laid him, and I will take hi
away.

16 Jesus saith unto her, Mary. She turned herself, an
saith unto him, Rabboni; which is to say, Master.

17 Jesus saith unto her, Touch me not; for I am no
yet ascended to my Father: but go to my brethren, an
say unto them, I ascend unto my Father, and you
Father; and *to* my God, and your God.

18 Mary Magdalene came and told the disciples t
she had seen the Lord, and *that* he had spoken th
things unto her.

19 ¶ Then the same day at evening, being the first
of the week, when the doors were shut where the discip
were assembled for fear of the Jews, came Jesus
stood in the midst, and saith unto them, Peace *be* u
you.

20 And when he had so said, he shewed unto them
hands and his side. Then were the disciples glad, w
they saw the Lord.

21 Then sai[illegible] [illegible]sus to them again, Peace *be* unto y
as *my* Father [illegible] [illegible] me, even so send I you.

15 ¶ இயேசு அவளைப் பார்த்து: ஸ்திரீயே, ஏன் அழுகிறாய், யாரைத் தேடுகிறாய் என்றார். அவள், அவரைத் தோட்டக்காரனென்று எண்ணி: ஐயா, நீர் அவரை எடுத்துக்கொண்டு போனதுண்டானால், அவரை வைத்த இடத்தை எனக்குச் சொல்லும், நான் போய் அவரை எடுத்துக்கொள்ளுவேன் என்றாள்.

16 இயேசு அவளை நோக்கி: மரியாளே என்றார் அவள் திரும்பிப் பார்த்து: ரபூனி என்றாள்; அதற்குப் போதகரே என்று அர்த்தமாம்.

17 இயேசு அவளை நோக்கி: என்னைத் தொடாதே, நான் இன்னும் என் பிதாவினிடத்திற்கு ஏறிப்போகவில்லை; நீ என் சகோதரரிடத்திற்குப் போய், நான் என் பிதாவினிடத்திற்கும் உங்கள் பிதாவினிடத்திற்கும், என் தேவனிடத்திற்கும் உங்கள் தேவனிடத்திற்கும் ஏறிப்போகிறேன் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லு என்றார்.

18 ¶ மகதலேனா மரியாள் போய், தான் கர்த்தரைக் கண்டதையும் அவர் தன்னுடனே சொன்னவைகளையும் சீஷருக்கு அறிவித்தாள்.

19 ¶ வாரத்தின் முதல்நாளாகிய அன்றையத்தினம் சாயங்கால வேளையிலே, சீஷர்கள் கூடியிருந்த இடத்தில், யூதர்களுக்குப் பயந்ததினால் கதவுகள் பூட்டியிருக்கையில், இயேசு வந்து நடுவே நின்று: உங்களுக்குச் சமாதானம் என்றார்.

20 அவர் இப்படிச் சொல்லித் தம்முடைய கைகளையும் விலாவையும் அவர்களுக்குக் காண்பித்தார். சீஷர்கள் கர்த்தரைக் கண்டு சந்தோஷப்பட்டார்கள்.

¶ இயேசு மறுபடியும் அவர்களை நோக்கி: உங்களுக்குச் [illegible]தானமுண்டாவதாக; பிதா என்னை அனுப்பினதுபோல நானும் உங்களை அனுப்புகிறேன் என்று சொல்லி,

22 And when he had said this, he breathed on *them*,
and saith unto them, Receive ye the Holy Ghost:

23 Whose soever sins ye remit, they are remitted
unto them; *and* whose soever *sins* ye retain, they are
retained.

24 ¶ But Thomas, one of the twelve, called Didymus,
was not with them when Jesus came.

25 The other disciples therefore said unto him, We
have seen the Lord. But he said unto them, Except I
shall see in his hands the print of the nails, and put my
finger into the print of the nails, and thrust my hand into
his side, I will not believe.

26 ¶ And after eight days again his disciples were
within, and Thomas with them: *then* came Jesus, the
doors being shut, and stood in the midst, and said, Peace
be unto you.

27 Then saith he to Thomas, Reach hither thy finger,
and behold my hands: and reach hither thy hand, and
thrust *it* into my side: and be not faithless, but believing.

28 And Thomas answered and said unto him, My Lord
and my God.

29 Jesus saith unto him, Thomas, because thou hast
seen me, thou hast believed: blessed *are* they that have
not seen, and *yet* have believed.

22 அவர்கள்மேல் ஊதி: பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்
ளுங்கள்;
23 எவர்களுடைய பாவங்களை மன்னிக்கிறீர்களோ அவைகள்
அவர்களுக்கு மன்னிக்கப்படும், எவர்களுடைய பாவங்களை மன்
னியாதிருக்கிறீர்களோ அவைகள் அவர்களுக்கு மன்னிக்கப்படா
திருக்கும் என்றார்.
24 ¶ இயேசு வந்திருந்தபோது பன்னிருவரில் ஒருவனாகிய
திதிமு என்னப்பட்ட தோமா என்பவன் அவர்களுடனேகூட
இருக்கவில்லை.
25 மற்றச் சீஷர்கள்: கர்த்தரைக் கண்டோம் என்று அவனுடனே
சொன்னார்கள். அதற்கு அவன்: அவருடைய கைகளில் ஆணிக
ளினால் உண்டான காயத்தை நான் கண்டு, அந்தக் காயத்திலே என்
விரலை இட்டு, என் கையை அவருடைய விலாவிலே போட்டா
லொழிய விசுவாசிக்கமாட்டேன் என்றான்.
26 ¶ மறுபடியும் எட்டுநாளைக்குப்பின்பு அவருடைய சீஷர்கள்
வீட்டுக்குள்ளே இருந்தார்கள்; தோமாவும் அவர்களுடனேகூட
இருந்தான்; கதவுகள் பூட்டப்பட்டிருந்தது. அப்பொழுது இயேசு
வந்து நடுவே நின்று: உங்களுக்குச் சமாதானம் என்றார்.
27 பின்பு அவர் தோமாவை நோக்கி: நீ உன் விரலை இங்கே
நீட்டி, என் கைகளைப் பார், உன் கையை நீட்டி, என் விலாவிலே
போடு, அவிசுவாசியாயிராமல் விசுவாசியாயிரு என்றார்.
28 தோமா அவருக்குப் பிரதியுத்தரமாக: என் ஆண்டவரே!
என் தேவனே! என்றான்.
29 அதற்கு இயேசு: தோமாவே, நீ என்னைக் கண்டதினாலே
விசுவாசித்தாய், காணாதிருந்தும் விசுவாசிக்கிறவர்கள் பாக்கியவான்
கள் என்றார்.

30 ¶ And many other signs truly did Jesus in the presence of his disciples, which are not written in this book:

31 But these are written, that ye might believe that Jusus is the Christ, the Son of God; and that believing ye might have life through his name.

CHAPTER XXI.

AFTER these things Jesus shewed himself again to the disciples at the sea of Tiberias; and on this wise shewed he *himself.*

2 There were together Simon Peter, and Thomas called Didymus, and Nathanael of Cana in Galilee, and the *sons* of Zebedee, and two other of his disciples.

3 Simon Peter saith unto them, I go a fishing. They say unto him, We also go with thee. They went forth, and entered into a ship immediately; and that night they caught nothing.

4 But when the morning was now come, Jesus stood on the shore: but the disciples knew not that it was Jesus.

5 Then Jesus saith unto them, Children, have ye any meat? They answered him, No.

30 ¶ இந்தப் புஸ்தகத்தில் எழுதியிராத வேறு அநேக அற்புதங்களையும் இயேசு தமது சீஷருக்கு முன்பாகச் செய்தார்.

31 இயேசு தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று நீங்கள் விசுவாசிக்கும்படியாகவும், விசுவாசித்து அவருடைய நாமத்தினாலே நித்தியஜீவனை அடையும்படியாகவும், இவைகள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

21. அதிகாரம்.

இவைகளுக்குப் பின்பு இயேசு திபேரியா கடற்கரையிலே மறுபடியும் சீஷருக்குத் தம்மை வெளிப்படுத்தினார்; வெளிப்படுத்தின விவரமாவது;

2 சீமோன்பேதுருவும், திதிமு என்னப்பட்ட தோமாவும், கலிலேயா நாட்டிலுள்ள கானா ஊரானாகிய நாத்தான்வேலும், செபெதேயுவின் குமாரரும், அவருடைய சீஷரில் வேறு இரண்டுபேரும் கூடியிருக்கும்போது,

3 சீமோன்பேதுரு மற்றவர்களை நோக்கி: மீன்பிடிக்கப்போகிறேன் என்றான். அதற்கு அவர்கள்: நாங்களும் உம்முடனேகூட வருகிறோம் என்றார்கள். அவர்கள் புறப்பட்டுப் போய், உடனே படவேறினார்கள். அந்த இராத்திரியிலே அவர்கள் ஒன்றும் பிடிக்கவில்லை.

4 ¶ விடியற்காலமானபோது, இயேசு கரையிலே நின்றார்; அவரை இயேசு என்று சீஷர்கள் அறியாதிருந்தார்கள்.

5 இயேசு அவர்களை நோக்கி: பிள்ளைகளே, புசிக்கிறதற்கு ஏதாகிலும் உங்களிடத்தில் உண்டா என்றார். அதற்கு அவர்கள்: ஒன்றுமில்லை என்றார்கள்.

6 And he said unto them, Cast the net on the right side of the ship, and ye shall find. They cast therefore, and now they were not able to draw it for the multitude of fishes.

7 Therefore that disciple whom Jesus loved saith unto Peter, It is the Lord. Now when Simon Peter heard that it was the Lord, he girt *his* fisher's coat unto *him*, (for he was naked,) and did cast himself into the sea.

8 And the other disciples came in a little ship; (for they were not far from land, but as it were two hundred cubits,) dragging the net with fishes.

9 As soon then as they were come to land, they saw a fire of coals there, and fish laid thereon, and bread.

10 Jesus saith unto them, Bring of the fish which ye have now caught.

11 Simon Peter went up, and drew the net to land full of great fishes, an hundred and fifty and three: and for all there were so many, yet was not the net broken.

12 Jesus saith unto them, Come *and* dine. And none of the disciples durst ask him, Who art thou? knowing that it was the Lord.

13 Jesus then cometh, and taketh bread, and giveth them, and fish likewise.

14 This is now the third time that Jesus shewed himself
les, after that he was risen from the dead.

6 அப்பொழுது அவர்: நீங்கள் படவுக்கு வலதுபுறமாக வலை
யைப் போடுங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்கு அகப்படும் என்றார்.
அப்படியே அவர்கள் போட்டு, திரளான மீன்கள் அகப்பட்டதி
னால், அதை இழுக்கமாட்டாதிருந்தார்கள்.

7 ஆதலால் இயேசுவுக்கு அன்பாயிருந்த சீஷன் பேதுருவைப்
பார்த்து: அவர் கர்த்தர் என்றான். அவர் கர்த்தர் என்று சீமோன்
பேதுரு கேட்டவுடனே, தான் வஸ்திரமில்லாதவனாயிருந்தபடியி
னால், தன்மேற் சட்டையைக் கட்டிக்கொண்டு கடலிலே குதித்தான்.

8 மற்றச் சீஷர்கள் கரைக்கு ஏறக்குறைய இருநூறு முழத்
தூரத்தில் இருந்தபடியினால் படவிலிருந்துகொண்டே மீன்களுள்ள
வலையை இழுத்துக்கொண்டுவந்தார்கள்.

9 ¶ அவர்கள் கரையிலே வந்திறங்கினபோது, கரி நெருப்புப்
போட்டிருக்கிறதையும், அதின்மேல் மீன் வைத்திருக்கிறதையும்,
அப்பத்தையும் கண்டார்கள்.

10 இயேசு அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் இப்பொழுது பிடித்த
மீன்களில் சிலவற்றைக் கொண்டுவாருங்கள் என்றார்.

11 சீமோன் பேதுரு படவில் ஏறி, நூற்றைம்பத்துமூன்று பெரிய
மீன்களால் நிறைந்த வலையைக் கரையில் இழுத்தான்; இத்தனை மீன்
கள் இருந்தும் வலை கிழியவில்லை.

12 இயேசு அவர்களை நோக்கி: வாருங்கள், போஜனம்பண்ணுங்
கள் என்றார். அவரைக் கர்த்தரென்று சீஷர்கள் அறிந்தபடியினால்
அவர்களில் ஒருவனும்: நீர் யார் என்று கேட்கத் துணியவில்லை.

13 அப்பொழுது இயேசு வந்து, அப்பத்தையும் மீனையும் எடுத்து,
அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்.

14 இயேசு மரித்தோரிலிருந்தெழுந்தபின்பு தம்முடைய சீஷ
ருக்கு அருளின தரிசனங்களில் இது மூன்றாவது தரிசனம்.

15 ¶ So when they had dined, Jesus saith to Simon Peter, Simon, *son* of Jonas, lovest thou me more than these? He saith unto him, Yea, Lord; thou knowest that I love thee. He saith unto him, Feed my lambs.

16 He saith to him again the second time, Simon, *son* of Jonas, lovest thou me? He saith unto him, Yea, Lord; thou knowest that I love thee. He saith unto him, Feed my sheep.

17 He saith unto him the third time, Simon, *son* of Jonas, lovest thou me? Peter was grieved because he said unto him the third time, Lovest thou me? And he said unto him, Lord, thou knowest all things; thou knowest that I love thee. Jesus saith unto him, Feed my sheep.

18 Verily, verily, I say unto thee, When thou wast young, thou girdest thyself, and walkedst whither thou wouldest: but when thou shalt be old, thou shalt stretch forth thy hands, and another shall gird thee, and carry *thee* whither thou wouldest not.

19 This spake he, signifying by what death he should glorify God. And when he had spoken this, he saith unto him, Follow me.

15 ¶ அவர்கள் போஜனம்பண்ணினபின்பு, இயேசு சீமோன்
பேதுருவை நோக்கி: யோனாவின் குமாரனாகிய சீமோனே, இவர்
களிலும் அதிகமாய் நீ என்னிடத்தில் அன்பாயிருக்கிறாயா என்றார்.
அதற்கு அவன்: ஆம் ஆண்டவரே, உம்மை நேசிக்கிறேன் என்பதை
நீர் அறிவீர் என்றான். அவர்: என் ஆட்டுக்குட்டிகளை மேய்ப்பா
யாக என்றார்.
16 ¶ இரண்டாந்தரம் அவர் அவனை நோக்கி: யோனாவின்
குமாரனாகிய சீமோனே, நீ என்னிடத்தில் அன்பாயிருக்கிறாயா
என்றார். அதற்கு அவன்: ஆம் ஆண்டவரே, உம்மை நேசிக்கிறேன்
என்பதை நீர் அறிவீர் என்றான். அவர்: என் ஆடுகளை மேய்ப்
பாயாக என்றார்.
17 ¶ மூன்றாந்தரம் அவர் அவனை நோக்கி: யோனாவின் குமார
னாகிய சீமோனே, நீ என்னை நேசிக்கிறாயா என்றார். என்னை
நேசிக்கிறாயா என்று அவர் மூன்றாந்தரம் தன்னைக் கேட்டபடியி
னாலே, பேதுரு துக்கப்பட்டு: ஆண்டவரே, நீர் எல்லாவற்றையும்
அறிந்திருக்கிறீர், நான் உம்மை நேசிக்கிறேன் என்பதையும் நீர்
அறிவீர் என்றான். இயேசு: என் ஆடுகளை மேய்ப்பாயாக என்றார்.
18 நீ இளவயதுள்ளவனாயிருந்தபோது உன்னை நீயே அரை
கட்டிக்கொண்டு, உனக்கு இஷ்டமான இடங்களிலே நடந்து திரிந்
தாய்; நீ முதிர்வயதுள்ளவனாகும்போது உன் கைகளை நீட்டுவாய்,
வேறொருவன் உன் அரையைக் கட்டி, உனக்கு இஷ்டமில்லாத
இடத்துக்கு உன்னைக் கொண்டுபோவான் என்று, மெய்யாகவே
மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.
19 இன்னவிதமான மரணத்தினாலே அவன் தேவனை மகிமைப்
படுத்தப்போகிறானென்பதைக் குறிக்கும்படியாக இப்படிச் சொன்
னார். அவர் இதைச் சொல்லியபின்பு, அவனை நோக்கி: என்னைப்
பின்பற்றிவா என்றார்.

20 Then Peter, turning about, seeth the disciple whom Jesus loved following: which also leaned on his breast at supper, and said, Lord, which is he that betrayeth thee?

21 Peter seeing him saith to Jesus, Lord, and what *shall* this man *do*?

22 Jesus saith unto him, If I will that he tarry till I come, what *is that* to thee? follow thou me.

23 Then went this saying abroad among the brethren, that that disciple should not die: yet Jesus said not unto him, He shall not die; but, If I will that he tarry till I come, what *is that* to thee?

24 This is the disciple which testifieth of these things, and wrote these things: and we know that his testimony is true.

25 And there are also many other things which Jesus did, the which, if they should be written every one, I suppose that even the world itself could not contain the books that should be written. Amen.

...திரும்பிப் பார்த்து, இயேசுவுக்கு அன்பாயிருந்தவ
...ஜனம் பண்ணுகையில் அவன் மார்பிலே சாய்ந்து:
...மைக் காட்டிக்கொடுக்கிறவன் யார் என்று கேட்
...டன் பின்னே வருகிறதைக் கண்டான்.
கண்டு, பேதுரு இயேசுவை நோக்கி: ஆண்டவரே,
என்ன என்றான்.
இயேசு: நான் வருமளவும் இவனிருக்க எனக்குச்
டனக்கென்ன, நீ என்னைப் பின்பற்றிவா என்றார்.
...கயால் அந்தச் சீஷன் மரிப்பதில்லையென்கிற பேச்சு
சகோ ...நள்ளே பரம்பிற்று. ஆனாலும், அவன் மரிப்பதில்லை
யெ ...யேசு சொல்லாமல், நான் வருமளவும் இவனிருக்க
எனக்குச் சித்தமானால் உனக்கென்னவென்று சொன்னார்.
24 ¶ அந்தச் சீஷனே இவைகளைக் குறித்துச் சாட்சிகொடுத்து
இவைகளை எழுதினவன்; அவனுடைய சாட்சி மெய்யென்று அறிந்
திருக்கிறோம்.
25 ¶ இயேசு செய்த வேறு அநேக காரியங்களுமுண்டு; அவை
களை ஒவ்வொன்றாக எழுதினால் எழுதப்படும் புஸ்தகங்கள் உலகம்
கொள்ளாதென்று எண்ணுகிறேன். ஆமென்.

3,000 copies. S. P. C. K. Press, Vepery, Madras—1898.